

ကလောင်

BURMESE CLASSIC

ကလောင်

စာအုပ်နှင့်ပြုချက်အမှတ်

၂၆၅/၂၀၀၄ (၄)

မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၄၄၄/၂၀၀၄ (၆)

အတွင်းနှင့် မျက်နှာပိုးပုံနှိပ်

သင်းလုံးဝင်းပုံနှိပ်တိုက် (၀၅၉၄၆)

ဦးတင်မောင်ဝင်း

အမှတ် ၁၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း

၁၃မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကံချွန် (ကံချွန်စာပေ)

၆-၈၊ (၄၄)၊ သိုးခြံမြို့သစ်၊ မန္တလေးမြို့။

မျက်နှာပိုးဒီဇိုင်း

ကံချွန်

ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

၂၀၀၄၊ ဇူလိုင်၊ ပထမအကြိမ်

စောင်ရေ

၁၀၀၀

စာအုပ်မျှပ်

ကိုဖြင့်

ကွန်ပျူတာစာပိ

ဘဲကလေး

စာနံရိုး

၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

၁။ ကျေပါတယ်	၁
၂။ အဆင်ကိုပြောလို့	၁
၃။ အရင်ကဟာတွေပဲ ဝတ်တော့မယ်	၂
၄။ ဘယ်လိုနေရပါ	၂
၅။ လိမ္မာလွန်းလို့	၃
၆။ ကုန်ပြီ	၃
၇။ ဝင်တွေ့ရတဲ့အကြောင်းအရင်း	၄
၈။ တမ်းတမိတဲ့လတ်ကျန်	၅
၉။ မင်းတို့အတွက်	၅
၁၀။ ဒီလိုကိုး	၆
၁၁။ ဒါလေးများ	၆
၁၂။ လူမြင်တာမှတ်လို့	၇
၁၃။ မင်းမသိချင်ပါနဲ့	၈
၁၄။ တွေ့မှ	၈
၁၅။ စီးပွားရေးအမြင်	၉
၁၆။ လှလေခက်လေ	၉
၁၇။ မထိုင်ဘူးလေ	၁၀
၁၈။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်	၁၀
၁၉။ အဓိကလည်းငါပဲ	၁၁
၂၀။ ကံစမ်းမဲ	၁၂

၂၁။ နေရာ	၁၃
၂၂။ သက်သာတယ်မှတ်ပါ	၁၄
၂၃။ မမြည်တာလည်းရှိပါတယ်	၁၅
၂၄။ တစ်ဝက်ပြတ်ပြီ	၁၅
၂၅။ ပြောတိုင်းယုံ	၁၆
၂၆။ မန်နေဂျာရဲ့အရည်အချင်း	၁၆
၂၇။ မတူဘူးလေ	၁၇
၂၈။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း၊ မိန်းမတို့အကြောင်း	၁၇
၂၉။ အရာမရောက်မှတော့	၁၈
၃၀။ အတော်ညံ့တာပဲ	၁၈
၃၁။ အမိန့်ပေးတတ်လို့	၁၉
၃၂။ ဝယ်သာဝယ်ပါ	၁၉
၃၃။ အဲသလောက်မလိုပါဘူး	၂၀
၃၄။ သန့်ကြောင်းသက်သေ	၂၀
၃၅။ ငါ့မိန်းမပါ	၂၀
၃၆။ နောက်ဆုံးတိုက်ကွတ်	၂၂
၃၇။ အနံ့ရနိုင်သေးတယ်	၂၃
၃၈။ ဟိုတစ်ပတ်ကဖြစ်လိမ့်မယ်	၂၄
၃၉။ ပိုင်လိုက်ပုံ	၂၅
၄၀။ ရေးမိမောင့်များ	၂၅
၄၁။ ဒါလည်းကောင်းတာပဲ	၂၆
၄၂။ အပျိုကြီးမာန	၂၇

၄၃။ ပြန်လုံး	၂၇
၄၄။ တော်ပိုပေတယ်	၂၈
၄၅။ ဒါပဲကိုယ့်လူ	၂၉
၄၆။ အဲဒါတော့မပိတ်နဲ့	၂၉
၄၇။ နေမြဲ	၃၀
၄၈။ ရတဲ့အမြတ်	၃၁
၄၉။ လာမယ့်နှစ်မှာတော့	၃၁
၅၀။ ဝယ်သူအမြဲမှန်တယ်	၃၂
၅၁။ ရောင်းပြီးပြီ	၃၂
၅၂။ ဟုတ်တာပဲ	၃၃
၅၃။ စောစောကပြောပါလား	၃၄
၅၄။ ခံစားမှု	၃၄
၅၅။ မွေးတယ်ဆိုလို့	၃၅
၅၆။ လျှာမယ်သာပြော	၃၆
၅၇။ အိုနေလို့	၃၆
၅၈။ ရည်ရွယ်ချက်	၃၇
၅၉။ လေရှိရင် ငွေရှိတယ်	၃၇
၆၀။ နောက်မမေ့နဲ့	၃၈
၆၁။ ထိုင်နေတာပဲ ကောင်းပါတယ်	၃၉
၆၂။ ငါးထောင်မို့ပါ	၃၉
၆၃။ ခုတော့ ကောင်းကြသေးရဲ့လား	၄၀
၆၄။ လိုချင်တဲ့အရည်အချင်း	၄၀

၆၅။ အစရှိသေးတယ်	၄၀
၆၆။ ဝေးဖို့ရာဆိုရင်	၄၀
၆၇။ တစ်သက်လုံးပဲ	၄၂
၆၈။ မှားပါတယ်	၄၂
၆၉။ ကိုယ့်စောင့်နတ်မကယ်နိုင်	၄၃
၇၀။ အကြွေးရှိတယ်လေ	၄၃
၇၁။ နင်သိလည်း အပိုပဲ	၄၄
၇၂။ ပေးစရာမရှိလို့	၄၄
၇၃။ ပန်းပန်လျက်ပါ	၄၅
၇၄။ ကျွန်တော့်ကိုယ်စားပြောပေးပါ	၄၆
၇၅။ တူတယ်ထင်ရင်	၄၇
၇၆။ မပြောင်းလဲပါဘူး	၄၈
၇၇။ ကျွန်တော်ကတော့ ထားပါတယ်	၄၈
၇၈။ ဘာထူးလဲ	၄၉
၇၉။ ကွဲပြားတာတ	၄၉
၈၀။ ခင်္ကချင်းဖြင့် မတူပါလေ	၅၀
၈၁။ အမြတ်	၅၀
၈၂။ ညံ့တာသိသွားလို့	၅၁
၈၃။ အမှားပြင်ဆင်ချက်	၅၁
၈၄။ မပေါ်သေးတဲ့အဖြေ	၅၂
၈၅။ မန်နေဂျာဖြစ်ဖြစ် ဒါရိုက်တာဖြစ်ဖြစ်	၅၃
၈၆။ အလွန်	၅၄

၈၇။ သိချင်ဝယ်ဖတ်	၅၄
၈၈။ အဲဒါတော့	၅၅
၈၉။ ဟုတ်ပါပေတယ်	၅၆
၉၀။ သူ့အကြောင်းကိုယ့်အကြောင်း	၅၇
၉၁။ လေကိုရင်းနှီးသူများ	၅၈
၉၂။ အေးရော	၅၉
၉၃။ မင်းထက်တတ်တယ်	၅၉
၉၄။ ကြိုက်တဲ့အရည်အချင်း	၆၀
၉၅။ အတိတ်အတွက်ပစ္စုပ္ပန်	၆၀
၉၆။ သူ့ဆီကပညာ	၆၁
၉၇။ စာဟောင်း၊စာကောင်း ဝယ်ဈေး၊ရောင်းဈေး	၆၁
၉၈။ ပြုပြင်ပြီးတော့ပြုတ်	၆၂
၉၉။ ဝယ်သူအမြဲမှန်တယ်	၆၂
၁၀၀။ အထင်မသေးပါနဲ့	၆၃
၁၀၁။ ကွက်ကြားစံချိန်	၆၃
၁၀၂။ ပေနှင့်တွက်ကြည့်ပါ	၆၄
၁၀၃။ လေနည်းနည်းလျော့	၆၅
၁၀၄။ ငွေမရလို့	၆၆
၁၀၅။ ရှင်းအောင်ပြောပါ	၆၆
၁၀၆။ လင်မယားမို့	၆၇
၁၀၇။ တျားရှေ့မှောက်လဲသူ	၆၈
၁၀၈။ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့စုစည်းရာ	၆၉

၁၅၃။ ကျသင့်ငွေလက်ရေး
 ၁၅၄။ ပူးတွဲချန်ပီယံ
 ၁၅၅။ တို့ကဘာနဲ့စားမှာလဲ
 ၁၅၆။ တတ်သလားမမေးနဲ့
 ၁၅၇။ မပူနဲ့
 ၁၅၈။ မရတဲ့ဝန်ဆောင်မှု
 ၁၅၉။ လက်ကျန်
 ၁၆၀။ လိမ့်ဖို့ပဲ လုပ်တာပါ
 ၁၆၁။ စီစဉ်ပုံက
 ၁၆၂။ ညစာ စားပွဲစကားဝိုင်း
 ၁၆၃။ ကူးစက်ရောဂါ
 ၁၆၄။ သူ့နေရာနဲ့သူ
 ၁၆၅။ ကြော်ငြာ
 ၁၆၆။ ပြချင်လို့
 ၁၆၇။ ယုံပါ
 ၁၆၈။ ဇာားလုံးသူသိတယ်
 ၁၆၉။ ဒါလေးများ
 ၁၇၀။ ရှင်းမိမှ
 ၁၇၁။ ဘယ်ဟာက ပိုအရေးကြီးသလဲ
 ၁၇၂။ ပြေးမလွတ်
 ၁၇၃။ စွယ်စုံမို့
 ၁၇၄။ ဖြစ်နိုင်ခြေ

၁၀၀
 ၁၀၁
 ၁၀၂
 ၁၀၂
 ၁၀၃
 ၁၀၃
 ၁၀၄
 ၁၀၄
 ၁၀၅
 ၁၀၆
 ၁၀၇
 ၁၀၇
 ၁၀၈
 ၁၀၉
 ၁၀၉
 ၁၁၀
 ၁၁၁
 ၁၁၂
 ၁၁၃
 ၁၁၃
 ၁၁၄

၁၇၅။ နားလို့ရတယ်လေ
 ၁၇၆။ စောင့်ရမယ့်အချိန်
 ၁၇၇။ နှစ်ကိုယ်ခွဲ
 ၁၇၈။ အစစ်တွေကဇနီးဆီမှာ
 ၁၇၉။ ရှင်းတမ်း
 ၁၈၀။ ငိုငိုလောက်တယ်
 ၁၈၁။ မရှိမဖြစ်ထေရီ
 ၁၈၂။ ခုပဲပြောပါမယ်
 ၁၈၃။ ရွှေလား
 ၁၈၄။ ကံကောင်းတဲ့ဟိုတယ်
 ၁၈၅။ နားပူမယ်လေ
 ၁၈၆။ ဒီတစ်ခါ ဝယ်သူများတယ်
 ၁၈၇။ ရှုတိုးတိုး
 ၁၈၈။ အထင်မလွဲပါနဲ့
 ၁၈၉။ ဟိုတယ်ရဲ့ စားသောက်ခန်းကြီးထဲမှာ
 ၁၉၀။ စဉ်းစားစရာ
 ၁၉၁။ ဒါဆိုလက်ခံပါတယ်
 ၁၉၂။ နားလည်မှု
 ၁၉၃။ တိုက်ဆိုင်ပုံက
 ၁၉၄။ ဝယ်လို့မှမရနိုင်ဘဲ
 ၁၉၅။ ပြောသားပဲ
 ၁၉၆။ ပြဿနာတူ

၁၁၄
 ၁၁၅
 ၁၁၅
 ၁၁၆
 ၁၁၆
 ၁၁၇
 ၁၁၇
 ၁၁၈
 ၁၁၈
 ၁၁၉
 ၁၁၉
 ၁၂၀
 ၁၂၁
 ၁၂၁
 ၁၂၂
 ၁၂၂
 ၁၂၃
 ၁၂၃
 ၁၂၄
 ၁၂၄
 ၁၂၅
 ၁၂၅

၁၉၇။ ရတာမလို လိုတာမရ
 ၁၉၈။ သုံးသာသုံး
 ၁၉၉။ မေးမိမောင့်မှား
 ၂၀၀။ စိတ်ပင်ပန်းတယ်လေ
 ၂၀၁။ ဝမ်းနည်းသင့်ပါတယ်
 ၂၀၂။ ငွေဆိုတာ
 ၂၀၃။ ကိုယ့်ရိုးကိုယ်ရှုမိခြင်း
 ၂၀၄။ အိပ်ချိန်
 ၂၀၅။ ခွဲခြားမေးပါ
 ၂၀၆။ အဆင်ပြေအောင်
 ၂၀၇။ အပေးအယူ
 ၂၀၈။ ကံသိပြီလား
 ၂၀၉။ တန်အောင်လို့
 ၂၁၀။ စိတ်ချပါ
 ၂၁၁။ ချစ်ချမ်းပြောပါလား
 ၂၁၂။ ဖာဖေတူသား
 ၂၁၃။ သူတို့မသိမှာ
 ၂၁၄။ နားထောင်လိုက်ပုံက
 ၂၁၅။ အချောင်ကြိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး
 ၂၁၆။ အလိုက်မယူပါဘူး
 ၂၁၇။ ညီမျှတဲ့တန်ဆိုး
 ၂၁၈။ မှန်သားပဲ

၁၂၆
 ၁၂၆
 ၁၂၇
 ၁၂၇
 ၁၂၈
 ၁၂၈
 ၁၂၉
 ၁၂၉
 ၁၃၀
 ၁၃၀
 ၁၃၁
 ၁၃၁
 ၁၃၂
 ၁၃၂
 ၁၃၂
 ၁၃၃
 ၁၃၃
 ၁၃၄
 ၁၃၄
 ၁၃၅
 ၁၃၅
 ၁၃၆
 ၁၃၆
 ၁၃၇

၁၉။ ဒါမျိုးလည်း ရှိတယ်
 ၂၀။ ဘယ်သူ့အပြစ်လဲ
 ၂၁။ ရောင့်ရဲနိုင်ပါတယ်
 ၂၂။ အချိုးကျ
 ၂၃။ မပျော်လို့
 ၂၄။ အံ့မဝင်တာပါ
 ၂၅။ အတိုးရော အရင်းရော အားလုံးပေါင်းတော့
 ၂၆။ ပွဲခ
 ၂၇။ ခိုင်းတော့သက်ဝေ
 ၂၈။ အရှုံးထဲကအမြတ်
 ၂၉။ ကင်းပါတယ်
 ၃၀။ ဝယ်ဈေး၊ ရောင်းဈေး၊ သွင်းဈေး
 ၃၁။ အားငယ်တယ်
 ၃၂။ အရှုံးအနိုင်
 ၃၃။ စေတနာတွေ
 ၃၄။ ခုမှ ပူသွားတာ
 ၃၅။ တော်ရုံတန်ရုံ
 ၃၆။ သူ့ဌေးကြီးသိက္ခာမကျဖို့
 ၃၇။ အရှောင်အတိမ်း
 ၃၈။ ခြေဆင်း
 ၃၉။ ဖြေနိုင်ဘူး
 ၄၀။ ရောင်းလက်လား ဝယ်လက်လား

၁၃၇
 ၁၃၈
 ၁၃၈
 ၁၃၉
 ၁၃၉
 ၁၄၀
 ၁၄၀
 ၁၄၁
 ၁၄၁
 ၁၄၂
 ၁၄၂
 ၁၄၃
 ၁၄၃
 ၁၄၄
 ၁၄၄
 ၁၄၅
 ၁၄၅
 ၁၄၆
 ၁၄၇
 ၁၄၈
 ၁၄၈

- ၂၄၁။ ရမာမဟုတ်ဘဲ
- ၂၄၂။ နှစ်ယောက်ပါ
- ၂၄၃။ သူတို့ဆီမှာရှိတယ်
- ၂၄၄။ တစ်ခြမ်းသိ
- ၂၄၅။ သူထက်သူ
- ၂၄၆။ ကဲ သိပြီလား
- ၂၄၇။ ဘယ်မှာ ငွေသုံးလို့လဲ
- ၂၄၈။ တူတာမှတ်လို့
- ၂၄၉။ စာနာပါဦး
- ၂၅၀။ သူများတွေစားလေ ကျွန်တော်ပျော်လေ
- ၂၅၁။ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ
- ၂၅၂။ အဝေးလားအနီးလား
- ၂၅၃။ ဆက်ရန်ရှိသေးသည်
- ၂၅၄။ မလွဲသောအမှား
- ၂၅၅။ ဒါတော့ ခင်ဗျားပြောမှလား
- ၂၅၆။ မှတ်ထား
- ၂၅၇။ ကျေနပ်ပါတယ်
- ၂၅၈။ ရပိုင်ခွင့်
- ၂၅၉။ ဆပ်ပေရော့
- ၂၆၀။ ကယ်လိုက်တဲ့အသက်
- ၂၆၁။ သူထက်သက်သာတာမရှိတော့ဘူး
- ၂၆၂။ တော့ပံတင်းနံ (Top Ten)

- ၁၄၉။
- ၁၅၀။
- ၁၅၁။
- ၁၅၂။
- ၁၅၃။
- ၁၅၄။
- ၁၅၅။
- ၁၅၆။
- ၁၅၇။
- ၁၅၈။
- ၁၅၉။
- ၁၆၀။
- ၁၆၁။
- ၁၆၂။
- ၁၆၃။
- ၁၆၄။
- ၁၆၅။
- ၁၆၆။
- ၁၆၇။
- ၁၆၈။
- ၁၆၉။
- ၁၇၀။
- ၁၇၁။
- ၁၇၂။
- ၁၇၃။
- ၁၇၄။
- ၁၇၅။
- ၁၇၆။
- ၁၇၇။
- ၁၇၈။
- ၁၇၉။
- ၁၈၀။
- ၁၈၁။
- ၁၈၂။
- ၁၈၃။
- ၁၈၄။

- ၂၆၃။ သက်သာအောင်
- ၂၆၄။ စေ့စပ်ပါပေတယ်
- ၂၆၅။ ကဲ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ
- ၂၆၆။ ဖတ်စေချင်လို့
- ၂၆၇။ သားစဉ်မြေးဆတ်
- ၂၆၈။ ပိုင်ပါပေတယ်
- ၂၆၉။ သိပါရစေ
- ၂၇၀။ မရိုးရအောင်
- ၂၇၁။ မေ့နေပြီလား
- ၂၇၂။ အမှန်ပါပဲ
- ၂၇၃။ ဖြေလေရာဘဝမှာ
- ၂၇၄။ ရှင်းအောင်ပြောပါ
- ၂၇၅။ ဆေးပြန်သုတ်တဲ့အတွေး
- ၂၇၆။ ဈေးသည် နားလည်ပုံက
- ၂၇၇။ လက်မခံနိုင်တာခွင့်လွတ်ပါ
- ၂၇၈။ စဉ်းစားစရာ
- ၂၇၉။ ခက်လို့
- ၂၈၀။ လေနည်းနည်းလျော့
- ၂၈၁။ မောင့်ရည်ရွယ်ချက်
- ၂၈၂။ ကိုယ်တွေ့နော် ကိုယ်တွေ့
- ၂၈၃။ မတူဘူးလေ
- ၂၈၄။ အထင်မကြီးနဲ့

- ၁၆၄
- ၁၆၅
- ၁၆၆
- ၁၆၇
- ၁၆၈
- ၁၆၉
- ၁၆၈
- ၁၆၉
- ၁၇၀
- ၁၇၀
- ၁၇၁
- ၁၇၁
- ၁၇၂
- ၁၇၂
- ၁၇၃
- ၁၇၃
- ၁၇၄
- ၁၇၄
- ၁၇၅
- ၁၇၆
- ၁၇၇
- ၁၇၇
- ၁၇၈

၂၈၅။ မယုံမရှိနဲ့	၁၇၈
၂၈၆။ ဘာထူးသလဲ	၁၇၉
၂၈၇။ ဝယ်လေ	၁၇၉
၂၈၈။ လက်စသတ်တော့	၁၈၀
၂၈၉။ သတိရစေချင်ရင်	၁၈၀
၂၉၀။ ဘာထူးသလဲ	၁၈၁
၂၉၁။ သူထက်သူ	၁၈၂
၂၉၂။ သိရမှာပေါ့	၁၈၃
၂၉၃။ ပြောပါဦး	၁၈၃
၂၉၄။ မမိုက်ချင်နဲ့	၁၈၄
၂၉၅။ အကြောင်းမသိလို့	၁၈၄
၂၉၆။ အုဝဲအတွက် ရလိက်တာ	၁၈၅
၂၉၇။ လက်တွေ့သမား	၁၈၆
၂၉၈။ သူ့အမည်	၁၈၆
၂၉၉။ ကျုပ်သာမလုပ်သင့်တာ	၁၈၇
၃၀၀။ ကတိပေးလေ	၁၈၈
၃၀၁။ အလုပ်ရွပ်ခဲလို့	၁၈၉
၃၀၂။ အရောင်းသွယ်တစ်ဆယ်	၁၈၉
၃၀၃။ သတင်းကောင်း	၁၉၀
၃၀၄။ လွယ်ခက်	၁၉၁
၃၀၅။ မင်းအတွက်ပြောတာပါ	၁၉၁
၃၀၆။ သိတယ်လေ	၁၉၂

၃၀၇။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့	၁၉၂
၃၀၈။ အခင်မယုက်အောင်	၁၉၃
၃၀၉။ ရိုးမှရိုး	၁၉၃
၃၁၀။ အမြတ်မလိုချင်မှတော့	၁၉၄
၃၁၁။ ကျွန်တော်မမှားပါဘူး	၁၉၅
၃၁၂။ ရှင်းပြီလား	၁၉၆
၃၁၃။ သင့်တော်တဲ့အလုပ်	၁၉၆
၃၁၄။ တွေ့လိမ့်နိုး	၁၉၇
၃၁၅။ အကြွေးက အကြွေးပဲ	၁၉၇
၃၁၆။ ခွင့်ပြုနိုင်တာက	၁၉၈
၃၁၇။ ဒါနဲ့များ	၁၉၈
၃၁၈။ သက်သာချင်သူ	၁၉၈
၃၁၉။ မပူပါနဲ့	၁၉၉
၃၂၀။ ရေရှည်ကြည့်ပြီ	၁၉၉

သွေးရေပကာသမား

ကျေဖိတယ်

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဗျက်နာ
ချင်းဆိုင်ပြီး -

- ၀ မင်းအလုပ်မရခင်ကလေ ငါ့
အိမ်မှာ တစ်နှစ်စားသွားတာ
မှတ်မိရဲ့လား
- ၃ အဲဒါကြောင့် ခု မင်းကို တစ်လ
ပြန်ကျွေးထားတာပေါ့ကွာ။

☺ ☺ ☺

ဘအင်ကိုပြေလို

နယ်ကိုယ်စားလှယ်ကို ငွှ်ဒီယိုခွေ
ဖြန့်ရို့ရေးက

- “ယုမယ်မဟုတ်လား”
- “မင်းသား၊ မင်းသမီးက ...”
- “အရင်ကားကလိုပါပဲ”
- “ဇာတ်လမ်းကရော”
- “အရင်ကားကလိုပါပဲ”
- “ယုတာပေါ့ဗျား ကြိုက်ကြမှာ
ဝါ၊ ကြည့်မှာလည်း အရင်ပရိသတ်
ပဲ။

☺ ☺ ☺

အရှင်တော့ထွေဝဲ ဝတ်တော့အပ်

စတိုးဆိုင်မှာ အဝတ်အထည်
ဈေးနှုန်းတွေကို ဖတ်ကြည့်ပြီး လူကြီး
တစ်ယောက်က

“တော်သေးရဲ့ - လူတွေဟာ
အသက် ၂၀ ရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်
ပြီး ကြီးထွားမှုမရှိလို့”

ဘယ်လိုနေရပါ.

“ငါ့သား ကိုယ့်မှာရှိတာလည်း
လူ မသိစေနဲ့၊ ကိုယ့်မှာမရှိတာလည်း
လူ မသိစေနဲ့။”

“ဘာလို့လဲ ဖေဖေ။”

“ကိုယ့်မရှိတာ လူသိတော့ ဈေး
ဖို့ ငှားဖို့ခက်တယ်ကွ။ ကိုယ့်မှာရှိ
တာလူသိပြန်တော့ ဈေးချင် ငှားချင်
သူ ပေါတယ်ကွ။”

လိမ္မာလွန်းလို့.

“အဲဒီဈေးက ဘယ်လောက်လဲ”

“ငါးသောင်းပါ”

“များလှချည်လား”

“လိမ္မာလွန်းလို့ပါ”

“ဘယ်လောက်များ လိမ္မာလို့လဲ
ဗျာ”

“သစ္စာရှိတယ်လေ”

“ပြောပြစမ်းပါဦး”

“ကျွန်တော့် သူ့ကို ခုနစ်ကြိမ်
ရောင်းပြီးပြီဗျာ၊ ရောင်းလိုက်ပြီးလို့
နေ့ဝက်မကျိုးခင် ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်
ရောက်လာတာပဲ။

တုန့်ပြီ

“ဟာ သူငယ်ချင်း မတွေ့တာ
ကြာပြီ။ ခုဘာလုပ်နေသလဲ”

အရှင်ကတော့ အရောင်းအဝယ်
ပဲ။ ပြီးခဲ့တဲ့လကစပြီး အဝယ်ရပ်ထား
တယ်ကွာ။ ဒီရက်ပိုင်းမှာတော့
အရောင်းပါ ရပ်လိုက်ပါပြီ။

ဝင်တွေ့ရတဲ့ နှစ်ဖြောင်းရင်း

သူဌေးကြီးရုံးခန်းထဲကို လူတစ်ယောက်က ဝင်လာတော့

သူဌေး ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ခွင့်ကြိုတင်တောင်းဆိုထားသလား။

ဧည့်သည် မတောင်းပါဘူး ခင်ဗျား။

သူဌေး ဒါဆို ကျေးဇူးပြုပြီး ပြန်ထွက်သွားပါ။ အပြင်မှာ ကျွန်တော်ရဲ့အတွင်းရေးမှူးရိုပါတယ်။ စက္ကထေရီဆီမှာ တွေ့ခွင့်တောင်းပါ။ တွေ့နိုင်တဲ့အချိန်ကို သူပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ဧည့်သည် သူက ဆရာခွင့်ပြုမှ ဆိုလို့ပါ။

ဂုဏ်တံခွန် လက်ဖျက်

ရုပ်ရှင်ရုံလက်မှတ်ရောင်းတဲ့နေရာမှာ “ရုံဝင်ခတွေ့က”

“ခုနစ်ရာ၊ ငါးရာ၊ သုံးရာ၊ နှစ်ရာ “များလှချည်လား”

“ခုံတွေအကုန်လုံး ဆိုဖါတွေနဲ့ဗျ” “အရင်ခုံ တစ်လုံးလောက် သွင်း

မပေးနိုင်ဘူးလား”

မင်းဖို နှစ်ဖွတ်

ကုန်သည်တစ်ယောက်နဲ့ပွဲစားတစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားနိုင်လှပြောကြရာက ...

ပွဲစား မင်း ငရဲကိုယုံသလား

ကုန်သည် ယုံတယ်

ပွဲစား ဘာလို့ယုံတာလဲ

ကုန်သည် ငရဲမရှိရင် မင်းတို့သွားစရာနေရာ ဘယ်ရှိတော့မှာလဲ”

ဒီလိုတိုး

“ခင်ဗျားကြီးပွားချမ်းသာလာ
တာ ခင်ဗျားရဲ့ ဝန်းကြောင့်ဆို”
“ဟုတ်ပါတယ်”
“ဘယ်လိုကူညီလို့လဲဗျ”
“တစ်အိမ်တည်း အတူနေပေ
မယ့် စကားမပြောတာ သုံးနှစ်ရှိပြီ
ဗျားဒီတော့ သူ ဘာမှမစွက်မက်ဘူး”

ဒါလေးဗျား

ဈေးဝယ် မင်းက ဒီအင်္ကျီဟာ
သိုးမွေးဆို။ ဒီမယ်
အတွင်းက တံဆိပ်မှာ
တော့ ချည်ထည်စစ်စစ်
လို့ရေးတာပါလား။
ရောင်းသူ တံဆိပ် အတွက်တော့
စိတ် အနှောင့်အယှက်
မဖြစ်ပါနဲ့ဗျား။ ပြုတ်ပြီး
လွင့်ပစ်လိုက်လို့ ရပါ
တယ်။

လှမြင်ကမ္ဘာလို့

“ပစ္စည်းရဲ့ အရည်အသွေးကို
ခုထက် ဆယ်ဆ ပိုကောင်းအောင်
လုပ်မယ်ဆိုရင်”

“ကုန်ကျစရိတ် ဆယ်ဆတက်ပြီး
ရောင်းဈေးလည်း မြင့်ရလိမ့်မယ်။
အဲသလိုဆိုရင် ဝယ်ကြပါဦးမလား။

“သိပ်လှအောင် လုပ်မယ်ဗျား
ပြောင်တွေမဟုတ်ဘဲ ဒီခိုင်းတွေထည့်
မယ်”

(အဲသလိုဆွေးနွေးနေတဲ့ဆီမှာ စားပွဲ
ထိပ်မှာ ထိုင်နေသူက)

“စဦးစားကြည့်ပါဦးဗျား။ ကျုပ်
တို့ ထုတ်လုပ်မှာက အတွင်းခံ
ဆောင်းဘီ ဆိုတာလည်း မမေ့ပါနဲ့
ဦး”

မင်းစိန်အောင်

“ဒီလ ဘယ်လောက်မြတ်သလဲ”
 “မေးမနေပါနဲ့ကွာ မလိုအပ်လို့
 မပြောတာပေါ့”
 “ပြောပါ”
 “စားရ သောက်ရ ပျော်ရ ပါးရ
 တာပဲ မြတ်ပါတယ်”
 ☺ ☺ ☺

တွေ့မှ

ရုံးတက်ချိန်မှာ သူငယ်ချင်းနှစ်
 ယောက်ဆုံမိတော့ ...
 “ကော်ဖီသောက်မလား”
 “တော်ပါပြီကွာ၊ ဒီနေ့မနက်
 ကော်ဖီ ငါးခွက်သောက်ပြီးဖြစ်နေလို့”
 “မင်းက အတော်ကြိုက်တာပဲ၊
 နေ့တိုင်း ဒီလိုသောက်သလား”
 “ကြော်ငြာတဲ့ကားနဲ့ နေ့တိုင်းမ
 တွေ့ပါဘူးကွာ”
 ☺ ☺ ☺

မီးပွားရေးစာပွင့်

သူဌေးက သူ့သားကို
 “မင်းရဲ့ ချစ်သူအတွက် လက်
 ထပ်လက်စွပ်ကိုတော့ စိန်ကောင်း
 ကောင်းနဲ့ ဝယ်ပေးလိုက်။ ဆွဲကြိုး
 လည်း စိန်ဆွဲသီးနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်။
 အဝတ်အစားဖိုးတွေ၊ ဧည့်ခံစရိတ်တွေ
 တတော့ အတတ်နိုင်ဆုံးရွှေတာကွာ”
 “ဟာဗျာ အဖေကလည်း”
 “မင်း ဘာနားလည်လို့လဲ။
 ဆွဲကြိုးနဲ့လက်စွပ်ဆိုတာ မင်းရဲ့
 အရင်းအနှီးကွ”
 ☺ ☺ ☺

လှလှလှလှ

“ဝယ်နေကျ ဖောက်သည်တွေပဲ
 ဘာ၊ လျော့ပါဦး”
 “ကျွန်တော့်ဖောက်သည်တွေရဲ့
 ချစ်နာကို မှတ်မိပါတယ်”
 “ကျွန်တော် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ထားလို့
 သိသာ”
 ☺ ☺ ☺

www.burmeseclassic.com

မထိုင်ဘူးလေ

“လက်မှတ်က ဘယ်လိုရောင်းတာလဲ”

“ရှေ့ဆုံးထိုင်ခုံက ၂၀၀၊ အလယ်တန်းထိုင်ခုံက ၄၀၀၊ နောက်ဆုံးတန်းခုံက ၆၀၀၊ အပေါ်ထပ်ထိုင်ခုံက ၇၀၀။

“မတ်တပ်ရပ်ကြည့်ရင်ကော”

နှစ်ကိုယ်တစ်ဇိတ်

ပွဲစား: ပွဲစားဆိုတာ အရောင်းအဝယ်လောကမှာမရှိမဖြစ်လိုအပ်တယ်ဗျာ။

ကုန်သည်: ကုန်သည်မရှိဘဲ ပွဲစားလုပ်လို့မရပါဘူးကွာ။

ပွဲစား: ဝယ်ရောင်းလုပ်မယ်လေ။

နှစ်တလနှစ်ငါပဲ

တစ်ခါက ပွဲစားတစ်ယောက်နဲ့ ကုန်သည်တစ်ယောက် ထိုးမလို၊ ကြိတ်မလိုဖြစ်လို့ ဝိုင်းဆွဲပြီး ဖြန်ဖြေပေးလိုက်ရတယ်။ ပြီးတော့

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ။ မနက်လင်းတာနဲ့ မြင်နေ၊တွေ့နေ ဆက်ဆံနေကြရတဲ့သူအချင်းချင်း”

ဘုန်သည်: စော်ကားလွန်းလို့ပါကွာ။

ဖြန်ဖြေသူ: ဘယ်လိုစော်ကားလို့လဲ။

ဘုန်သည်: သင် တန်ဖိုးအထားဆုံးအရာ ကျွန်တော့်အတွက် အဓိကပါ ဆိုပြီး လာပြောတယ်ကွာ။

ဖြန်ဖြေသူ: ဒါ သူ့အကျင့်ပဲဗျာ။ ခင်ဗျားလိုချင်တာ သူရှာပေးမှာပေါ့။ ပဲလား၊ နှမ်းလား။ မြေပဲဆဲလား။

ကုန်သည် မင်းတို့ မသိပါဘူးကွာ။
 ဖြန်ဖြေသူ ဘာမသိတာလဲ။
 ကုန်သည် ငါက မနေ့က ငါလက်
 ထပ်လိုက်တဲ့ ငါ့စနိုးကို
 တန်ဖိုးထားတဲ့ အ
 ကြောင်း ပြောနေတုန်း
 ဒီကောင်က ...

ကံစွန်

“အရောင်းတက်အောင် ဘယ်လို
 လုပ်မလဲ”

“ကံစမ်းမဲထည့်ပါဆရာ”

“ဘယ်လောက်လောက် အကုန်
 ခံရမလဲ”

“ကံစမ်းမဲထည့်နေတဲ့ အကြောင်း
 ကြော်ငြာတဲ့စရိတ်လောက်ပဲ ကုန်မှာ
 ပါဆရာ။ ပစ္စည်းထဲမှာတော့ ဟိုး
 အရင်တစ်ခါရိုက်ထားတဲ့ နောက်တစ်
 ခါ ကံကောင်းပါစေဆိုတဲ့ စက္ကူလေး
 တွေထည့်လိုက်ရုံပါပဲ။

နေရာ

တစ်ခါက ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းခေါ်
 တဲ့ဆီမှာ မိန်းမရဲ့အမျိုးတွေကလည်း
 လာပြီးအလုပ်လျှောက်သတဲ့။ သူဌေး
 က မိန်းမရဲ့အမျိုးတွေကို မခန့်ဘဲ
 လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ အရည်
 အချင်းရှိသူတွေကိုပဲ ခန့်လိုက်လို့

ဇနီး တော်က ဘယ်လိုသဘော
 လဲ။

သူဌေး ဘာလဲ။

ဇနီး မသိချင်ယောင်ဆောင် မနေ
 ပါနဲ့။ ကျုပ်အမျိုးတွေကို
 ဘာလို့ မခန့်တာလဲ။

သူဌေး ဂုဏ်ငယ်မှာ စိုးလို့ပါကွာ။
 ငါ့ အုပ်ချုပ်ဖို့ လူလိုတဲ့အခါ
 ကျတော့ ခေါ်မှာပေါ့။

သတ်သားတစ်ယောက်ပါ

တစ်ခါက ဝယ်သူ၊ ရောင်းသူနဲ့ အတူပါလာတဲ့ ပွဲစားနှစ်ယောက် ပွဲစ အဝေမတည့်ဖြစ်ပြီး ရန်ဖြစ်တော့ ရုံး ရောက်ရော့အရိုက်ခံရတဲ့ ပွဲစားဘက် က ရှေ့နေက ရိုက်တဲ့သူကို

“မောင်မင်းဟာ လုပ်ငန်းတူဖြစ် တဲ့အတွက် ဟိုအရင်ကတည်းက မကျေနပ်တာတွေ ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒါကြောင့် ကုလားထိုင်နဲ့ ရိုက်တာမဟုတ်လား”

“စားပွဲခံက လေးလို့ မနိုင်လို့ပါ”

မမြဲသတ်သားတို့ပါက

“မင်းဆီက ဝယ်သွားတဲ့ကားက တော်တော်စိတ်ညစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ ကွာ။ တစ်ကားလုံး မြည်နေတာ၊ သော့ပိတ်ပြီး တွန်းတာကိုပဲ အသံမျိုး ခုံထွက်နေတာ”

“မင်းက ဟွန်းမှ နှိပ်မကြည့်သေး ပဲ”

တစ်ဝက်ဖြစ်ပြီ

ပွဲစား လုပ်ပါဦး သူဌေးရာ စီး ကရက်တစ်လိပ်လောက် တိုက်ပါဦး။

ကုန်သည် ခင်ဗျား စီးကရက်ဖြတ် သင့်ပြီ။

ပွဲစား ဝယ်တာကိုတော့ ဝ ဖြတ်နေပါပြီဗျာ။

ဖြောင့်တင်လဲ

“ခင်ဗျားတို့ လုပ်ငန်းရှင်တွေက
လောဘသိပ်ကြီးတာပဲဗျား။ ငွေရဖို့
အတွက်ဆို လိမ်ဖို့ ညှာဖို့ ဝန်မလေး
တော့ဘူး။ ဘယ်မှာလဲ ကံစမ်းမဲ
သိန်းတစ်ရာဖိုးပေးမယ်ဆိုပြီး ...

“ခင်ဗျားတို့ စားသုံးသူတွေက
လည်း လောဘကြီးသကဲ့”

မန်နေဂျာရဲ့ နာမည်နာမင်း

ဧည့်သည် မင်းတို့ စားသောက်
ခန်းမှာ မိုးယိုနေတာ
မင်းတို့ မသိဘူးလား။

မန်နေဂျာ သိပါတယ် ခင်ဗျား
သည်းခံပြီး အဲဒီမှာပဲ
ထိုင်စေချင်ပါတယ်။
အိပ်ခန်းတွေမှာက မိုး
ယိုတာ နှုထက် ဗျားလို့
ပါ။

မတူဘူးလေ

“တော်က တော့စက္ကရီထေရီနဲ့
တော့တည့်ပြီး အိမ်ကမိန်းမနဲ့ကျ
ဘာလို့ မတည့်ရတာလဲ”

“စက္ကရီထေရီက ဘယ်တော့မှ
ငါ့အိပ်ထောင်ကိုမနှိုက်ဘူး၊ ငါ့ခိုင်းတာ
လုပ်တယ်။ ငါ့စကားနားထောင်
တယ်”

ယောကျ်ားတို့ နာဖြောင်း၊
မိန်းမတို့ နာဖြောင်း

“ကျွန်မယောကျ်ားက သူခန့်
ထားတဲ့ စက္ကရီထေရီအကြောင်းချည်း
ပြောနေလို့ စိတ်ညစ်နေရတယ်ရှင်”

“ဟုတ်လား ကျွန်မယောကျ်ားက
တော့ သူ နောက်ခန့်မယ့်စက္ကရီထေရီ
အကြောင်းပြောနေလို့ ရင်တထိပ်ထိပ်
ပါပဲရှင်”

ကုမ္ပဏီရော့ကုမ္ပဏီ

“မင်းလိုအပ်နေတဲ့ ငွေရပြီလား”

“ငွေဆိုတာ ဘယ်လောက်ရရ လိုနေတာပါပဲဗျား”

“အင်း ဒီလိုဆိုရင်တော့ ငါပေး လည်း အပိုပါပဲ”

ကုမ္ပဏီနဲ့ တာပဲ

ဧည့်သည် မင်းတို့ဆီက အစား အသောက် အချက် အ ပြုတ် ကောင်းရဲ့လား။

စားပွဲထိုး လူကြီးမင်း အိမ်မှာ စိတ်တိုင်းကျ ချက်ပြုတ် စားသောက် ရသလို့ ခံစားမှုပေးပါလိမ့်မယ်။

ဧည့်သည် (ထ ရပ်ရင်း) ဒါဖြင့် ရင်တော့ တော်ပါပြီ ကွာ။

ကုမ္ပဏီပေးတက်လို့

“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ပညာ အရည်အချင်းချင်းတူလျက်နဲ့ ကျွန်မ ကို အရောင်းစာရေးမခန့်ပြီး သူ့ကို ဘာလို့ကြီးကြပ်ရေးမှူးခန့်ရတာလဲ”

“သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရှိတယ်လေ”

ဝယ်ယူဝယ်ပါ

“ဘာလို့ လျော့ရောင်းတာလဲ”

“ဒီခိုင်းတွေက ရိုးသွားလို့ပါ။

အရည်အသွေးကောင်းပါတယ်။”

“ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ဝယ်သုံး တော့ ခေတ်မမှီဘဲဖြစ်မှာပေါ့။”

“မဖြစ်ပါဘူးရင် ဒီခိုင်းဆိုတာ မှီးတာတွေက ပြန်ဆန်းပြီး ခေတ်က တစ်ပတ်လည်လာဦးမှာပဲ”

နှစ်သက်စားလိပါဘူး

ဧည့်သည် အသားညှပ်ပေါင်မုန့်
ယူခဲ့ပါကွာ။

စားပွဲထိုး ကြည်နူးကျေနပ်မှုကို
ပါ ယူခဲ့ပါမယ်ခင်ဗျာ။

ဧည့်သည် ငရုပ်စပ်ချဉ်လောက်ပဲ
ယူခဲ့ပါကွာ။

သန့်ပြောင်းသစ်သ

ဧည့်သည် မင်း ပန်းကန်ဆေး
ထားတာ မပြောင်ပါ
လား။

စားပွဲထိုး ပြောင်ပါတယ်ခင်ဗျ။

ဧည့်သည် နမ်းကြည့်ပါဦး။

စားပွဲထိုး ဟင်းနုမဟုတ်ပါဘူး
ဆရာ။ ဆပ်ပြာနဲ့ပါ။

ငါ့ဗိုလ်မပါ

စားဖိုမှူး ငါ့ကိုခေါ်တာ ဘယ်သူ
လဲ။

စားပွဲထိုး အမျိုးသမီးကြီး တစ်
ယောက်ပါ။ ဒီ ဟင်း
ချက်တိုင်း ဒီလို ချည်း
ပဲ။ အမျိုးကို မပြင်ဘူး။
သွားခေါ်စမ်းဆိုလို့။

စားဖိုမှူး တော်တော် ခြေရှည်
တာပဲ။

စားပွဲထိုး လျှာရှည်တယ်လို့ ပြော
ပါ။

စားဖိုမှူး ခြေရှည်လို့ ဒီထိလိုက်
လာတာပေါ့ကွာ။

နောက်ဆုံးတိုက်တွတ်

လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး သူ့မှာ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်နေပြီဆိုတာ သိတော့ သူ့ဇနီးချော့ကိုခေါ်ပြီး

“ငါတော့ သိပ်မနေရတော့ဘူး။ အသက်ကလည်း ကြီးပြီ။ ဖြစ်တဲ့ ရောဂါကလည်း ကင်ဆာဆိုတော့

...

“ပြောဝါအစ်ကိုကြီး”

“မင်းက ငယ်လည်းငယ်သေးတယ်။ ချော့လည်းချော့တယ်။ ဒီတော့ သူဌေးလည်း မောင်ချမ်းသာကို အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်စေချင်တယ်။”

“ကိုချမ်းသာနဲ့ အစ်ကိုကြီးနဲ့က ပြိုင်ဘက်တွေ မဟုတ်လား။”

“တစ်ခါမှ မနိုင်ဖူးလို့ပါကွာ။ သူ့ကို အနိုင်လိုချင်လို့”

စာနဲ့ရနိုင်သေးတယ်

(ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုရဲ့ စားသောက်ခန်းမထဲမှာ ...)

“ညီသည်” လတ်ဆတ်တဲ့ သစ်သီးဖျော်ရည် ရနိုင်မလား။

စားပွဲထိုး ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်။ (အဲဒီအချိန်မှာ တခြားစားပွဲပိုဖို့ယူလာတဲ့ ကော်ဖီရဲ့အနံ့ကိုရလိုက်ပြီး)

“ညီသည် ဒါဆို ကော်ဖီပေးကွာ။ (စားပွဲထိုးက မသွားသေးဘဲ ရပ်စောင့်နေတော့)

“ညီသည် ကော်ဖီလေကွာ။ စားပွဲထိုး ဆရာ ဘေးစားပွဲမှာ ထမင်းကြော် လာပို့လိမ့်

ဦးမယ်ဆရာ။

ဟိုတစ်ပတ်ကံဖြစ်လိမ့်ဘယ်

ဧည့်သည် လာပါဦးကွ။ မင်းတို့ ဆီက အသီးအရွက် တွေကတော့လတ်ဆတ် ပါရဲ့။ ပေါင်မုန့်က မနေ့က အကျန်တွေ မဟုတ်လား။

စားပွဲထိုး မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ဧည့်သည် တာလို့ မဟုတ်ရမှာ လဲ။ မှီတောင်ကပ်ချင် နေပြီ။

စားပွဲထိုး ကျွန်တော်တို့ ဟိုတယ် က တစ်ပတ်စာ ဝယ် တာပါ။ မနေ့က ပေါင်မုန့်တော့ မဖြစ် နိုင်ဘူး ခင်ဗျ။

ပိုင်လိုက်ပု

“ဆရာ အထူးလျော့ဈေးဆိုပြီး ဟိုဘက်ဆိုင်ထက် နှစ်ရာများနေ တယ်ဆရာ။ ဝယ်သူတွေက ဟိုဘက် ချည်း ရောက်ကုန်ပြီ။”

“မသိမသာနေစမ်းပါကွာ။ အဲဒါ လည်း ငါ့ဆိုင်ပဲ”

ရေဒီယိုအော်ဗွား

အထူးလျော့ဈေးဆိုတဲ့ ဆိုင်း ဘုတ်ကြီးကို ပန်းချီဆရာဆီအပ်ထား ပြီး လာရွေးတဲ့နေ့မှာတော့

“ကဲ ပန်းချီဆရာ၊ ပြောပါဦး။ ဘယ်လောက်လျော့မှာလဲ”

“ဟာ ဈေးပြတ်ပြီးသားပဲ”

“အထူးလျော့ဈေးလို့ ခင်ဗျားပဲ ရေးပြီးတော့”

ဒါလည်းကောင်းတပဲ

အထူးလျော့ဈေးဆိုပြီး ဆိုင်း
ဘုတ်ချိတ်ရောင်းနေတဲ့ ဆိုင်ထဲမှာ
အကျီတစ်ထည်က တခြားအမျိုးတူ
အကျီတွေထက် နှစ်ရာဈေးပိုကပ်ပြီး
သီးသန့်ချိတ်ထားတယ်။ ဝယ်တဲ့လူ
က အကုန်လျှောက်ကြည့်ပြီး အဲဒီ
ခွဲချိတ်ထားတဲ့အကျီကိုပဲယူတယ်။

“ဒါယူမယ်”

“ရပါတယ်”

“တစ်ခုတော့ မေးပါရစေ။ သူက
ဘာလို့ ၂၀၀ ပိုများနေတာလဲ”

“လက်ကျန်ထဲမှာ အကောင်းဆုံး
မို့ပါ”

အဲဒီလူဝယ်ပြီးထွက်သွားတော့
ဆိုင်ရှင်က ...

“ဟေ့ အကျီတစ်ထည်ယူပြီး
ဒီမှာ ချိတ်လိုက်ဦးဟေ့”

နာဖျိုကြီးဟန်

“ဟဲ့သမီး အလုပ်က ခွင့်တစ်လ
ယူလိုက်တယ်ဆို”

“ယူလိုက်တယ် အမေ”

“ဘာလို့လဲ”

“အထူးလျော့ဈေးဆိုတဲ့ ဆိုင်း
ဘုတ်ကြီးက သမီးခေါင်းပေါ်တည့်
တည့်မှာ ဖြစ်နေလို့”

ဖြန့်လုံး

ကုန်တိုက်ကြီးတစ်ခုက
အရောင်းစာရေးမလေးတွေဖြတ်လာ
တော့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က
သုမ်း စတယ်။

“အထူးလျော့ဈေးတွေလာပြီ”

ဒီတော့ ကောင်မလေး တစ်
ယောက်က ...

“ဒါတောင် နင်တို့ မဝယ်နိုင်ဘူး
ဟုတ်လား”

ကော်ဖီပေတယ်

“အခြေအနေဘယ်လိုရှိသလဲ”
မန်နေဂျာက အရောင်းတာဝန်ခံ
ကိုခေါ်မေးလိုက်တယ်။

“ကြည့်သူပဲ ဈားနေတယ်ဆရာ”
“ဒါဖြင့် အရောင်းစာရေးမကို
သွားပြော နေ့လည်ပိုင်းမှာ အဲဒီ
ကောင်တာကို အရောင်းပိတ်မယ်။
လျော့ရောင်းလို့မရဘူးလို့ ဖုန်းဝင်လာ
တယ်ဆိုပြီးပြောလိုက်”

အရောင်းတာဝန်ခံက စာရေးမ
ကို သွားပြောပြီး တစ်နာရီလောက်
အကြာမှာတော့ အရောင်းတာဝန်ခံက

“ပစ္စည်းပြတ်သွားပြီဆရာ”

မန်နေဂျာက အရောင်းတာဝန်ခံ
ကို ဂိုဒေါင်သော့ လှမ်းပေးလိုက်
လိုက်တယ်။

ဒါပဲဇိုက်လု

“နည်းနည်းလောက်ထပ်လျော့
ပါဦးလား”

“လျော့ထားပြီးသားပါ”

“ထပ်လျော့ဖို့ပြောတာပါ”

“ထပ်လျော့ရင် ဘယ်မြတ်တော့
မှာလဲဗျ”

စွဲဒါပဲစော့မပိတ်နဲ့

“ကျုပ်တို့ အရောင်းဌာနအတွက်
လာမယ့်နှစ်ဝတ်ဖို့ ဝတ်စုံစဉ်းစားပြီး
ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“တိုနဲ့နုလေးတွေ မဖြစ်စေနဲ့နော်”

“ခွဲထားတာရော ပိတ်ရဦးမလား
ဆရာ”

“လမ်းလျှောက်ရတာ ခက်လိမ့်
မယ်ဗျ”

နေ့မြဲ

“လာမယ့်နှစ်အတွက် ကုမ္ပဏီမှာ ဆောင်ရွက်ဖို့ လုပ်ငန်းစီမံချက်တွေ ချပြီးပြီလား။”

“သူဌေးက သူ့မန်နေဂျာကို မေးလိုက်တာပါ။ မန်နေဂျာက

“အားလုံးတက်ကြွနေအောင် လုပ်ငန်းခွင်ဝတ်စုံတွေလဲမယ်။တာဝန် နေရာတွေပြောင်းမယ်။တာဝန်ပြောင်းလဲလိုက်တဲ့အတွက် လုပ်နေကျ အလုပ်မဟုတ်တော့ အာရုံစူးစိုက်စွာပို ရှိလာမယ်။”

“ကောင်းတယ်။ တစ်ယောက်တော့ နေရာမပြောင်းနဲ့ကွာ”

“ဘယ်သူပါလဲခင်ဗျာ”

“ငါ့စက္ကရီထေရီ”

ဂဟံ နှစ်မြတ်

ကျုပ်ရိုတဲ့ အတွင်းပစ္စည်းတွေ လည်းကုန်ပြီ။ တော် တစ်နှစ်အလုပ် လုပ်လိုက်တာ ဘာမြတ်သလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး။”

“တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ နောင်တ တွေပေါ့ကွာ”

လာမယ့်နှစ်မှာတော့

“ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီဟာ အခြားကုမ္ပဏီတွေနဲ့မတူပါဘူး။”

“တူတာပဲကောင်းမယ် ထင်ပါတယ်”

“ဘာလို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးတည်းပဲ အစွဲများနေလို့ပါ”

ဝယ်သွားမြဲမှန်တယ်

“ ဒီဆောင်းရာသီမှာ တုတ်
ကောက်နဲ့လမ်းလျှောက်ဖိနပ်တွေ
အရောင်းမြှင့်တင်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီလား”

“ပြီးပါပြီဆရာ၊ သုံးရက်ရှိသွားပြီ
အရောင်းတက်လာပါတယ်”

“ဘယ်လိုစီစဉ်လိုက်သလဲ”

“နောက်ခန့်ထားတဲ့ ဟိုခပ်ချော
ချော ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကို
ဒီဘက်ပြောင်းပြီး အရောင်းခိုင်းလိုက်
တယ်”

ရောဂါပြီးပြီ

“လာမယ့်နှစ်မှာတော့ လုပ်ငန်း
မှာ စိတ်သစ်လှသစ်ဖြစ်တော့မှာပါ။
ငွေကြေး အခက်အခဲတွေလည်း ရှိ
တော့မှာမဟုတ်တော့ပါဘူး”

“တကယ်လားဆရာ”

“တကယ်ပြောတာပါ။ ဟောဒါ
က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သူဌေးအသစ်ပဲ”

ဟုတ်စကား...ပဲ

“မင်းတို့ဆိုင်မှာ အမျိုးသမီး
ဝန်ထမ်းအများဆုံးခန့်ထားတာ ဘာ
လို့လဲ”

“သူဌေးက ယောက်ျားလေးကွား၊
မင်းတို့ဆိုင်ကရောဘာလို့မိန်းကလေး
တွေအများဆုံးခန့်တာလဲ”

“သူဌေးက အမျိုးသမီးလေးကွား”

“ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ကောင်လေးတွေ လာစေချင်
တယ်လေ”

“ဒါဖြင့်လည်း အမျိုးသား
ဝန်ထမ်းတွေခန့်ပေါ့ကွာ”

“အရေအတွက်အများကြီးခန့်ဖို့
ကျ ခက်တယ်လေ”

ခေါ်ခေါ်စာပြောပါလား

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီကို သူ့
အဒေါ်ရောက်လာပြီး ငွေချေးတယ်။
ဒီတော့ တူတော်မောင်က

“အဒေါ်တို့က ကျွန်တော်တို့
စီးပွားရေးလေး ပြေလည်တယ်ကြားမှ
ရောက်လာတော့တာပဲ။ မပြေလည်
ခင်က လာပါလား။ အဲဒီတုန်းကတော့
လာဖို့ သတိမရဘူးလား။”

“အဲဒီတုန်းက ရှာကြံပြီး ဝေးမယ်
မှန်းမှ မသိဘဲကွယ်။”

ခံစားမှု

“ငါ့တူကြီး ပြေလည်နေတယ်
ကြားလို့ ဝမ်းသာလိုက်တာ”

“ကျွန်တော်ကတော့ အဒေါ်ရလို
ကြားသွားလို့ ငိုချင်စိတ်ကို ပေါက်
နေပြီခင်ဗျ”

မွှေးတယ်ဆိုလို့

ယောက်ျားဖြစ်သူက သူ့မိန်းမကို
ဆူနေတယ်။

“နောက် ဘာကိုပဲ လာငှားငှား
မပေးနိုင်ဘူးလို့ပြော။ တစ်ခါလည်း
မဟုတ်၊ နှစ်ခါလည်းမဟုတ်။ အမြဲ
တမ်းကြီးကွာ”

ဒီတော့ ယောက္ခမက

“နေပါဦး ငှားလိုက်တဲ့ပစ္စည်းက
ပြန်မရလို့လား။”

“ရတော့ ရတာပေါ့ဗျ”

“ရရင်ပြီးရောပေါ့ကွယ်။ လူမှု
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးက ရှိသေး
တယ်။ ငါ့သမီးကို ဒါလောက်ဆူဖို့
မလိုပါဘူး။”

“ဘာ ငှားလိုက်တယ်ဆိုတာ
လည်း မေးပါဦး”

အမေဖြစ်သူက သူ့သမီးဘက်
လှည့်ပြီး

“ညီးက ဘာငှားလိုက်တာလဲ”
“ဆပ်ပြာ”

လှူမယ်ဘာပြော

အလှူမင်္ဂလာ ဧည့်ခံအသုံး
အဆောင်ပစ္စည်းငှားတဲ့ဆီကို မူးနေတဲ့
လူတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး

“ဘာတွေငှားလို့ရသလဲ”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်ရပါတယ်”

“သွားတိုက်ဆေး ငှားလို့ရမ
လား”

“ခင်ဗျားက “သွား” တွေလှူမလို့
လား”

စိုက်ရေး

“ငွေချေးတာမရခဲ့ဘူးလား”

“မရခဲ့ပါဘူးကွာ”

“တိုက်ကို ရိုက်ထားတဲ့ ဓါတ်ပုံ
တွေ မပြဘူးလား”

“ဓါတ်ပုံတွေက ဆေးမသုတ်ခင်
က ရိုက်ထားတဲ့ ဓါတ်ပုံတွေဖြစ်နေ
လို့ကွ”

ရည်ရွယ်ချက်

“ငွေချေးချင်လို့”

“ဘယ်လိုလဲ၊ အရင်းပြုတ်သွား
ပြန်ပြီလား”

“အေးဗျာ၊ အရင်းပြုတ်သွားပြန်
ပြီ”

“ခင်ဗျား ခဏခဏ အရင်းပြုတ်
နေတာပဲ။ ဒီအလုပ်က အကျိုးမပေး
မှတော့ တခြားအလုပ်ကလေးပြောင်း
လုပ်သင့်တယ်ဗျာ။ ဘာလို့ဒီအလုပ်ကို
ပဲ လုပ်နေရတာလဲ”

“ငွေချေးလို့ရအောင်လို့ပါ”

လေ့ရှိရင် ငွေရှိတယ်

“မိဘပေးထားတဲ့ ဟိုတယ်ကြီး
လေ။ အမွေရလိုက်တာ”

“ကျွန်တော့်မိဘ ပေးထားတဲ့
အမွေကတော့ နေရာအနှံ့ပါပဲဗျာ”

“ခင်ဗျားမိဘက ဘာလုပ်သလဲ”

“ပွဲစားလေ”

ရှောက်မမေ့နဲ့

ဦးသာအေးက သူ့ဆီစက်ဘီးဝှား
ရင် ဘယ်သွားမှာလဲ ဆိုမေးတယ်။
ဈေးဆိုတာနဲ့ “ရောငါ့တူ လိုင်းကား
စီးသွား။ မင်းလည်း ခြေမညောင်း
တော့ဘူး။ ငါ့ဘီးလည်း တာယာ
မပွန်းတော့ဘူးဆိုပြီး ကားခထုတ်ပေး
လေ့ရှိတယ်။ တစ်ရက်မှာတော့ ဖိုး
ပိန်က စက်ဘီးလာဝှားတာနဲ့ ထုံးစံ
အတိုင်း ကားခထုတ်ပေးလိုက်တယ်။
ခထကြာတော့ ဖိုးပိန်ရောက်လာပြန်
ပြီး

“စက်ဘီးခထလောက်”
“ဘယ်သွားမှာလဲ”
“ဈေးပါ”
“အစောက တစ်ခါသွားပြီးပြီ
မဟုတ်လား”
“ဝယ်စရာ တစ်မယ်မေ့ကျန်နေ
လို့ပါ”

ထိုင်နေတာပဲတောင်ပါတယ်

“မင်းက ဘာလို့ အလုပ်မလုပ်
ရတာလဲ။ မိန်းမလုပ်စာ ထိုင်စားနေ
တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”
“ကျွန်တော်အလုပ်မလုပ်လို့ ခုလို
ဣန္ဒြေရရ နေနိုင်တာပေါ့ခင်ဗျာ။
မိဘဆီနေတုန်းက အလုပ်လုပ်လိုက်
တာ သူတို့ရှိသမျှ စည်းစိမ်ကုန်သွား
ပါရောလား။”

ငါးတောင်ဖို့ပါ

“ငါ့တူ မင်းဆင်းရဲတုန်းက ကား
ခ တစ်ကျပ်တောင်မရှိလို့ ငါ့ဆီလာ
ဈေးတာ မှတ်မိရဲ့လား”
“မှတ်မိပါတယ်ဦးလေး”
“ဒါနဲ့များ ငါငွေဈေးတာကို ဘာ
လို့မပေးနိုင်ရတာလဲကွာ”
“ဦးလေးဈေးတာက တစ်ကျပ်
မဟုတ်ဘူးလေ”

ဒုတေ၊ တောင်းကြသေးမို့လား

“အပေ”

“ဟေ”

“ကျွန်တော်တော့ အရင်းပြုတ် သွားပြန်ပြီ”

အဲဒီအချိန်မှာ အမေဖြစ်သူက

“ဒါကြောင့် တော့်ကို ကျုပ် အခါခါ သတိပေးခဲ့တာ။ ကလေးကို အဖေ့ခြေရာ နင်းမယ့်သား။ အဖေ့ ခြေရာမင်းမယ့်သားလို့ မပြောပါနဲ့ ဆိုတာ”

လို့ဆွတ်စဲ၊ နာရသနာဆွတ်

“စာရေးမနှစ်ယောက် ခန့်ချင် တာ။ ခုထိမရသေးဘူးဗျာ။”

“ဟိုနေ့က အင်တာဗျူးမှာ ဆယ် ယောက်ကျော်လာဖြေတယ်ဆို”

“လုတာမပါဘူးဗျာ”

ကမ္ဘာပေါ်သားတယ်

အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့ သားက စီးပွားရေးအဆင်မပြေလို့ သူ့မိဘအိမ် ကို လာပြီးညည်းသတဲ့။

“ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေပါ ဘူးအဖေရာ။ ကျွန်တော့်ယောက္ခမကြီး က ပေးတော့ပေးပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို သုံးမရအောင်ကို ပြော ဆိုတာ”

“ငဲ့ခဲလိုက်ပါသားရယ်။ အဖေ လည်း နစ်နစ်ဆယ်လောက်ခဲခဲ့ရတာ ပဲ”

ဝေးဖို့ရာဆိုရင်

“ဘယ်လိုတုန်းဗျ၊ ခင်ဗျားက ခင်ဗျားမိန်းမကို ကုမ္ပဏီမှာ ဒါရိုက် တာနေရာပေးလိုက်တယ်ဆို”

“အင်း”

“ဘယ်လိုစိတ်ကူးလဲဗျ”

“စက္ကရီထေရီလုပ်မယ်ချည်း ပြောနေလို့”

တစ်ဘက်လုံးပဲ

“စီးပွားရေး လုပ်တယ်ဆိုတာ
ရှုံးတဲ့အခါရှိသလို မြတ်တဲ့အခါလည်း
ရှိမှာပေါ့ကွာ။ စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့။”

“ကျွန်တော့်မှာ ရှုံးတဲ့အခါချည်းပဲ
မြတ်တဲ့အခါမရှိသေးလို့ စိတ်ညစ်နေ
တာအဖေရ။”

“ဟကောင်ရ၊ မင်းကိုဖြေသာ
အောင် ပြောပေးနေရတာကွ။ ရှုံးတိုင်း
စိတ်ညစ်နေရရင် ငါ့ဘဝမှာ ပျော်ချိန်
ကို ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။”

မှားပါတယ်

“မောင်”

“ပြောဗျာ”

“မောင့် ကုမ္ပဏီမှာ ဖေဖေက
ရှယ်ယာဝင်ချင်လို့တဲ့”

“ကောင်းတာပေါ့”

“ငွေတော့ မောင်ကပဲ ခဏစိုက်
ထားလိုက်ပါတဲ့”

ဂျိမ်းစောင်နှစ်မတယ်ခိုင်

“ဘယ်လိုလဲဟေ့၊ ဒီတစ်ပတ်”

“တော်တော်ထိ သွားတယ်ကွာ”

“အကုသိုလ်တွေ လုပ်နေလို့က
တော့ လာဘ်တိတ်မှာပဲကွာ”

“လာဘ်တိတ်မှာစိုးလို့ အကု
သိုလ်အလုပ်တွေ နားထားတာကြာပါ
ပြီကွာ။ သူငယ်ချင်းတွေလာခေါ်တာ
တိုမလိုက်တာ။ ရစရာရှိတာတွေရပြီး
မှ ပွဲကြမ်းတော့မယ်ဆိုပြီးတော့”

အကြွေးရှိတယ်လေ

“စိတ်ညစ်တယ်ကွာ၊ ငွေမဝင်
တာ နှစ်လရှိပြီ”

“ငွေမဝင်တာက စိတ်ညစ်စရာ
မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ အကြွေးပေးတဲ့သူ
ရှိပါတယ်”

နှင်သိလည်းကွဲပို

“ငါလည်း ဆင်းရဲရာကနေ ချမ်းသာတာပါကွာ”

“နည်းလေးသိပါရစေခင်ဗျာ”

“ဘယ်လိုချမ်းသာလာတယ်ဆိုတာသိလည်း မင်းမှာမျှော်လင့်ချက်မရှိဘူးကွာ။ တခြားလူဆီ နည်းတောင်းပါလား။”

“ဦးလေးက မပြောချင်လို့လား။”

“မင်းမှာ ချမ်းသာတဲ့ယောက္ခမမှ မရှိဘဲကွာ”

ပေးခရာမရှိလို့

“ဟာ ဆရာကြီး ခုဘယ်မှာနေသလဲ”

“ဟိုတယ်မှာပဲ”

“ဒါနဲ့များ မရှိဘူး၊ မရှိဘူးနဲ့ပြောရသေးတယ်”

“မရှိလို့ပေါ့ကွာရှိရင် အခန်းခရင်း ပြီး ဆင်းလာမှာပေါ့”

ပန်းပန်းလွှတ်ပါ

စားသောက်ဆိုင် မန်နေဂျာကို

စီးပွားရေးသတင်းထောက်က

“ဆရာရဲ့ဆိုင်က ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာ ရောင်းရသလဲ”

“ဘယ်လိုအခြေအနေ ဖြစ်ဖြစ် ရောင်းရပါတယ်”

“ရှင်းအောင် ပြောပြပါလား ခင်ဗျာ”

“ဟိုဘက်ဝိုင်းက ပျော်လို့ဆိုပြီး လာပြီး စားသောက်နေကြတာ။ ဒီဘက်ဝိုင်းက စိတ်ညစ်လို့ဆိုပြီး လာစားသောက်နေကြတာ။ အခန်းထဲက သီးသန့်ဝိုင်းကတော့ လုပ်ငန်းအောင်မြင်လို့တဲ့။ ဟိုထောင့်ကတော့ ကုမ္ပဏီ ပိတ်လိုက်ရလို့ဆိုပြီး လာဝိုင်းကြတာ”

ကျွန်တော်တို့ကလေးတွေပေးပါ

ရှယ်ယာ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုက
ရှယ်ယာဝင်တစ်ဦးဆီကို ဖုန်းလာ
တော့ ...

“ပြောပါ”

“ဒီလတော့ အကော်ရုံးလို့”

“ခွဲစရာအမြတ် လုံးဝမရှိတော့
ဘူးပေါ့”

“အမြတ်ခွဲဖို့မပြောနဲ့ အရင်းကို
ထပ်ဖြည့်ကြရလိမ့်မယ်”

“အင်း ရှာကြပြီးဖြည့်ရမှာပေါ့”

“ဘယ်လိုလဲ စိတ်ပျက်သွားပြီ
လား”

“မပျက်ပါဘူးကွ၊ ခုလိုဖုန်းဆက်
တာ ကျေးဇူးပဲ။ ငါ့ဆီလာတဲ့ဖုန်းကို
အလည်လာနေတဲ့ ငါ့ယောက္ခမကြီး
ကလည်း လိုင်းခွဲကနေ နားထောင်
နေတာကွ”

တူတယ်ပင်ပင်

“မင်း အိမ်လေးတစ်လုံးပိုင်ဆိုင်
ချင်တယ်ဆို ခု ပိုင်ဆိုင်နေပြီမဟုတ်
လား”

“အိမ်ရတော့လည်း လူကြီးမင်း
တို့လို တိုက်နဲ့နေချင်လို့ပါ”

“တိုက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်ပဲဖြစ်ဖြစ်
အတူတူပါပဲကွ။ အဓိက က မိုးရွာ
ရင်လုံဖို့၊ လေတိုက်ရင်ပိတ်စရာတံခါး
ရှိဖို့၊ အတွင်းထဲမှာ အိပ်စရာ၊ ထိုင်
စရာ၊ နားစရာ၊ စားစရာနေရာ ရှိဖို့
ဒါပဲ မဟုတ်လား”

“ရက်တစ်ပတ်လောက်ပဲ
အိပ်ယာ ပြောင်းအိပ်ကြည့်ပါလား
ခင်ဗျာ”

မပြောင်းလဲပါဘူး

“လူကြီးမင်းဟာ သိပ်ချို့တဲ့ ဆင်းရဲတဲ့ဘဝကနေ ချမ်းသာလာ တာလို့ သိရပါတယ်။ မချမ်းသာခင် က အလိုချင်ဆုံး အတမ်းတဆုံးဟာ ဘာလဲလို့ သိပါရစေ”

“ငွေပေါ့ဗျာ”

“ခု ငွေတွေရှိလာတဲ့ခါမှာရော”
သူငွေကြီးက ခဏစဉ်းစားလိုက်

ပြီး

“ကျုပ် အမှန်အတိုင်းပြောရ မလား”

“ဟုတ်ကဲ့ သိချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ”
“ငွေပေါ့ဗျာ”

ဖွဲ့နွဲ့ဖော်ဖော်တော့ ယားပါတယ်

“ကိုယ့်ပညာကိုယ် တန်ဖိုးထား ရမယ်ကွ”

“သူများတွေက မထားလို့ ခက် နေတာပါဆရာ”

ဘာထူးလဲ

ဆင်းရဲတဲ့မိန်းကလေးကို ယူထား တဲ့ လူချမ်းသာတစ်ဦးနဲ့ ချမ်းသာတဲ့ မိန်းကလေးကို ယူထားပြီးဟန်ကျနေ တဲ့ ဆင်းရဲသားတို့ဆုံမိကြတော့

“ခင်ဗျားယူထားတဲ့ မိန်းမက ဆင်းရဲတဲ့သူဆိုတော့ ဘယ်လို ဆက်ဆံသလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

“အားငယ်မှာစိုးတော့ အလိုလိုက် ရတာပေါ့ကွာ၊ ဒါနဲ့ခင်ဗျားကရော ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမယူထားတော့”

“ကြောက်တော့ အလိုလိုက်ရတာ ပေါ့ဗျာ”

ကွဲပြားတာက

“မောင်ရယ် ဘွဲ့ရတာချင်းအတူ တူ၊ ဘာသာတွဲချင်းအတူတူ၊ သူက ချမ်းသာပြီး မောင်က ဘာလို့ မချမ်း သာရတာလဲ”

“ယောက္ခမချင်း မတူဘူးလေ”

ခဏသွင်းဖြင့် ဗဟုပါလေ

“ဆင်းရဲချင်လည်း ခဏလေး၊
ချမ်းသာချင်လည်း ခဏလေးဆိုတဲ့
စကားကို သတိရပါ ငါ့တူရာ။ ကိုယ့်
မျက်စိရှေ့မှာတင် ချမ်းသာရာကနေ
ပြုန်းဆိုဆင်းရဲသွားတဲ့လူတွေ အများ
ကြီးပဲ။”

“ဆင်းရဲရာကနေ ပြုန်းဆို
ချမ်းသာသွားတဲ့လူကိုတော့ ဘာလို့
အတွေ့ရနည်းတာလဲဟင်”

စာမြတ်

“ငါ့ဘဝမှာ အမြတ်ရတဲ့အလုပ်
ဆိုလို့ မိန်းမယူခဲ့တာပဲရှိတယ်။”

“ယောက္ခမက ချမ်းသာသလား”

“ဟင့်အင်း”

“ဒါဖြင့် ဘာမြတ်တာလဲ”

“အဲဒီ ယောက္ခမနုတ်ယောက်မြတ်
တာလေ”

ညံ့တာသိသွားလို့

“အလုပ်လျှောက်တာ မရခဲ့ဘူး
လာ။”

“မရခဲ့ပါဘူးဗျာ”

“မင်းမှာ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ
တွေအများကြီးရှိခဲ့တာပဲ”

“အဲဒါကြောင့်ပေါ့ဗျာ”

“ဟေ”

“ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကုမ္ပဏီ
တွေပြောလိုက်တော့ ပြုတ်နေတဲ့
ကုမ္ပဏီတွေချည်းဖြစ်နေလို့”

စာမှားဖြင့်ဆင်ချက်

“ခင်ဗျား ကံနိမ့်နေတယ်၊ သတိ
ထားပါ။ ရောင်းမှား၊ ဝယ်မှားဖြစ်နိုင်
တယ်”

“ဆရာ ကျွန်တော်က အပေါင်ခံ
တဲ့အလုပ်လုပ်တာပါ ဆရာ”

“အိုင်း ဒါဆို ပေါင်မှား ရွေးမှား
ဖြစ်နိုင်တယ်”

မပေါ်သေးတဲ့ နှလုံး

“တို့အနားက ကုမ္ပဏီက အပျိုကြီးပိုင်တာ။ နက်ဖြန်ဝန်ထမ်း သစ်တွေခန့်မယ်တဲ့။ ရွေးမှာကလည်း အမျိုးသမီးကြီး ငါးယောက်ပဲ။ အင်တာဗျူးဖြေဖို့ ကောင်လေး၊ ကောင်မလေးနှစ်ဆယ် လောက် လျှောက်ထားတယ်။

“အဲဒါဘာဖြစ်လဲ”

“ကောင်လေးတွေ ဦးစားပေးမလား၊ ကောင်မလေးတွေဦးစားပေးမလား၊ တွေးမရလို့၊ နက်ဖြန်ဖြေရ ဗျာကွ”

(ဘယ်သူ့ဦးစားပေးမယ်ထင်သလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ)

မန်နေဂျာဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါရိုက်တာဖြစ်ဖြစ်

တစ်ခါက အလုပ်လာလျှောက်တဲ့ကလေးကို အင်တာဗျူးတော့

“မင်းအဖေက ဘာလုပ်သလဲ”

“စူပါဗွိုက်စာပါ။ မင်းနစ်မင့်လည်း ကျွမ်းကျင်သူပါ”

“မင်းအဖေကရော”

“မာကက်တင်းပါ”

“ဘယ်မှာလုပ်သလဲ”

“အိမ်မှာပါပဲ။ အဖေက ခေါင်းဖျက်ဈေးသည်၊ အဖေက စီမံအုပ်ချုပ်အရောင်းကြီးကြပ်ပေါ့”

“မင်းက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

“မိဘထက်သာတဲ့သား ဖြစ်ချင်တာပါခင်ဗျာ”

ဇာလွန်

“ကျွန်မယောက်ျားက အလွန်
ငွေရှာတော်တာ”

“ဒါဖြင့် ချုပ်မှာပေါ့”

“ဟင်အင် အလွန်သစ္စာရှိတယ်”
“တော်သေးတာပေါ့ရှင်၊ ယောက်ျား
ဆိုတာငွေဝင်ရင် ချုပ်ရင်ချုပ် မချုပ်ရင်
အသောက်အစားဖက်ကြတာ။”

“ကျွန်မ ယောက်ျားကတော့
အလွန်စည်းတမ်းရှိတယ်ရှင်”

“ဟုတ်လား၊ ကံကောင်းလိုက်
တာ၊ ဘယ်အရွယ်ရှိပြီလဲ”

“အလွန်အိုပါပြီရှင်”

သိချင်ပဲမဟုတ်

“ဒီစာအုပ် ဘယ်လိုနေသလဲ”

“မပြောတတ်ပါဘူး”

“စာအုပ်ရောင်းတဲ့လူဆိုတာ ဖတ်
ကြည့်ထားမှပေါ့ကွ”

“ငါက အရောင်းကျမှာ မလို
လားဘူးကွ”

စာဒါတော့

နေမကောင်းနေတဲ့ ယောက်ျား

က ...

“ခင် လာပါဦး”

“ပြောလေ”

“မောင်မရှိတော့ရင် နောက် အိမ်
ထောင်ပြုမှာလားဟင်”

“မောင်မရှိရင်တော့ အားကိုးရှာ
ရမှာပေါ့”

“ဒါဆို ဒီတိုက်ကြီးမှာပဲ နေမှာ
လား”

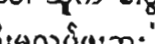
“ဒီမှာပဲ နေမှာပေါ့”

“မောင် အဝတ်တွေကိုရော”

“မောင် အလွမ်းပြေ သူ့ကိုပဲ
ဆက်အဝတ်ခိုင်းရမှာပေါ့”

“ဘဏ်မှာဆပ်ရမယ့် ချေးငွေ
သိန်း ၅၀ကိုရော”

“အဲဒါတော့ သူဆပ်နိုင်မယ် မ
ဆင်ဘူးမောင်၊ သူက စီးပွားရေးလုပ်
ငန်းကြီးကြီးမလုပ်ဖူးဘူး”

ဟုတ်ပါပေတယ်

တစ်ခါက ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ကို အပြိုင်အဆိုင်ပြောနေကြ တဲ့ စနီးတွေထဲမှာ တစ်ယောက်က

“ရှင်ယောက်ျားက ကုမ္ပဏီမှာ အရာရှိ၊ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံး မီးသေ တယ်။ သူ့ပြီးရင်ပြီးရတယ်။ တော့ ယောက်ျားကလည်း လုပ်ငန်းကြီး ကြပ်၊ လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုလုံး မီးသေ တယ်။ သူ့အမိန့်အတိုင်းလုပ်ရတယ် ပြောတော့ ကျွန်မယောက်ျား အ ကြောင်းလည်း ပြောချင်လာတယ်။ သူက တစ်မြို့လုံးမီးသေတာရှင်။”

“ဘာလုပ်သလဲ”
“မီးသတ်လေ”

သူ့နှလုံးထဲကိုယ်နှလုံးထဲ

ပထမမိန်းမ ကျွန်မယောက်ျား ကတော့ ငွေနောက် လိုက်ရင်း အချိန် ကုန်နေရတာပါ တော်။

ဒုတိယမိန်းမ ကျွန်မယောက်ျား ကတော့ ငွေနောက် မလိုက်ဘဲ အချိန် ကုန်နေတာတော့။ သူ့ယောက်ျားပဲ ဖိမ် ကျမှာပါ။ လုပ်ငန်း ရှင်ဆိုတော့။

တတိယမိန်းမ မထင်ပါနဲ့တော်။ ကျွန်မယောက်ျား လည်း အလုပ် သမားတွေ နောက် လိုက်ရင်း အချိန် ကုန်နေရတာပါပဲ။

လေကိုရင်းနှီးသူများ

ပွဲစားကတော် ကျွန်မယောက်ျား
က ပွဲစားဆိုတော့
စကားအလွန်ပြောတာ
ပဲရှင်။ အကျင့်ပါနေ
ပြီလေ။ ပြောနိုင်မှ
ငွေရတာမဟုတ်လား။

ရှေ့နေကတော် ကျွန်မယောက်ျား
ကတော့ စကားကို
မပြောပါဘူးရှင်။
သူလည်းအကျင့်ပါနေ
တာပဲ။ ငွေရမှ ပြော
တဲ့ အကျင့် လေ။
ရှေ့နေကိုး။

နှေးရော

သူဌေးကတော် ကျွန်မကတော့ စိန်
တွေကို အရောင်မှိန်
လာရင် သံပရာရေနှံ
ဆေးတယ်။ ပွဲစား
ကြီးကတော်ရော
ဘယ်လိုလုပ်သလဲ
ဟင်။

ပွဲစားကြီးကတော် ကျွန်မကတော့ စိန်
တွေအရောင်မှိန်လာ
ရင် လွင့်ပစ်လိုက်
တာပဲ။

မင်းထက်စက်စက်

“ဘယ်လိုနေသလဲ။ ရောင်းရရဲ့
လား။ မင်းထုတ်တဲ့စနစ်တကျငွေသုံး
နည်းစာအုပ်”

“စာအုပ်ဝယ်ရမှာကို အပိုသက်
သက် ဖြုန်းရာကျတယ်များ ထင်နေ
ကြသလား မပြောတတ်ပါဘူးကွာ”

ဖြူကတ်ကုန်ကုန်

“ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်လိုစိတ် ကူးရပြီ၊ အကြွေးတွေပတ်ချာလည် ဝိုင်းနေတဲ့လူကိုမှ လက်ထပ်လိုက်ရ တာလဲအေး၊”

“အကြွေးမယူတတ်တဲ့လူ လက် ထပ်ရင် ငတ်မှာပေါ့တော့”

ကုန်ကုန်ကုန်ကုန်

“ယနေ့ရောင်းရငွေသည် မနက် ဖြန်အတွက် အရင်းအနှီးဖြစ်သည်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို ပန်းချီဆရာ ဆီယုလာပြီ: ...

“ပြင်ရေးချင်လို့”

“ဘယ်လိုရေးချင်တာလဲ”

“နက်ဖြန်အတွက် အရင်းအနှီးဆို တဲ့နေရာမှာ မနေ့က အကြွေးဆပ်ရန် ဆိုပြီ”

သုခိတပညာ

“အကြွေးတွေ သိန်းလေးငါး ဆယ်ရှိတဲ့လူကို မင်းက ဆရာတင် ထားတယ်ဆို”

“အင်း”

“ဘယ်လိုစိတ်ကူးလဲကွာ”

“ငါ့မှာ တစ်သောင်းလောက်နဲ့ မနေတတ်၊ မထိုင်တတ်ဖြစ်နေလို့ပေါ့ ကွာ။ သူက သိန်းလေးငါးဆယ် အကြွေးရှိတာကို ဘာမှမဖြစ်သလို နေနိုင်တယ်ကွ”

ဧကောင်း ဧကောင်း ဝယ်ဈေး
ရောင်းဈေး

“ကျုပ်က စာအုပ်အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိတယ်”

“ဒါဖြင့် ဘာလို့ရှုံးတာလဲ”

“ကျုပ် ဆီကဝယ်တဲ့ လူတွေက ကျုပ်လောက် တန်ဖိုးမသိဘူးဗျာ”

www.burmeseclassic.com

ဖြူဖွီးစကား ဖြူဖွတ်

“ပဲပြုပ်”

“လာဦး၊ တစ်ဆယ်သားပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး တော်လည်းအရင်က ရောင်းတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း”

“ခုဘာလို့ မရောင်းတော့တာလဲ”

“အကြွေးတွေ ကျတယ်လေ၊ တောင်းမရတော့ အရင်းပြုတ်သွားလို့၊ ကံ ဒီတစ်ဆယ်သားဖိုး နက်ဖြန်မှယူနေတာ”

ဝယ်ယူစားမြဲစာအုပ်တမ်း

“ဆောင်းတွင်းမရောက်သေးဘဲ ဟိုဆိုင်က အနွေးထည်တွေက ဘာလို့ ရောင်းကောင်းနေရတာလဲ”

“ဆောင်းတွင်းရောက်ရင် ဈေးတက်မှာစိုးလို့ ဝယ်နေကြတာလေ”

စာထင်မသေးပါနဲ့

“ကားရောင်းလိုက်တာ ရုံးတယ်ဆို”

“အင်း”

“အိမ်ရောင်းလိုက်တာရော”

“ရုံးတာပဲ”

“မင်းဘဝမှာ ဘာများမြတ်ဖူးသလဲကွာ”

“မိန်းမယူတာလေ၊ ယူတုန်းက ကော့ မိန်းမတစ်ယောက်တည်းပဲ။ ခု အိမ်ပေါ်မှာ ယောက်ဖက နှစ်ယောက်၊ ခယ်မက တစ်ယောက်၊ ယောက္ခမကနှစ်ယောက်။”

ဣန္ဒြေမာန်ချိန်

“မိုးကအကျိနဲ့ ထီး အရောင်းရဆုံးနေ့ကို ပြောပြပါ။”

“မိုးကွက်ကြား ရွာဘွယ်ရှိပါတယ်ဆိုတဲ့နေ့ပါ။ ထစ်ချုန်းရွာမည်ဆိုတဲ့နေ့မျိုးမှာတော့ အသင့်ယူလာကြတာကိုး”

ပေဋ်တွတ်ကြည့်ပါ

မြို့မှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတဲ့ သားဆီကို တောမှာနေတဲ့ အဖေက ရောက်လာပြီ

“ငါ့သား မင်း လုပ်ငန်းအဆင်ပြေရဲ့လား”

“ဖြေပါတယ်ဖေဖေ”

“ငါကြားတော့ မပြောဘူးလို့ပြောနေကြပါလား”

“အရင်က သားဆိုင်ခန်းက ငါးပေခန်းလေးပါ ဖေဖေ့ခု ဆိုင်ခန်းက ဆယ့်ငါးပေရှိပါတယ်”

“ဟုတ်လား။ ဘာတွေရောင်းနေသလဲ”

“မီးသွေးပါဖေဖေ”

“အရင်ကရော”

“ရွှေဆိုင်ဖွင့်တာပါဖေဖေ”

လေနှင်းနှင်းလေ့

တစ်ခါက ပွဲစားကြီးတစ်ယောက် နေမကောင်းတော့ ဆရာဝန်ပင့်ရသတဲ့ ဆရာဝန်က စမ်းသပ်၊ ဆေးတိုး၊ ဆေးပေးကုသပြီးတော့

“ခုနစ်ထောင်ရှစ်ရာ ကျပါတယ်”

ဒီတော့ ပွဲစားကြီးက ငွေမရှင်း

သေးဘဲ

“ဆရာ ကျွန်တော်အရင်တခါက ကုတုန်းက ...” ဆိုပြီး ရောက်တတ်ရာရာပြောနေတော့ ...

“ပွဲစားကြီး ဒါကြောင့် စီးပွားမဖြစ်တာဘဲ”

“ဗျာ”

“ပွဲစားကြီးက ကိုယ့်အရင်းအနှီးကို တန်ဖိုးမထားဘူးလေ။ ပွဲစားကြီးရဲ့အရင်းအနှီးကစကားပြောတာ၊ ခုဘာလို့ ငွေမရဘဲ စကားတွေအများကြီးပြောနေရတာလဲ။ ကိုယ့်အရင်းအနှီးကို လေးစားတန်ဖိုးထားမှ ကြီးပွားမှာဗျ”

ငွေမရလို

တစ်ခါက မိးရထားနဲ့ခရီးသွား
တဲ့ဆီမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆုံမိတဲ့
လေးယောက်အနက်၊ နှစ်ယောက်
တည်းပဲ တစ်လမ်းလုံးစကားပြော
သွားကြသတဲ့။ နှစ်ယောက်ကတော့
ဘယ်သူနဲ့မှမပြောဘူး။

ခရီးဆုံးဘူတာရောက်လို့ လမ်းခွဲ
ကြတော့မယ်ဆိုတော့ “ဟိုနှစ်ယောက်
က ဘယ်လိုသဘောလဲ။ စကားလုံးဝ
မပြောကြပါလား။”

“တစ်ယောက်က ရှေ့နေ၊ တစ်
ယောက်က ပွဲစားလေ။”

ရှင်းရှောင်ပြောပါ

“ငွေတွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက်
ဝင်မယ်”

“ငါးကျပ်တန်တွေလား။ ငါးရာ
တန်၊ တစ်ထောင်တန်တွေလား။”

လင်စားပျို

ဦးသာအိုးနဲ့ဒေါ်စိန်တို့ စကား
များကြတိုင်း ဦးသာအိုးကချည်းပဲ
အလျော့ပေးရလေ့ရှိတယ်။ ဒီတော့
သူမိတ်ဆွေတွေက ...

“ခင်ဗျားက မိန်းမကို အတော်
ကြောက်တာပဲ”

“မကြောက်ပါဘူးဗျာ”

“မကြောက်ဘူးသာဆိုတာ
ခင်ဗျားကချည်း အလျော့ပေးနေရ
တာ”

“သူကရှေ့နေဗျ။ လျှောက်လဲ
တာ၊ အယူခံဝင်တာ၊ ရက်ချိန်းတောင်း
တာ၊ နို့တစ်ပေးတာ၊ ရုံးကိစ္စတွေ
အလွန်ကျွမ်းကျင်တာ။ စကားများ
တိုင်း ကျုပ်ဆီက လျော်ကြေး မ
တောင်းတာ တော်လှပြီ။”

ဗားတတ်ပလေ

တစ်ခါက သူဌေးလင်မယားဟာ
ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ ဟောခန်း
ရှေ့ရောက်တော့ ဗေဒင်ဆရာက

“မေးသွားပါဦးလား၊ ရစရာရှိ
တာတွေ ဘယ်တော့ရမယ်၊ ရည်ရွယ်
ထားတဲ့လုပ်ငန်း ဘယ်တော့အောင်
မြင်မယ်ဆိုတာ သိရတာပေါ့”

လို့ ပြောတာနဲ့ မိန်းမဖြစ်သူက
မေးစေချင်လို့ ဝင်မေးဖြစ်ကြတယ်။
ဒီတော့ ဗေဒင်ဆရာကတွက်ချက်ပြီး

“ရစရာက တောင်အရပ်မှာရှိ
တယ်။ အနောက်အရပ်မှာလည်းရှိ
တယ်။ တောင်အရပ်က တစ်ဝက်ရပြီး
ပြီ။ အနောက်အရပ်က ရစရာရှိတာ
အားလုံး ရှေ့လဆန်းမှာရမယ်။ အ
ရှေ့အရပ်က အကုအညီတောင်းသူ
လာမယ်။ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်
မယ်။”

အဲသလိုတွေ ပြောလိုက်တော့
အားလုံးမှန်နေသတဲ့ဒီတော့ မိန်းမက
“ပြီးခဲ့တာတွေလည်း ဟောပါဦး

ဆရာ”

“အင်း ဖြစ်ခဲ့တာတွေက သိပ်
မကြာခင်က ငွေအစုလိုက်အပြုံလိုက်
ရထားတယ်”

မိန်းမဖြစ်သူက သူဌေးကို
မျက်လုံးပြူးကြည့်တယ်။

သူဌေးက ဗေဒင်ဆရာကို
မျက်လုံးပြူးကြည့်တယ်။

ဗေဒင်ဆရာက သူဌေးကို
တောင်းပန်လိုက်သတဲ့။ ကဗျာကယာ
“တစ်ခါတစ်လေ ကျွန်တော်

ဟောတာ မှားတတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

ပြောလေ

ဗေဒင်ဆရာ ခင်ဗျားယုံကြည် နေ
တဲ့လူက ခင်ဗျားကို
လိမ်လိမ်မယ်။

မေးသူ ကျွန်တော် တခြား
ဆရာဆီ သွားမေးရ
မလားဟင်။

သုတဉာဏ်စာစု ဂေါင်းရဲ့
ရောက်ဖို့

တစ်ခါက သားလူပျိုပေဒင်
ဆရာကို သူ့အဖေက

“ငါ့သားဆီလာနေတဲ့ ပွဲစားကြီး
သမီးဖြစ်ဖြစ်၊ သူဌေးကြီးသမီးဖြစ်ဖြစ်
လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးကြည့်ပါလား။”

“အဲဒီအမျိုးတွေက ပေဒင်
ဝါသနာအိုးတွေ အဖေရ။ တစ်မျိုး
လုံးပေဒင်မေး ဝါသနာပါတာ။ ခုလို
နေတာက သူတို့အဆင်မပြေပေမယ့်
ကျွန်တော် အဆင်ပြေနေသေးတယ်။”

ဝင်ငွေဂေါင်းတဲ နှလုပ်

“ကျုပ်အလုပ်က တစ်ရက်လုပ်
ရင် တစ်လ ထိုင်စားလို့ရတယ်”

“ဒါနဲ့များ ဘာလို့ မပြေလည်
ရတာလဲ”

“တစ်နှစ်မှာ တစ်ရက်လောက်ပဲ
လုပ်ရလို့ပေါ့ဗျာ”

သူ့ဘေဖွဲ့သူ

“အကုန်လုံးငြောင်းလဲ တိုးတက်
သွားပြီနော်”

“အင်း”

“ဟိုတယ်ကြီးတွေ၊ ကုမ္ပဏီကြီး
တွေ၊ ကုန်တိုက်ကြီးတွေဖြစ်သွား
တော့ ခင်ဗျားတို့ပေဒင်ဆရာများရဲ့
အနေအထား ပြောပြပါဦး”

“ကွန်ပျူတာနဲ့ ဟောတယ်လေ။
အင်တာနက်ကနေဆက်သွယ်မယ်ဆို
ရင် ဒဘလျူ၊ ဒဘလျူ၊ ဒဘလျူ
ဒေါ့ဘ် ချွန်စင်္ကြံ ဒေါ့ဘ် ကွန်းမ်း”

ရုတ်

“အစ်မကြီး ခွေးစာဝယ်ပါဦး”

“တော်ပါပြီကွယ်”

“အဆင်မြင့်ပြီး မျိုးကောင်း မျိုး
သန့်ခွေးတိုင်းက ဒီအစာကို ကြိုက်
ပါတယ်ခင်ဗျာ”

“မင်းကို သူတို့ကပြောတာလား”

အချစ်ရေသု.ဖြောင်.

တစ်ခါက ကုန်သည်ကြီး
ဦးဘောဂဟာ အရောင်းအဝယ်လုပ်
ရာမှာ အရုံးကြီးရှုံးသွားတော့ သူ
မိန်းမက

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“တုတ်ကွေးကြောင့်ပေါ့”

“ဘယ်သူဖြစ်တာလဲ၊ ဘယ်လို
ပတ်သက်တာလဲ”

“တိုင်ပင်နေကျ ဗေဒင်ဆရာ
ကွေးတာပါ”

မောင်.ဖြောင်.အချစ်ရေ.မကူညီပါဘူး.

“မောင်ရဲ့ အလုပ်တွေကို တတ်
နိုင်သလောက် ဝင်ကူချင်တယ်”

“မင်း ဘာမှ ဝင်မကူညီတာကို
က ကူညီပြီးဖြစ်နေပါပြီကွာ”

အထင်ကြီးခံရဖို့လိုတယ်

ဆရာ ငါ့တပည့်၊ မင်း ဆရာ

တစ်ဆူဖြစ်ပြီလို့ ယုံ

ကြည်တော့၊ မင်းဟာ

မင်း ဟောခန်းဖွင့်လိုရပြီ၊

အပည့် ဘယ်လို နေရာဖွင့်သင့်

သလဲ ဆရာ၊

ဆရာ မင်းမိန်းမလိုက်မလာ နိုင်

မယ့် နေရာမျိုး ရာဖွင့်

ကွာ”

အဲဒါလို့

“မင်းတို့ရပ်ကွက်ထဲ အိမ်ငှားလို့
ရမလား”

“ဘာလုပ်မှာလဲ သူငယ်ချင်းရာ၊

ငါတောင် အပိုင်ဝယ်ထားမိလို့ နေ

အရတာ၊ တစ်ရပ်ကွက်လုံး မှူးရူးနေ

အသွေတွေချည်ပဲ”

“ငါက အရက်ဆိုင်ဖွင့်ချင်လို့

ကွာ”

ဖြန့်ရောင်းဖို့

လူတစ်ယောက်က လမ်းဘေး
စာအုပ်ဆိုင်မှာ ရပ်ငေးနေရင်းကနေ

...

“ဟိုစာအုပ်ဘယ်လောက်လဲ”

“ငါးရာပါ၊ ဒီနေ့မှထွက်တာ”

“ဟာ ကျွန်တော်က အပျင်းပြေ
ဖတ်ချင်တာ၊ ဟိုအဟောင်းကတော့

...”

“အဲဒါက နှစ်ထောင်ပါ”

“အဟောင်းလေ”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အဟောင်းက
လို့ချင်တိုင်း ဝယ်လို့ရတာမဟုတ်
တော့ဘူး”

“ဒါဖြင့် ငါးရာဆိုတဲ့စာအုပ်
ဆယ်အုပ်ဝယ်မယ်၊ ခင်ဗျားဆိပ်
စီးပြီး သိမ်းထားပေးပါ၊ ဟောင်းမှ
လာယူတော့မယ်”

စားချင်ရင်

စာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ

သားဖြစ်သူက စာအုပ်တွေကို
တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ်ဖတ်နေလေ့ရှိ

တယ်။ ဝယ်သူလာရင် အဖေဖြစ်သူ
ကချည်း ရောင်းနေရတော့ ...

“ငါ့သား”

“ဗျာ”

“ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာလေ စာရေးကား
တဲ့လူရှိတယ်၊ စာအုပ်ထုတ်စားတဲ့
လူရှိတယ်၊ စာအုပ်ရောင်းစားတဲ့လူရှိ
တယ်၊ စာအုပ်ငှားစားတဲ့လူရှိတယ်။
မြဲမြဲမှတ်ထားကွ၊ စာအုပ်ဖတ်စားတဲ့
လူဆိုတာမရှိဘူး။”

နှိပ်ဝေတယ်

“ဆရာကြီး စာအုပ်ဝယ်ပါဦး၊
ကြီးပွားချမ်းသာလိုသူ ဒုတိယတံ့
ထွက်တယ်”

“ဟုတ်ပြီ။ ဒါကြောင့် ဝယ်မတွဲ
မှာ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရင် အောင်
မြင်သည်အထိ လုပ်ပေးဖို့ဆိုထား
တာကိုး”

နားလုံးစာတူတူပဲ

“ဘယ်လိုစာအုပ်မျိုးတွေ ရောင်း
ကောင်းသလဲ”

“ပြောဖို့ခက်ပါတယ်”

“အဖတ်များတဲ့စာအုပ်မျိုး သိချင်
လို့ပါ”

“ကျွန်တော်က တစ်မျိုးနှစ်အုပ်စီ
ယူရောင်းတာခင်ဗျ”

နာသွက်ပြုဆက်သွယ်ရေး

တစ်ခါက နွားဈေးမှာ ဝယ်သူနဲ့
ရောင်းသူကြား အဆင်မပြေနိုင်ဘဲ
ဖြစ်နေလို့ပွဲစားကကြားဝင်ပြီး အချက်
ပြလိုက်တော့မှ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်
သွားကြသတဲ့။ ဒီတော့ ဘေးမှာရှိတဲ့
လူက

“ပွဲစား ဘယ်လိုများ အချက်ပြ
လိုက်တာလဲ”

“သူတို့နှစ်ယောက်ကြားရပ်၊
မျက်စိနှစ်လုံးကြားလက်ဝါးကာပြီး နံ
မိုတ်ပြလိုက်တာလေ။ ဝယ်သူက
လည်း ရောင်းသူမမြင်အောင် လက်
ဝါးကာပြီး သူ့ကိုမိုတ်တယ်ထင်တာ။
ရောင်းသူကလည်း ဝယ်သူမမြင်
အောင် လက်ဝါးကာပြီး သူ့ကိုမျက်စိ
မိုတ်ပြတယ်ထင်တာ” လို့ ပြန်ဖြေ
လိုက်တယ်။

ဥဗ္ဗ

တစ်ခါက စက်ဘီးရောင်းချင်တဲ့ သူက ပွဲစားကို

“ကျွန်တော့်စက်ဘီးရောင်းချင် လို့”

“ဘာဖြစ်လို့ ရောင်းချင်တာလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းတော့ပြော”

“အောက်ဆုံး (ခြေနင်းကွင်း ဂီယာဝိုင်းတပ်တဲ့နေရာ) က အက်နေ လို့”

“အင်း ဒါဆိုရင်တော့ ဥဗ္ဗလုပ် ပြီး ရောင်းရမှာပဲ”

နောက်ရက်မှာတော့ ပွဲစားက ရောက်လာပြီး စက်ဘီးရဲ့ ရှေ့လက် ကိုင်တပ်တဲ့နေရာ(စက်-ခေါင်း)မှာ ရွဲတွေသုပ်ပြီး

“ဒီရွဲတွေရေမဆေးနဲ့ ကျုပ် ဝယ်သူခေါ်လာခဲ့မယ်။ ဝယ်သူက ရွဲတွေကိုကြည့်ရင် လှည်းဘီးမှီ ထောင်ထားရာက ပေတာလို့ပြော”

ဆိုပြီးမှာတယ်။ နောက်ရက် ဝယ်သူကိုခေါ်လာတော့၊ ဝယ်သူက စက်ဘီးကိုကြည့်ရင်း စက်က ရွဲတွေ ကို သံသယဝင်သလို ကြည့်နေတော့

“လှည်းဘီး မှီထောင်ထားရာက ပေနေတာတွေပါ” လို့ ပိုင်ရှင်က ပြောတယ်။ ပွဲစားက

“ခင်ဗျားက အဆက်အနား အ အက်ပါတယ်ထင်နေပုံရတယ်။ ဒီမှာ ကြည့်”

ဆိုပြီး ရေပုံးဆွဲလာပြီး ဆေးပြ တယ်။

“အအက်ကို ရွဲပိတ်ရောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ”

ဝယ်သူက ပြန်အားနာပြီး “ယုံပါတယ်ဗျာ” လို့ပြောပြီး ဝယ်သွားသတဲ့”

ကွက်ကြားမိုး

တစ်ခါက အလှူအတွက် ကြက် ပိဿာ ၃၀ လိုချင်တယ်ဆိုတော့ လူ တစ်ယောက်က သူ့ကြက်ခြံဖြုတ်ချင် တာမို့ လျော့ဈေးနဲ့ပေးမယ်ဆိုစပ် တယ်။ အလှူရှင်ကလည်း ယူမယ် ပေါ့။ ပိုရမယ့်အချိန်ရောက်တော့ ရောင်းမယ့်လူက အချိန်နောက်ကျမှ ရောက်လာတယ်။ လမ်းမှာ ရေ မြောင်းထဲဆင်းပြီး ကြက်ရော၊ လူရော ရေစိမ်လာလို့ အလှူရှင်အိမ်ရောက် တော့ ရေစက်လက်နဲ့ ဒီတော့ ကြက်မွေးတွေကရေစိုပြီး အလေးချိန် စီးတုန်တာပေါ့။ ပိဿာ ၂၀ လောက် ရှိတဲ့ ကြက်က ပိဿာ ၃၀ ကျော် လောက်ဖြစ်နေရော။ အလှူရှင်က ငွေကလည်းပေးပြီးဖြစ်နေလို့ ...

“ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲဗျာ။ ခင်ဗျားကြက်တွေက ရေစက်လက် နဲ့”

“မတတ်နိုင်ဘူး အလှူဒကာရေ ကျပ်လည်း လမ်းမှာ ကွက်ကြားမိုး မိလာတော့” လို့ ဖြေလိုက်သတဲ့။

မကျေနပ်စာ .. ဖိုင်ကြားဖိုခိုလို

“မန်နေဂျာကို တွေ့ချင်လို့”
အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုး သမီးကြီးနှစ်ဦးက မန်နေဂျာရဲ့ စားပွဲ ရှေ့မှာရပ်လိုက်တယ်။

“ပြောပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ပါပဲ”
“မိတ်ကပ်ရောင်းတဲ့ နေရာက ကလေးမတွေ စကားပြောမတတ်လို့ ကျွန်မ အားကြီးစိတ်ဆိုးတယ်”

“ကျွန်တော်အရေးယူပေးပါ မယ် ခင်ဗျာ။ ဘယ်လိုများပြောလို့ပါလိမ့်”

“မိတ်ကပ်ဗူးကို ထုတ်ပြပြီး ဒီ အရောင်က လူကြီးတွေနဲ့လိုက်တယ် ဆိုပြောလို့”

ဆင်တကတ

ခါးတုတ်တုတ်၊ ဝိုက်ပူပူ ခပ်ဝဝ
အမျိုးသမီးကြီးက အားကစားပစ္စည်း
အရောင်းဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး

“ဒီဆိုင်မှာ အစ်မကြီးတို့ အသုံး
ဝင်မယ့် အားကစားပစ္စည်းလိုချင်လို့၊
ဘယ့်ဟာမျိုး ကစားသင့်သလဲဟင်”

“အလေးမတာ အကောင်းဆုံးပါ
ပဲခင်ဗျာ”

ဖျတ်ဖြတ်ဖို့

“ရှင်တို့ထုတ်လုပ်တဲ့ မိတ်ကပ်
လိမ်းရင် သိသိသာသာအသားဖြူစေ
ရမယ်ဆိုတာ တကယ်လား”

“တကယ်ပါ”

“ဈေးယူတာ မများလွန်းဘူးလား
ရှင်”

“မများပါဘူးခင်ဗျာ၊ အာဖရိက
အလယ်သွားဖို့ လေယာဉ်လက်မှတ်
ပါ မေတ္တာလက်ဆောင်ပေးတာမို့ပါ”

သေးဗမရင် ဖြီးလိုက်ပါ

ခပ်ဝဝအမျိုးသမီးကြီးက ကာယ
အလှသင်တန်းစနစ်ကို ရောက်လာ
ပြီ

“ကျွန်မ ခါးသေးအောင်လုပ်လို့
ရပါ့မလားရှင်”

သင်တန်းမှူးက သေသေချာချာ
ကြည့်လိုက်ပြီး

“ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ကောင်း
အောင်တော့ လုပ်လို့ရပါတယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်”

“တင်နဲ့ရင်ကို ခါးထက်ကြီး
အောင်လုပ်လိုက်”

ဖိုဒိုသူးလတူက

“တော် အလုပ်လုပ်ဖို့ စိတ်ကူး
တော့ဘူးလား”

“ငါ ဘာလုပ်လုပ် ရှုံးမယ်တဲ့၊
လက္ခဏာဆရာက ဟောထားလို့”

ခွင်းချစ်

“ရှင်က မန်နေဂျာလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဟို အဝတ်အထည်ကောင်တာ နားက အမျိုးသမီးက တော်တော် မျက်နှာဆိုးတာပဲရှင်။ ဘယ်နယ့် တစ်ဆိုင်လုံးသူလုပ်စာ စားနေတာကျ နေတာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ”

“ဘာဟုတ်တာလဲ”

“သူက ဆိုင်ရှင်ပါ”

စာချစ်လက်ပွန်

“မောင်မှာရှိတဲ့ ငွေတွေအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားရင် ဘယ်လိုသဘောထား မှာလဲဟင်။ ဆက်ချစ်ဦးမှာလား”

“အမျိုးသမီးက ခဏစဉ်းစား လိုက်ပြီး”

“တိုက်နဲ့ကား ရှိသေးတယ်လေ”

စာငွေပဲခူး

“တစ်လ တစ်လရတာ မောင်ဖို့ ဝယ်ရတာနဲ့ကုန်တာပဲ”

“ဘာတွေဝယ် ပြန်ပြီလဲ ကွာ။ မဝယ်ပါနဲ့လို့ ပြောထားသားနဲ့”

“မောင်ကြိုက်တတ်တာလေး တွေတွေ နေတော့ မဝယ်ဘဲမနေနိုင် ဘူးလေ။။ အဆင်သင့်တွေ နေတော့ ရတုန်းဆို ဝယ်လိုက်ရတာ။ မောင် ပေးလိုက်တဲ့ နှစ်သောင်းပြောင်ရော”

“ဟေ”

“ဒီမယ် မိတ်ကပ်ရယ်၊ ရေမွှေး ရယ်၊ နှုတ်ခမ်းနီရယ် မောင် ကြိုက် တဲ့အနဲ့လေးတွေ”

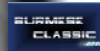
ဖြူတံတားကြောင့်ဆိုသည်

“ငါ့သား မင်း ဒီကောင်မလေးကို တကယ်လက်ထပ်ယူတော့မှာလား။ စဉ်းစားပါကွာ။ ရုပ်လည်း မလှဘူး။ ဘွဲ့လည်းမရဘူး။ မိဘက ဆင်းရဲသေးတယ်။ သူ့မှာ ဘာအရည်အချင်းရှိလို့လဲ”

“အဲဒါတွေ သားသိပါတယ် ဖေဖေ”

“သိတယ်ဆိုပြီး ဘာလို့ လက်ထပ်ဖို့ထိ ဆုံးဖြတ်ရတာလဲကွာ။ ငါ့ကို နိုင်စာတဲ့ အကြောင်းပြချက် တစ်ချက်လောက်ပေးစမ်းပါ”

“ဖေဖေ ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်နေတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေလိုပေါ့ဖေဖေ”

တစ်လည်း တစ်နိုင်ကြပါတယ်

ဈေးကွက်ကို ရေရှည်ထိန်းနိုင်ဖို့က အဓိက ကွ။ ဘဲတံဆိပ်ဆိုကြည့်ပါလား။ ဈေးကွက်ရဲ့ထိပ်ဆုံးမှာ ခဏပဲ။ ငန်းတ နေရာယူသွားရော။ ဟော ခု ငန်းက ပျောက်ပြီး ဗျိုင်းက တက်လာပြန်ပြီ။ ဗျိုင်းတံဆိပ် ထိပ်ဆုံးရနေတာမှ မကြာသေးဘူး ဟင်္သာတဲ့။ ကြော်ငြာနေပြန်ပြီ။ မင်း သတိထားရဲ့လား။

“အဲဒီ တံဆိပ်တွေအားလုံး ကုမ္ပဏီတစ်ခုတည်းက ထုတ်နေတာ ဆရာ”

ဖြူတံတား

“မင်းအမေကို ငွေတ သောင်း ပေးလိုက်ပါဆိုတာ တစ်သိန်းပေးရ သလားကွာ။ ဒါနဲ့များ စာရင်းကိုင် လုပ်နေရသေးတယ်လို့”

“သုံးညလေးတစ်လုံးမှာတာပါ မောင်ရယ်”

လိသုံး စာပိုဒ်း

ကြွရောက်လာတဲ့ မိတ်ဆွေများ စဉ်းစားကြပါခင်ဗျာ။ ဈေးကွက်က ဦးဆောင်တဲ့နောက်ကို လိုက်ရမှာ လား။ ဒီနေ့ ဝယ်သူ သုံးစွဲသူတွေရဲ့ အဓိက လိုအပ်ချက်ကို ကျွန်တော်တို့ ဖြည့်ဆည်း ပေးနေပါလျက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကုန်ပစ္စည်းတွေဟာ ဘာလို့ ဈေးကွက်မှာ ဦးဆောင်နိုင် တာလဲ။ ဝိုင်းဝန်း စဉ်းစားကြပါဦး ခင်ဗျာ။”

“ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော့်အမြင်ကို ပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ ငွေယားလေးရှိနေသူ တွေ အပျင်းပြေသုံးစွဲမယ့် အပိုသုံး ပစ္စည်းမျိုးကို ထုတ်လုပ်စေချင်ပါ တယ်။”

လက်တွေ့ စာလယ်

“ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်လုပ်မယ် ဆိုရင် အကောင်းဆုံးကို ထုတ်လုပ် လေး။ အလယ်အလပ်ကို ထုတ်လုပ် လေး။ အညံ့စားကို ထုတ်လုပ်မ ဘား။”

“အကောင်းဆုံးနဲ့ အညံ့စားပဲ ထုတ်လုပ်သင့်ပါတယ်။”

“ဘာလို့လဲ”

“အလယ်အလပ် သုံးနိုင်တဲ့သူ တွေက အကောင်းဆုံးကို သုံးချင် တယ်။ မသုံးနိုင်သေးခင်တော့ အညံ့ စားသုံးရင်း ငွေစုကြလို့ပါ။”

နှစ်ယောက်စွဲကား

“နေပါဦး တော်က စက္ကရီထေရီ ငွေလိုက်တယ်ဆို”

“မင်းပဲ ငွေများများရအောင် ထုတ်လုပ်ပို့လုပ်ပါဆို”

ကြိုတင်ကစားရမည့်

“ဟဲ့သမီး သမီးရဲ့ယောက်ျားက ပြီးခဲ့တဲ့ ခြောက်လလောက်က ငွေ သိန်းနှစ်ဆယ်ရတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်အဖေ။ သူ့ဘကြီးဆီ က”

“လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက်က ရတာကရော”

“သူ့အဖေဘက်က”

“အင် - ဒါဖြင့် ပြီးခဲ့တဲ့လက ရတာက”

“သူ့အမေဘက်ကတဲ့။ ဒါကို ဗေဒင်က ဟောထားတုန်း မမျှော် လင့်ဘဲ ထူးထူးခြားခြား ငွေရလမ်း ရှိသေးတယ်တဲ့”

“ခုကွပါပဲ။ ငါတော့ ကျန်းမာ ရေး ဂရုစိုက်မှ”

အဖွဲ့ထဲက အမြတ်

“မင်းမှာရှိတဲ့ငွေတွေ မင်းမိန်းမ ကို အကုန်ပေးလိုက်တယ်ဆို။ ခု မင်းတို့ကွတော့ မင်းမို့ပြီမဟုတ်လား”

“ဒါ ငါ့ဘဝအတွက် အကောင်း ဆုံး သင်ခန်းစာပဲကွ”

“ကြောက်သွားပြီလား”

“မကြောက်ပါဘူး။ နောက်တစ်ခါ ခုလိုမဖြစ်ရအောင် အစကတည်းက ငွေချမ်းသာတဲ့ မိန်းမကို ယုရမယ် လေ”

ရှာပေးပါ

“လောကကြီးမှာ ငွေထက်အရေး ကြီးတာတွေ အများကြီးပဲတော့။ ကျုပ် ခုမှ သတိထားမိတာ။”

“ရိုးသားမူလား”

“ရွှေတော့ ရွှေ ပြီးတော့ စိန်”

တွက်ကိန်း

သုဋ္ဌေး မင်း ငါ့လို မချမ်း
သာချင်ဘူးလား။

အလုပ်သမား မချမ်းသာချင် ပါ
ဘူးခင်ဗျာ။

သုဋ္ဌေး မင်းဟာ ထူးခြား
တဲ့ သတ္တဝါပဲ။
မချမ်းသာချင်ဘူး
ရယ်လို့၊ ပြောစမ်း
ပါဦး အကြောင်း
ရင်းကို။

အလုပ်သမား လူ့ဘဝဆီ တာ
မမျှော်လင့်တာတွေ
ဖြစ်တတ်လို့ပါ
ခင်ဗျာ။

ဝင်္ဂဟ်

ထူးထူးခြားခြား ငွေရတဲ့
အကြောင်းတွေရေးမိတော့ ကံစွန့်ရဲ့
မိတ်ဆွေ လူရွှင်တော် ဦးချစ်စရာ
ပြောပြတာကို အမှတ်ရမိပါတယ်။

“ကိုကံကို ပြောရဦးမယ်။
ကျွန်တော့်သား စီးဖိန်ကလည်း ထူး
ခြားတာပဲ။ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ အ
တော်များများက ဒီကောင်ရေလာပြီး
မျက်နှာထိုးထိုးပေးကြတယ်။ ဒီ
ကောင်က မျက်နှာကို လက်ပါးနဲ့
ခွတ်သပ်ပေးလိုက်ရင် လုပ်ငန်းတွေ
အဆင်ပြေပြီး ငွေဝင်တယ်ဆိုပြီး
တော့”

စီးဖိန်ဆိုတာ အသက်ငါးနှစ်
လောက်ပဲ ရှိသေးတာပါ။

“တကယ်ရော ဟုတ်ရဲ့လား။”

“စီးပွားရေးသမားတွေပဲဗျာ။ ငွေ
အနုတဲလူတွေဆိုတော့ ဝင်စရာရှိတဲ့
ငွေကတော့ ဝင်မှာပေါ့။ ဒါပေမယ့်
မိတ်ဆွေလို ပြောရမယ်ထင်တယ်။”

ဒီကောင် မျက်နှာကို သပ်ပေးလိုက် တဲ့နေ့မှာ သေချာပေါက်ငွေဝင်တယ် တဲ့လေ။ အဲဒါ ဒီကောင်ကို မျက်နှာ သပ်ပေးဖို့ သူ့ရှေ့လာ မျက်နှာတွေ ထိုးပေးတော့တာ။ သူက သပ်ပေး လိုက်ရင် ဟိုက မုန့်ဖိုးဆိုပြီး နှစ်ရာ ပေး၊ ငါရာပေးနဲ့။

“ဟန်ကျနေတာပေါ့”

“မနေ့ကတော့ ဟန်မကျဘူးဗျ”

“ဘာလို့”

“ဒီကောင် သူ့မျက်နှာသူ လက်ဝါးနဲ့ပွတ်နေတာ မနားတမ်း ဘဲ။ ဘယ်သူမှ လာမခိုင်းလို့ မုန့်ဖိုး ပြတ်နေလို့”

ဖော်ဟာဖော် ဗဟုသုတ

“ငါ စိတ်ကူးကောင်းတစ်ခု ရှိ ထားတယ်”

“ဘယ်သူ့ခေါင်းထဲကလဲ”

စာကြောင်းပြည့်စုံ ပြောင်းလဲဖို့

တစ်ခါက အရက်ဖြန့်ချိရေးဌာန ကို မူးနေတဲ့လူတစ်ယောက် ရောက် လာပြီး -

“မန်နေဂျာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလိမ့်”

“အလုပ် လိုချင်လို့”

“ခင်ဗျား ဒီလောက်မူးနေရင်

အလုပ်ခန့်ဖို့ခက်ပါတယ်”

“စဉ်းစားပေးပါဦး ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်သောက်လာတာ လူကြီး

မင်းတို့ ဖြန့်တဲ့အရက်ပါ”

ဖျက်ပြီးရင်းဖျက်

“လုပ်ငန်းတစ်ခု အကောင် အထည်ပေါ်ဖို့ရန်အတွက် စိတ်ကူးက အခြေခံပဲကွ”

“ဟုတ်ပြီ။ မင်း စိတ်ကူးတွေက ခပ်ယိုင်ယိုင်တွေမှန်း ငါ ခုမှ သိ တော့တယ်”

ပျော်ရွှင်မှုမှာ မနေရ

“အလုပ်တစ်ခုလုပ်တော့မယ်
ဆိုရင် စဉ်းစား။ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့
အလုပ်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့အလုပ်
ဖြစ်ပါစေ။ ဒါမှ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ပျော်
နေမှာ။ အလုပ်မှာ ပျော်နေမှ ကြီးပွား
တိုးတက်မှာ။”

“အလုပ်တိုင်းတော့ မဟုတ်
လောက်ပါဘူးဗျာ”

“ဘယ်နှယ် မဟုတ်ရမှာလဲ”

“ကျွန်တော်က ကိုယ်တွေ့ဗျ။
ကြိုက်တဲ့အလုပ် နှစ်သက်တဲ့အလုပ်
လုပ်မိလို့ ခုလိုဖြစ်နေတာ”

“မင်းက ဘာများလုပ်ခဲ့လို့လဲ။
အချိန်ပြည့်မှူးရူးနေပြီ”

“အရက်ဆိုင်ဖွင့်ခဲ့တာလေ”

ရှက်အင်ပါမာ

“မောင် အစောက အမူးသမား
တွေ အိမ်ရှေ့မှာလာပြီး အော်ကြ
ဟစ်ကြနဲ့။ ကျွန်မတော့ ရှက်လိုက်
တာ မပြောနဲ့တော့”

“မူးပြီး အော်ကြတာပဲကွာ။
အော်တဲ့သူတွေသာ ရှက်ဖို့ကောင်း
တာပါ”

“သူတို့က မောင် ရောင်းတဲ့
အရက်တွေက ရေရောတွေ။ အတု
တွေ။ ပက်ချိန်လည်းမပြည့်ဘူးဆိုပြီး
အော်နေကြတာမောင်ရဲ့”

ဖြောင့် ခင်ဖြောင့်

“လူဆိုတာ ရလေ လိုလေပဲဗျ။
လောဘကို မထိန်းနိုင်ကြဘူး။ ကျုပ်
ကတော့ အဲဒီစာရင်းထဲမှာ မပါဘူး”

ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ တွေ့ရ
တာ။နတ်ဆိုတာကို အရှင်လတ်လတ်
တွေ့ဖူးမယ် မထင်ခဲ့မိဘူး”

မေဟနာဒို့

“မင်းက ဘာလို့များ အရက်ဆိုင် ဖွင့်ချင်တာလဲကွာ၊ ကိုယ့်အရပ်ထဲ က လူငယ်လေးတွေ အလွယ်ဝယ် သောက်လို့ရရင် သောက်ကုန်ကြ တော့မှာပဲ”

“သူများအရပ်က လာဖွင့်ရင် ပို ဆိုးမှာပေါ့ဗျ၊ မျက်နှာသိဆိုတော့ ရှက်ပြီး လာမသောက်မှာတွေ ရှိနိုင် တယ်ဗျ”

ဇာသင်္ဃ ဇာသင်္ဃ

သားဖြစ်သူ ဆေးတက္ကသိုလ်ရ တော့မယ်ဆိုတော့ ဖခင်ဖြစ်သူက

“ဆရာဝန်ဖြစ်ရင် လက်ရေးတွေ က ဖတ်မရအောင် ဖြစ်ကုန်ရော”

“ဆေးရောင်းတဲ့ လူတွေကတော့ ဖတ်တတ်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့်လည်း နှစ်မျိုးရေးတတ် အောင်ကျင့်ကွာ၊ လူနာတွေဖတ်ဖို့ တော့ ရှင်းရှင်းရေး”

ပျံတွဲသွန်ပိတ်

အထူးကုဆေးခန်းတစ်ခုမှာ

ကျွန်တော် ကြောက် တတ်လို့ ငွေကုန်ချင် ကုန်ဆိုပြီး ဒီမှာလာခဲ့ တာ၊ ဒါ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံပဲ။

ခံစားမှုချင်း အတူတူ ပါပဲဗျာ။

တို့က ဘာနဲ့စားမှာလဲ

“ယုသွားပါရှင် အရင်းနဲ့ပေး ဆက်ပါမယ်၊ ဖောက်သည်ဖြစ်ချင်လို့ မဟုတ်ပါ”

အဲသလို ဈေးရောင်းနေတာကို အငိုကြည့်နေတဲ့ သူအဖေက -

“ဟဲ့ သမီး၊ ဘယ်နှယ် ဒီနေ့ နေကုန် လာဝယ်သမျှလူကို ဖြတ်မယူဘဲ အရင်းနဲ့ချည်းရောင်း ရတာလဲ”

တစ်သလားမမေးနဲ့

“ကား လိုနေတယ်ပြောလို့”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီကား ရောင်းမှာပဲ။ အင်ဂျင် ပါဝါစိတ်ချ။ ဆွဲအားကတော့ ကောင်းသလားမမေးနဲ့။ ဘယ် လောက်မတ်တဲ့တောင်ဖြစ်ဖြစ် အသာ လေးတက်နိုင်တယ်”

“အဲဒါဆိုရင်တော့ စဉ်းစားဦး မယ်ကွာ။ ငါက သစ်ပင်တက်တဲ့ ကား စီးဖူးထားလို့”

ဗပုနဲ့

ပွဲစားတစ်ယောက်က ကလေး တွေ ကျောင်းပိတ်ရက် မိသားစု အ ပန်းဖြေခရီးထွက်ရာက ပြန်လာတော့ ကားရိုင်းကို ရောက်လာပြီး -

“ကျွန်တော် ခရီးထွက်နေတုန်း ဘယ်သူတွေ ခံရသေးသလဲ”

“မင်းမရှိတော့ ဘယ်သူမှ မခံရ ပါဘူးကွာ”

ဗရတေ ဝန်ဆောင်မှု

ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုနေတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်က

“အခန်းပြောင်းချင်လို့”

“အခန်းလွတ် မရှိသေးပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒီအခန်းမှာ ဘာများလိုအပ် ချက်ရှိနေလို့ပါလိမ့်”

“ဝန်ဆောင်မှု အပြည့်မရတော့ ကျုပ်အတွက်နစ်နာနေလို့ပါ”

“ပြောပါခင်ဗျာ”

“ရှုခင်းမြင်ရဘူးဗျာ။ ပြုတင်း ပေါက်နဲ့ တည့်တည့်က သစ်ပင်ကို ခုတ်ပေးပါလား”

လက်ကျန်

“ခင်ဗျားက ခု ဘာလုပ်သလဲ”

“အကြံပေးပေါ့ကွာ။ အတိုင်ပင်ခံ လို့ပြောလည်းရတယ်”

“ဘယ်လို စိတ်ကူးရပြီး ဒီအလုပ် လုပ်တာလဲ”

“ရောင်းစားစရာ ကုန်ပြီလေ”

လိမ်ပြုပ် လှုပ်ဟာပါ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ ငွေကြေးအရှုပ်အရှင်းပြဿနာဖြစ်ပြီး တရားရုံးရောက်လာကြတဲ့ အမှုတစ်ခုမှာ -

“တရားသူကြီးခင်ဗျာ သူ လိမ်ပြောတာပါ”

“သူ လိမ်ပြောတယ်ဆိုတာကို ဘယ်လို သက်သေပြမလဲ”

“သူ ပြောတုန်းက နှုတ်ခမ်းလှုပ်သွားပါတယ်”

စိစဉ်ပုစာ

“မင်းတစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး အနားယူဖို့ လိုအပ်တယ်လို့ပြောလိုက်တယ်ဆို ဆရာဝန်က”

“အင်း”

“ဒီတစ်ခါတော့ မင်း ငွေမကုန်ချင်လို့ မရတော့ဘူးပေါ့”

“ငါ့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေကို ယောက်ျားမကြီးအိမ် ပို့လိုက်ပြီလေ”

ညစာစားပွဲ ခဏားပိုင်

ဆရာဝန် အစားအသောက်ကို ဆင်ခြင်သင့်တယ်ဗျ။

ကုန်သည် ပွဲစားကြီးကို သဘောပေါက်အောင် ပြောပြပါဆရာ။

ပွဲစား ကျွန်တော်က ဧည့်ခံသူရှိမှ စားဖြစ်တာပါဗျာ။

ရှေ့နေ ဧည့်ခံသူက တစ်လမှာ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ။

အမြတ်ခွန် ကျွန်တော်နဲ့တော့ ပွဲစားကြီးနဲ့ အမြဲဆုံနေတာပဲ။

ရှေ့နေ ဒါဆို တစ်လမှာ ရက်သုံးဆယ်ပေါ့။ နောက်ထပ်သက်သေတစ်ယောက်ရှိရင်တော့ အတည်ပြုလို့ရပြီ။

တရားသူကြီး ကျွန်တော် မြင်ပါတယ်။

တူခတ်ရောဂါ

ည သန်းခေါင်ကျော် နှစ်နာရီ
လောက်မှာလူနာက ဆရာဝန်ကြီးကို

“ကျွန်တော် လုံးဝ အိပ်မပျော်
ဘူးဖြစ်နေတယ်ဆရာ”

“ခင်ဗျားရောဂါတွေ အားလုံး
ပျောက်နေပြီပဲ။ နက်ဖြန်ဆို ဆင်းရဲ
တော့မှာ။ ဘာလို့ အိပ်မပျော်တာလဲ”

“အိပ်ယာမဝင်ခင်လေးမှာ ကုန်
ကျစရိတ် စာရင်းရလို့ပါ။ ကျွန်တော့်
မှာက ရောဂါပျောက်ချင်လို့သာ
တက်ကုလိုက်ရတာ ပေးစရာက ရှိ
တာမဟုတ်ဘူးခင်ဗျ။ ကျွန်တော်
ဘယ်လိုလုပ် အိပ်နိုင်ပါ့မလဲ”

ဆရာဝန်ကြီးက စဉ်းစားလိုက်ပြီး
“ခင်ဗျားဘာလို့ ခုလို ပြောရ
တာလဲခင်ဗျ။ ကျုပ်လည်း အိပ်နိုင်
မယ် မထင်တော့ဘူး”

သုန္ဒရီ

ဆရာဝန်ကို သူ့ရဲ့ဇနီးက

“ရှင့်ရဲ့နှလုံးသားတွေ၊ စေတနာ
တွေကို ဆေးကုနေတဲ့အချိန်မှာပဲ
ပေးပါ။ နေရာတကာ မသုံးပါနဲ့။”

“ငါက ဘယ်နေရာတွေ သုံးနေ
မေးလို့လဲ”

“ဆေးဖိုးတောင်းကာနီးလေ။
အိမ်အချိန်သုံးရမှာက ခေါင်းရှင့်”

ဖြောင့်ဖြောင့်

“ရဲ့တော်ကြီးက ကိန်ကြည်
တော်ဆွဲ သိပ်ကောင်းတာပဲ”

“မင်းက စားဖူးလို့လား”

“ကြားဖူးတာ”

“ဘယ်သူက ပြောတာလဲ။ မင်း
အကလား”

“ငါ့အဖေကို သူများကပြောတာ”

ဖြေငြိမ်း

“မောင် အသောက်အစား
လောင်းကစားတော့ ကင်းစေချင်
တယ်။ ဒါမှ စီးပွားတိုးတက်မှာ”

လို့ မကြာခဏအပြောခံနေရတဲ့
ကိုရင်မောင်ဟာ တစ်ရက်မှာ တောင်း
နေတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ ဆုံမိတော့

“ကျွန်တော့်ကို ငွေတစ်ဆယ်
လောက် ကူညီပါ”

“အင်း ကူညီရမှာတော့ မပင်ပန်း
ပါဘူး။ ဒါနဲ့ မင်း အရက်သောက်
တတ်သလား”

“မသောက်တတ်ပါဘူးခင်ဗျား
ဘယ်တုန်းကမှ မသောက်ဖူးပါဘူး”

“လောင်းကစားရော လုပ်
သလား”

“မလုပ်ပါဘူးခင်ဗျား။ လုံးဝကို
မကစားတတ်တာပါ”

“ဒါဖြင့် မင်း ငါနဲ့ ခဏလိုက်
ခဲ့ပါလား။ ခုလိုဖြစ်နေတာ ငါ့မိန်းမနဲ့
တွေ့ပေးချင်လို့”

ယုံဖါ

လောင်းကစားသမားတစ်ဦး
ဟာ မကြာခဏ သူ့အသိတွေဆီ
ငွေချေးရလေ့ရှိတယ်။ ဒီတော့ သူ့ကို
ဘယ်သူကမှ မယုံဘူး။ ငွေလည်း
မချေးချင်ဘူး။ တစ်ရက်မှာတော့ သူ
မိန်းမဆေးရုံတင်ရလို့ ငွေလိုတာနဲ့
သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီသွား
ပြီး ငွေချေးတော့ -

“မင်း ကစားဖို့မဟုတ်လား”

“တကယ်ပြောတာပါကွာ။ ငါ
မိန်းမ ဆေးရုံတင်ရလို့ပါ”

“မင်းခကား ယုံဖို့ခက်နေတယ်”

“ကစားဖို့ငွေက ရှိပါတယ်ကွာ
ဒီမှာ”

ရှားလုံးသူသိတယ်

ပွဲစားကြီး ခင်ဗျားက ခင်ဗျား
မိန်းမကို အားလုံး
ပြောပြတာပဲလား။
ကုန်သည်ကြီး ပြောဖို့မလိုပါဘူး
ဗျား။

www.burmeseclassic.com

ဒါလေးဗျား

ဆရာဝန်သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ဆုံတော့

“ငါ့ဆေးခန်း၊ လူနာဖောက်သည်တွေ မလာတော့ဘူးကွာ”

“ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“တစ်လလောက်ရှိပြီ”

“အဲဒီ တစ်လလောက်က ဘာဖြစ်ဖူးသလဲ။ ဆေးခန်းမှာပေါ့ကွာ။ လူနာတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးခြားခြား”

“လူနာတစ်ယောက်ကိုတော့ ငါပြောဖို့မေ့နေတဲ့ အရေးကြီးစကားကို ငါးရက်လောက်နောက်ကျပြီးမှပြောလိုက်ရတယ်။ မေ့တဲ့အတွက်လည်း တောင်းပန်လိုက်ရတယ်”

“ဘာစကားလဲ”

“ငါက သူ့ရောဂါကို စစ်ဆေးပြီး ၂၄ နာရီအတွင်း သေမယ်ဆိုတာ သိတယ်ကွာ။ အဲဒါ ပြောဖို့မေ့နေတာနဲ့ ငါးရက်လောက်နောက်ကျပြီးမှ ပြောလိုက်ရတယ်။ သူ့ကို”

၅င်းဗွေ

တစ်ခါက မောင်ရိပ်ကျတဲ့ လမ်းကြားမှာ လျှောက်ဝင်လာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လူဆိုးလေးယောက်က ရိုက်လုကြတယ်။ အရိုက်ခံရတဲ့ လူက အပြင်းအထန် ခုခံနေလို့ အတင်းဝင်းပူးလုံးပြီး ဝိုင်းဖိကြရတယ်။ ဝိုင်းဖိချုပ်ထားလို့ရတော့ လူဆိုးတစ်ယောက်က သူ့အိတ်ထဲကို ရှာလိုက်တော့ ငွေနှစ်ဆယ်တွေ့ရသတဲ့။ ဒီတော့

“ခင်ဗျားဗျာ ငွေလေးနှစ်ဆယ်တည်းနဲ့များ အပြင်းအထန်ခုခံနေရတယ်လို့”

ဆိုပြီး လူဆိုးတစ်ယောက်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပြောတော့ အလှူခံရတဲ့လူက

“မင်းတို့လိုချင်တာက အဲဒီ ငွေနှစ်ဆယ်တည်းဆိုရင် အလကား ခုခံပါမလားကွ။ မြေအိတ်ထဲထည့်ယူလာတဲ့ ငွေတစ်သိန်းကို လိုချင်တာမှတ်တာကိုး”

ဘယ်စာက ပိုစားရေးကြီးသလဲ

လူကြီးမင်းခင်ဗျား

ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီသည် လစဉ်အမြတ်ငွေ ၃၀ရာနှုန်းတိုးတက် ခဲ့သော်လည်း ယခုလတွင်မူ နှစ် ရာနှုန်း အရှုံးပြုနေသည်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန်။

ဒါရိုက်တာအဖွဲ့

အဲဒီစာကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး

“ဘာလို့ ဒီစာကို ကျွန်တော့်ဇနီး ဆီပို့လိုက်ရတာလဲ”

ရှုံးတယ်ဆိုတာမျိုးကို ဇနီးတွေရဲ့ နားလည်ခွင့်လွှတ်လက်ခံနိုင်မှုရရှိက အရေးကြီးတယ်ထင်လို့ပါ”

“မြတ်နေတဲ့လတွေတုန်းက သူ့ ကို အသိမပေးခဲ့တာကိုသုသိသွားတာ အရေးကြီးတယ် မထင်ဘူးလား”

ပြေးမလွတ်

သူဖြူရင် ငါမဲ

သူမဲရင် ငါဖြူ

ဆိုသလို ဘယ်အရာမှ အမြင် ချင်းမတူတဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ဆုံမိတော့

“မင်းနဲ့ငါ စီးပွားရေးတွဲလုပ်ရ အောင်လား”

“ဖြစ်ပါ့မလား သူငယ်ချင်းရာ”

“ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ။ တို့ နှစ်ယောက်တွဲလုပ်ရင် တစ်နည်း ဟေ့တံ တစ်နည်း အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်ကွ”

ခွယ်ရဲဖို့

“မင်းရဲ့ စိတ်ကူးတွေက ကောင်း ပါတယ်။ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ငွေလည်းရာ တတ်တယ်။ ဒါနဲ့များ ဘာလို့ မကြီး ခွားရတာလဲ”

“စိတ်ကူးကောင်းကောင်းနဲ့ ငွေ သုံးဖို့ရော၊ ငွေဖြုန်းဖို့ရော တတ်နေ ဆို့ပေါ့ကွာ”

ဖြစ်နိုင်ခြေ

ငွေရှာနည်း၊ ၅၀၀ စာအုပ်ကို
ဖတ်နေတဲ့လူက

“ဒီအထဲက နည်းတွေက အလုပ်
မဖြစ်ဘူးကွာ”

“တော့သူငယ်ချင်းကတော့ ၅၀၀
နည်း သိပုံရတယ်”

“မင်း ဘယ်သူကပြောသလဲ”

“သူ အလုပ်ဖြစ်နေတယ်လေ”

နှားလို့ရတယ်လေ

အရောင်းကြီးကြပ်ရေးမှူးက သူ
လက်အောက်က ဝန်ထမ်းတွေကို

“တို့ လာမယ့်သောကြာနေ့မှာ
ပျော်ပွဲစားထွက်မယ်ဟေ့”

“မန်နေဂျာက ခွင့်ပြုပါ့မလား
ဆရာ”

“လာမယ့်သောကြာနေ့မှာ ဆရာ
ဝန်က ခွဲစိတ်ခန်း၊ ဝင်ရမယ်လို့ သူ
ကိုပြောလိုက်သတဲ့”

ဖောင်ရမယ်ကုချိန်

ဟိုတယ်ကြီးရဲ့ စားသောက်ခန်း

အတွင်းမှာ

စည့်သည် လာပါဦး။ ဘဲကင်
တစ်ခြမ်းမှာထားတာ
ဘယ်လောက် ကြာကြာ
စောင့်ရမှာလဲ။

စားပွဲထိုး နောက် ဘဲကင်တစ်ခြမ်း
မှာတဲ့သူ လာတဲ့အထိပါ
ခင်ဗျာ။ ဘဲကို တစ်ခြမ်း
ထဲသတ်ဖို့ ခက်လို့ပါ။

နှစ်တိုက်ခွဲ

“ငါ့မိန်းမက ငွေမသုံးတတ်ဘူး
ကွာ။ ငါဘယ်လောက်ရှာပေးပေး”

“ဟန်ကျတာပေါ့။ ခု ဘယ်
တုန်း”

“ဈေးကို။ ဟင်းချက်စရာ သွား
ဝယ်မလို့”

နှစ်တွေက ခရီးသိမှာ

ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးအနား
တို့ ဟိုတယ်မှာတည်းခိုနေတဲ့
မိန်းကလေးက ကပ်လာပြီး

“ကျွန်မမြင်ဖူးသမျှ လူကြီးလူ
ကောင်းတွေထဲမှာတော့အန်ကယ်ကြီး
က အခန့်ဆုံးပါပဲရှင်။ သွားလေးတွေ
က ပုလဲလိုပဲ။ နှုတ်ခမ်းက ပတ္တမြား
လိုပဲ။ မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်
နေပုံက တကယ့်စိန်ပါပဲရှင်”

“အရိပ်တွေက ခုထိ မပျောက်
သေးတာ နေမှာကွယ်”
☺ ☺ ☺

ရှင်တစ်

“မနက်က ငါပေးလိုက်တဲ့ ငွေ
ကုန်ပြီလား”

“ကုန်တာက မနေ့က ကတည်း
ကလေ”
☺ ☺ ☺

ငိုငိုလောက်တယ်

ရုံးခန်းထဲမှာ ခပ်ငိုငိုထိုင်နေတဲ့
သူငှားနားကို စက္ကရီထေရီက ကပ်
လာပြီး

“ဘာများ အမှားအယွင်းရှိနေလို့
လဲ”

“စိတ်မချမ်းသာစရာ သတင်း
ရောက်လို့ပါကွာ”

“ဘာများလဲ ဘယ်ကလဲ”

“ငါ့မိန်းမဆီကပါ။ သူ့အမေဆီ
သွားနေတာ နက်ဖြန်ဖြန်လာမယ်တဲ့”

☺ ☺ ☺

မရှိမဖြစ် ဝေဖီ

“မောင် ဒီနေ့ အလုပ်က ပြန်
တာ စောသေးပဲ”

“စက္ကထေရီက ခွင့်ယူထားတယ်
လေ”

☺ ☺ ☺

ဒုပဲ ပြောပါ့မယ်

အလွန်ကြွားချင်တဲ့ သူဌေး
ပေါက်စလေးက သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့
ဟိုတယ်မှာ စားသောက်ပြီးတော့
စားပွဲထိုးကို

“မင်းကို မုန့်ဖိုးပေးတာ အများ
ဆုံးဘယ်လောက်ရဖူးသလဲ”

“နှစ်ထောင်ပါခင်ဗျာ”

“ရော့ ငါက လေးထောင်ပေး
မယ်။ နှစ်ထောင်ပေးတဲ့လူလာရင်
ပြောလိုက် သူဌေးဦးရွှေစိန်က
လေးထောင်ပေးတယ်လို့”

“နှစ်ထောင်ပေးသွားတာ ဆရာပဲ
လေ။ ပြီးခဲ့တဲ့အခေါက်က”

ရွှေလား

“စိတ်ချမ်းသာမှုကို ငွေနဲ့ဝယ်လို့
မရပါဘူးကွာ။

“သူတို့က ဘာနဲ့မှ ရောင်းမှာ
လဲ”

ကံကောင်းတဲ့ ဟိုတယ်

ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းကို
တည့်ခိုဖို့ဝင်လာတဲ့ ဧည့်သည်ကို
“ကြပါခင်ဗျာ။ ကြိုဆိုပါတယ်။
လူကြီးမင်းအတွက် အစစအရာရာ
အဆင်ပြေရပါစေမယ်။ ဒီမြို့မှာ
ဟိုတယ်ငါးခုရှိတဲ့အနက် ကျွန်တော်
တို့ ဟိုတယ်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုဟာ
ဒုတိယရရှိထားပါတယ်”

“ဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ ပထမကို
ဘယ်ဟိုတယ်က ရသွားသလဲ”

“ကျွန်တဲလေးခုက ပူးတွဲရရှိသွား
ပါတယ်ခင်ဗျာ”

နားပုဗယ်လေ

“တော် မုန့်မှန်ပြောစမ်း။ တော်
အတွင်းရေးမှူးမလေးကို စိတ်ဝင်စား
နေတယ်မဟုတ်လား”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ။ အဲဒီ
ကောင်မလေးက ဘာသာစကားလေး
ဦးလောက်တတ်တယ်ကွ”

ဒီတစ်ဒါ ဝယ်သုဗ္ဗာတယ်

ကုန်တိုက်ကြီးတစ်ခုရဲ့ အရောင်း
ကောင်တာမှာ ဝယ်သူနဲ့ရောင်းသူ
စကားများနေကြတော့ မန်နေဂျာက
ရောက်လာပြီး အရောင်းဈေးသည်ကို
“ခုရပ်စမ်း၊ ဆက်မပြောနဲ့၊ ဝယ်
သူကို တောင်းပန်လိုက်ပါ”

“ဆရာ မတောင်းပန်ပါရစေနဲ့”

“ဝယ်သူက အမြဲမှန်တယ်ဆိုတဲ့
စကားကို နားမလည်ဘူးလား”

“သူက မင်းတို့မန်နေဂျာ အသုံး
မကျဘူး၊ ခေါင်းကအခွံပဲ၊ စဉ်းစား
ဉာဏ်မရှိဘူး၊ အရည်အချင်းမရှိဘူးနဲ့
ပြောနေတာ ဆရာ”

ရှူးတီးဂိုး

ဆံပင်ညှပ်ဖို့ ဝင်လာတဲ့သူက
ဆံသဆရာရဲ့ လက်ကိုကြည့်ပြီး

“ခင်ဗျားလက်ကလည်း ညစ်
ပတ်လိုက်တာဗျာ၊ လုပ်ရတဲ့အလုပ်
က သူများခေါင်းကိုင်ရတဲ့အလုပ်။
သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနေမှပေါ့။”

ဒီတော့ ဆံသဆရာက ပြုံးပြီး
“ဒီမနက် ခေါင်းလျှော်မယ့်သူ
မလာသေးလို့ပါဗျာ”

နာထင်ဗလွဲပါနဲ့

အိပ်နေတဲ့ အလုပ်သမား တစ်
ယောက်ကိုတွေ့လို့ မန်နေဂျာက

“ထစမ်း မင်းကို အိပ်ဖို့ ငွေပေး
ထားတယ်ဗျာ၊ မှတ်နေသလား။
အလုပ်လုပ်ဖို့ ငွေပေးထားတာကွ”

“သိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ အိပ်တဲ့
အတွက်လည်း ထပ်မတောင်းပါဘူး”

ဖိုတစ်ရီ၊ ဓားသောက်ခန်းကြီးထဲမှာ
ဧည့်သည် လာပါဦးကွ။ ငါမှာ
 ထားတာ အတော်ကို
 ကြာပြီ။

ဓားပွဲထိုး သည်းခံပြီး စောင့်ပါ
 ခင်ဗျာ။

ဧည့်သည် မြန်မယ့်ဟာသာ ယူခဲ့
 တော့ကွာ။

ဓားပွဲထိုး အဲသလိုဆို ပိုကြာပါ
 မယ်ခင်ဗျာ။ အားလုံး
 ကလည်း အဲသလို မှာ
 ထားလို့ပါ။

ခင်းဓားမရာ

“အရာရာကို ငွေနဲ့ဝယ်လို့မရပါ
 ဘူး။”

“မှန်လိုက်လေ ငါ့တူရယ်။ မင်း
 ဆက်မှတ်လို့ရအောင် ပြောရဦးမယ်
 ငွေနဲ့မဝယ်ဘဲလည်း အရာရာကို မရ
 ပါဘူးကွာ။”

ဒါဆိုလက်ဒါပါတယ်

တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခိုရမယ့်
ဧည့်သည်က သူနေရမယ့်အခန်းကို
 ကြည့်ပြီး

“အကာတွေ နံရံတွေကလည်း
 ပါးလိုက်တာကွာ။ ဟိုဘက်ဒီဘက်
 ဒိုးယိုပေါက်မြင်ရနိုင်တယ်”

ဒီတော့ မန်နေဂျာက
 “ဟုတ်ကဲ့ ဒါကြောင့် ပြုတင်း
 ပေါက် သီးခြားဖောက်တော့တာပါ
 ခင်ဗျာ”

နားလည်မှု

ပွဲဓား ကျွန်တော် ခင်ဗျား
 အကြောင်း လိမ်မပြော
 ပါဘူး။

ကုန်သည် စိတ်ချပါ။ ငါက လည်း
 မင်းအကြောင်း အမှန်
 အတိုင်း မပြောပါဘူး။

ဖိုက်ဒိုလုတ

ထမင်းဆိုင်မှာ ထမင်းဝင်စားတဲ့ သူက ကြက်သားဟင်းက မာနေလို့ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး

စည်သည် လာစမ်းပါဦးကွ။ မင်း တို့ဆိုင်ရှင်ကို ခဏ ခေါ်ပေးစမ်းပါ။

စားပွဲထိုး ဘာကိစ္စ ရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ။ ဘယ်လို ပြော ခေါ်ရမလဲ”

စည်သည် ကြက်သားဟင်း အ မြည်းခိုင်းမလို့။

စားပွဲထိုး ကျွန်တော်တို့ ဆရာက ဒီနေ့ သက်သတ်လွတ် စားတဲ့နေ့ပါခင်ဗျာ”

ဝယ်လိမ္မာ ဗမာဒိုက်

“ဖက်ရှင်ရှိုး မသွားဘူးလား” “ငါတို့က ဝတယ်လေ”

ပြောသားပဲ

ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုနေသူက သူ့အခန်း မိုးယိုနေတဲ့အတွက် မန့်နေရာဆီလာပြီး

“မိုးယိုနေတယ်ကွ”

“အခန်းတိုင်းပါပဲခင်ဗျာ”

“မင်းတို့လုပ်ပုံ မဟုတ်သေးပါ ဘူး။ ကိုယ့်ဆီလာတဲ့စည်သည်တွေ အပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ”

“လေးစားပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါ

ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဟိုတယ်ရဲ့ ကြော်ငြာမှာ ပွင့်လင်းတဲ့ရာသီဥတုမှာ စိတ်ချမ်းသာစေရပါမယ်လို့ ရေးထား တာပါ။

ပြောသားတူ

“ငွေမရှိလို့ ချေးရ ငှားရတာ လောက် စိတ်ညစ်စရာကောင်းတာ မရှိတော့ဘူးကွာ”

“ငွေရှိတဲ့လူလည်း အဲသလိုပါပဲ သူငယ်ချင်းရာ”

ရတနာရီ လိုတနာရီ

“မိတ်ညစ်တယ်ကွာ၊ ငါ့မိန်းမက ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်တော့မယ်ဆိုရင် ဈေးချောင်မှ သက်သာမှ ဝယ်ချင်တာ”

“အဲဒါကောင်းတာပေါ့!”

“ဘာကောင်းရမှာလဲ။ ဘယ်နား သုံးရမှန်းမသိတာတွေ တန်လို့ဆိုပြီး ဝယ်ထားတာ တစ်ပုံကြီးပဲကွ”

သုံးသာသုံး

“မလွန်လွန်ဘူးလားကွာ၊ အဝတ်အစားပေါ်သမျှ အသစ်အဆန်းတွေ ဝယ်၊ ဆံပင် မိတ်ကပ်အလှပြင်ဆိုင်ကို နေ့စဉ်လောက်သွား၊ မင်းရဲ့အသုံးစရိတ်က အိမ်အတွက်အသုံးစရိတ်ထက် သုံးလေးဆများနေပြီ”

“ဒါတွေက မောင့်အတွက် သုံးနေရတာပါနော်”

မေးမိမောင်မှာ

“မီးဖိုချောင်အသုံးစရိတ်ကို ရွှေတာစမ်းကွာ၊ ဒီနေ့ ဘာတွေ ချက်လို့ ပိုကုန်ရတာလဲ”

“ဟင်းကတော့ မနေ့ကအတိုင်းပဲမောင်”

မိတ်ပင်ပန်းတယ်လေ

“ငွေကို လိုချင်ရင် အပင်ပန်းခံရမှာပေါ့ကွာ၊ လွယ်လွယ်နဲ့ အချောင်လိုချင်လို့တော့ ဘယ်ရပါ့မလဲ”

“ကျွန်တော်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး အပင်ပန်းခံနေတာပါပဲဗျာ”

“ငါ့သမီးကပြောတော့ မင်းက ဘာမှမလုပ်ဘူးဆို၊ ဒီအတိုင်း ထိုင်စားနေတာလို့ ပြောပါလား”

“တစ်နေ့မှာ ခုလိုပြောဆိုတာ ခံရလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိနေပါတယ် ခင်ဗျာ။ ထိုင်စားနေရတာဟာ လူသာ မပင်ပန်းတာပါခင်ဗျာ”

ဝမ်းနည်းသင်္ဂါတယ်

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ကွယ်လွန်တော့အလုပ်သမားတစ်ယောက်က ရှိက်ကြီးတင်ငိုသတဲ့။ ဒီတော့ သူ့နားမှာရှိတဲ့ ဧည့်သည်က -

“ခင်ဗျားနဲ့ အမျိုးတော်သလား။ ဘယ်လိုပတ်သက်တာလဲ”

“ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်လို့ ငိုနေတာပေါ့ဗျာ”

ငွေဆိုတာ

“ငွေဆိုတာ သုံးရင်ကုန်တာပဲ။ မသုံးရင် မကုန်ဘူးကွ”

“မသုံးလည်း ကုန်စရာရှိရင် ကုန်တာပါပဲမောင်ရယ်”

“မသုံးပဲနဲ့တော့ ဘယ်လိုလုပ်ကုန်မှာလဲကွ”

“စိတ်မဆိုးနဲ့နော်။ မနေ့က မောင်ပေးတဲ့ငွေ ကျပျောက်သွားလို့”

တိုက်ရိုက်တိုက်နှိုင်းခြင်း

“တို့ အသုံးစရိတ်ကို ချွေတာရအောင်ကွာ”

“အိမ်အသုံးစရိတ်က ခုထက်ပိုချွေတာလို့ မရတော့ဘူးမောင်။ တခြားနည်း စဉ်းစားပါဦးမောင်ရယ်။ ဝင်ငွေပိုရအောင် ရှာမယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့”

စိပ်ချိန်

“မင်းတစ်ရက်ကို ဘယ်နှစ်နာရီအလုပ် လုပ်သလဲ”

“၂၄နာရီပါခင်ဗျာ”

“ဟ တစ်နေ့ကုန်လုပ်တယ်ဆိုရင်ထားပါတော့။ နေ့ရော ညရော လုပ်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်အချိန် အိပ်သလဲ”

“ညအလုပ်က ကင်းစောင့်ရတာပါခင်ဗျာ”

ခွဲခြားမေးပါ

“မင်း တစ်နေ့မှာ ဘယ်လောက် သုံးသလဲ”

“လက်ငင်းလား အကြွေးလား”

အဆင်ပြေစောင့်

ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ အစည်းအဝေးမှာ - မန်နေဂျာတစ်ယောက်က

“ကျွန်တော်တစ်ခု အကြံပြုတင်ပြပါရစေ”

“ပြောပါ”

“ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရဲ့အလုပ်ချိန်ကို ညှိပိုင်းပြောသင့်ပါတယ်”

“ဘာလို့လဲ”

“ဝန်ထမ်းအတော်များများဟာ ညအလုပ်လုပ်ရတာကို ဝါသနာပါပုံ ရလို့ပါ”

“ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”

“အလုပ်ခွင်ထဲမှာ အိပ်သူအိပ်၊ ငိုက်သူငိုက်ဖြစ်နေလို့ မေးလိုက်ရင် ညမှာ အလုပ်လုပ်နေသေးလို့ဆိုပြီး ဖြေကြပြန်ပါ”

အဖေအမေ

“ဘာလို့ရုံးတက်ချိန် တစ်နာရီ နောက်ကျရတာလဲ”

“ကိစ္စရှိလို့ လာမယ့်သူတွေက လည်း တစ်နာရီလောက် နောက်ကျပြီးမှ လာကြလို့ပါ”

ကဲသိပြီလား

“မင်းဦးလေး ဆုံးသွားတာ မင်းအဖေ သိန်းနှစ်ဆယ်ရလိုက်တယ်ဆို”

“စိတ်ညစ်လွန်းလို့ မမေးစမ်းပါနဲ့ကွာ”

“ဦးလေးအငယ်ဆုံးတုန်းက လည်း သိန်းသုံးဆယ် အဖေ့ရတယ်ဆို”

“မမေးပါနဲ့လို့ဆိုမှ”

“အဖေ့ရတာ စိတ်ညစ်စရာလားကွာ”

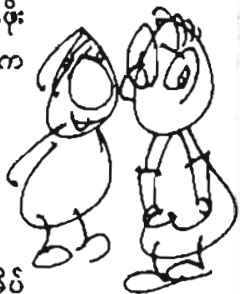
“ဦးလေး နှစ်ယောက်တည်းရှိလို့ပေါ့ကွာ”

တန့်ကျောင်းလို့

“ဘာလို့နောက်ကျရတာလဲ။ အချိန်ဟာ တန်ဖိုးရှိတယ်ကွ”

“ဆရာအတွက် အချိန်ဟာတန်ဖိုးရှိသလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့အချိန်ကလည်း တန်ဖိုးရှိလို့ပါခင်ဗျာ”

မိတ်ချွပါ

“မင်းက လုပ်ငန်းခွင်မှာ အိပ်အိပ်နေတော့ ခက်တယ်။ ငါက မင်းကို ဆိုင်ကယ်ဝယ်ပေးဖို့ မိတ်ကူးထားတာ”

“ဒါဆို ကျွန်တော် နောက်မအိပ်တော့ပါဘူးခင်ဗျာ”

နောက်ရက်မှာ သူ့ဌေးကလာကြည့်တော့ အမြဲအိပ်လေ့ရှိတဲ့ အလုပ်သမားကို မတွေ့တာနဲ့

“ဟိုတစ်ယောက် မမြင်ပါလား”

“ဆိုင်ကယ်စီး သွားသင်တယ်ခင်ဗျ”

သွတ်ချွင်းပြောပါလား

မန်ဇနရျာ

ငါ မင်းတို့ကို စောင့်ကြည့်နေတာကြာပြီ။ အမြဲ အလုပ်ဝင်ချိန် နောက်ကျတယ်။ ဒီနေ့က ဧပြီ၊ အလုပ်ဆင်းချိန်လည်း စောမပြန်ရဘူး။ စောစောလည်း လာရမယ်။

အလုပ်သမားများ ဒါရိုက်တာ

ဟုတ်မန်ဇနရျာကြီး စကားပြောပြီးရင် ရုံးခန်းထဲ ဝထလိုက်ခဲ့ပါဦး

(ရုံးခန်းအတွင်းရောက်သော်) ဒါရိုက်တာ

သူတို့ အလုပ်ဝင်ချိန်နောက်ကျတာကို ဘာလို့အကြာကြီး စောင့်ကြည့်နေရတာလဲ။

စာပေတိုသား

သမီးရှင် မင်းက သူဌေးသား
သာဆိုတယ် ဘာမှ
မလုပ်တတ်ဘူးဆို
တော့။

သူဌေးသား ကျွန်တော်တို့ရဲ့
စီးပွားရေး လုပ်ငန်း
တွေအားလုံးလည်း
မေမေပဲ ဦးဆောင်
တာပါခင်ဗျာ။

ဘုတိုဗွဲဗွဲမှာ

“ခင်ဗျားငွေတွေရှာတာ ဘာလုပ်
ဖို့လဲ”

“ငါ့မိန်းမက အရာခိုင်းခဲ့လို့ပေါ့
ကွာ”

“ခု ခင်ဗျားမိန်းမ ဆုံးသွားပြီ
မဟုတ်လား။ အဲဒီငွေတွေ ဘာလုပ်
မယ်စိတ်ကူးလဲ”

“နောက်ထပ် မိန်းမတစ်ယောက်
ယူပြီး မေးကြည့်ရမှာပဲ”

နားထောင်လိုက်ပုံစာ

ဆရာဝန် လူကြီးမင်းရဲ့ အစား
အသောက်အနေအထိုင်၊
အမူအကျင့်အားလုံးကို
ပြောင်းပြစ်ဖို့ လိုနေပါပြီ။
ငွေလည်းတတ်နိုင်တာပဲ။

လူနာ စိတ်ချပါဆရာ၊ ကျန်းမာ
ဖို့က အဓိကပါ။

အဲဒီနောက်ရက်မှာတော့ လူနာ
ဘာ တခြားဆရာဝန်ကို သွားပြ
ဆယ်ဆိုပဲ။

နှစ်ချောင်ပြိုက်စာ မဟုတ်ပါဘူး

“ဒီကားက မိုင်နှစ်ရာ မနားတမ်း
ဘင်းလို့ရတယ်”

“ငါက ဆယ့်ငါးသိန်းလောက်ပဲ
ချင်တာ။ မိုင်ငါးဆယ်လောက်ပဲ
ဘင်းမှာမို့”

ကလိန္တမလှပါဘူး

ငွေရှိတဲ့လူရဲ့ဒုက္ခကို မင်းတို့က မသိဘူးနော်၊ ငွေအတွက် ဘယ်လောက် စိတ်ညစ်ရတယ်၊ သောကများရတယ်ဆိုတာ။

အဲဒီတော့ ငွေမရှိတဲ့လူက ပြန်ပြောတယ်။

“ဒုက္ခဈင်း လဲချင်ဆိုက်တာ သူငယ်ဈင်းရာ”

နှိမ့်ဖိတဲ့ ဖန်ဖိ

“မင်းရိုက်ပေးတဲ့ ဓာတ်ပုံက ငါ့လက်ရှိအသက်ထက် သုံးနှစ်လောက်ကြီးနေတဲ့ပုံဖြစ်နေတယ်၊ ဈေးလျော့ဦးကွာ။”

“ဟာ အဲသလိုဆိုရင် နောက်သုံးနှစ်မှာ ယူမယ့် ဈေးပဲ ယူလိုက်ပါမယ်၊ တစ်ရာငါးဆယ်ပိုပေးခဲ့ပါ”

မှန်ဘူးပဲ

ကားအရောင်းအဝယ်လုပ်ပြီး တဲ့နောက်ရက်မှာ

ဝယ်သူ မင်းပြောတော့ ကားက မိုင်လေးဆယ်ပြည့်အောင် တောင် မမောင်းရသေးဘူးဆို။

ရောင်းသူ ရ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ၊ ခင်ဗျားမောင်းတော့ ရ နေလို့လား။

ဒါမျိုးလည်းဖြစ်တယ်

“အချောင်ရတဲ့ငွေတွေလေ”

“ဖြန်းလိုက်တာနဲ့ ကုန်ရောလား”

“အချောင်ရတဲ့ကားနဲ့ အချောင်ရတဲ့တိုက်ဝယ်လိုက်ပြီး အချောင်သူငွေဖြစ်သွားပြီကွ”

ဘယ်သူ့အဖြစ်လဲ

ကားဝယ်သွားသူက ပွဲစားဆီကို
လာပြီး -

“ခင်ဗျား ဝယ်ပေးတဲ့ကားက
ပိုင်ရှင်အပြောင်းအလဲ မများဘူးဆို”

“ဟုတ်တယ်လေ။ တစ်ဦးတည်း
ပိုင်ခဲ့တာ”

“အဲဒီတစ်ဦးတည်းက ငှားစားတဲ့
လူဖြစ်နေတာကို ဘာလို့မပြောရတာ
လဲဗျာ”

“ခင်ဗျားက မေးလို့လား”

ရောင်ရိုင်းပါတယ်

“ငါ ငွေရှာနေတာ မင်းတို့ဖို့ကွ”

“တော်ရုံသင့်ရုံ ရှာပေါ့တော်။

စက္ကရီထေရီတွေ ဘာတွေ ထားရ
လောက်အောင်ထိ မရှာပါနဲ့”

စာချိုးကျ

“ကျွန်တော် လက်နာနေလို့
အလုပ်မလုပ်နိုင်လို့ ငွေငါးထောင်
လောက် ချေးပါလားဗျာ”

(လက်တစ်ဖက်မှာ ပတ်တီးစီး
ထားတဲ့ သူက သူ့မိတ်ဆွေဆီက
ငွေချေးတာပါ။ ဒီတော့ သူ့မိတ်ဆွေ
က)

“မင်း လက်နာတာက တစ်
ဘက်တည်းပဲ။ ကောင်းတဲ့တစ်ဘက်
က အလုပ်လုပ်နိုင်သားပဲ”

“ဒါဖြင့် နှစ်ထောင်ငါးရာပဲချေး
ပါခင်ဗျာ”

မဖြောင့်လို့

“စက္ကရီထေရီလုပ်နေရာကနေ
ထွက်လိုက်ပြီဆို။ ဘာလို့လဲ”

“ငါရဲ့သူဌေးက သူ့မိန်းမကို
ကြောက်ရတယ်လေ”

နှစ်ယောက်တည်း

“လောဘဆိုတာ ရှိသင့်တာမှာပဲ နှိပ်စက်ထားတာ။ ငါတော့ ပညာရှာရာမှာ စဲ လောဘထားတယ်။ မင်းလို ငွေ နောက်မလိုက်ဘူး။”

“လက်စသတ်တော့ မင်းက ဒုတိယအရွယ်နဲ့ ပထမစိတ်ဖြစ်နေ တာကိုး”

ဇာတီးရော ဇာရင်းရော ဇားလုံး ပေါင်းစော့

“တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတဲ့ငွေတွေ မင်းအကုန်ရရင် ...”

“ခုလိုပဲနေမှာပါကွား၊ ဘာမှမထူး နိုင်ပါဘူး”

“ဘာလို့”

“အကြွေးတွေ ဆပ်လိုက်တာနဲ့ ထုန်မှာပဲကွ”

ပွဲခ

“ကဲ မင်းအဆင်ပြေသွားပြီ။ အရက်တိုက်ကွာ”

“ငါ မသောက်တတ်ဘူးကွား၊ ဒီ တော့ သူများလည်း မတိုက်ချင်ဘူး”

“ဒါဖြင့် လက်ဖက်ရည်တိုက် ကွာ”

“လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်တာ အချိန်ပြုန်းတဲ့အလုပ်ပဲ။ ငါမလုပ်တာ ကြာပြီ”

“အေးလေ။ ဒါဆိုလည်း ထမင်း ပဲ လိုက်စားရတော့မှာပေါ့”

ဒိုင်းစော့ ဘတ်စေ

“မောင် ဟိုလမ်းထိပ်က စတိုး ဆိုင်ဘက် ရောက်ဦးမလား”

“ဆံပင်ရှည်ရှည်နဲ့ ကောင်မလေး ရှိတဲ့ဆိုင်လား။ စကတ်ကလေးတွေ နဲ့ ကောင်မလေးတွေ ရှိတဲ့ဆိုင်လား။ သွားပေးမယ်လေ”

စွမ်းထဲကစမြတ်

“၂၀ နဲ့ဝယ်ထားတာ ၁၈နဲ့ ပြန် ဆောင်းလိုက်ရတယ်ကွာ။ ၂ ခွံးသွား တယ်ကွ”

“၂ ပြန်မြတ်ချင်ရင် အဲဒါမျိုး ပြန်ဝယ်ပါလား။ ခုဆို ၁၆ လောက် ဝဲရှိတော့တယ်။”

“ကိုယ့်လက်ရောက်ပြီးမှ ဆက် ကျနေရင် ၁၄ ထိဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ကွ”

“အဲဒါဆို ခုရောင်းလိုက်တာကို မြတ်တယ်လို့ သဘောထားလိုက်ပေါ့ ကွာ”

တင်းပါတယ်

“ရှင် မနေ့ညက အိပ်မက်ယောင် ပြီး မော် မော်နဲ့ခေါ်နေတာ။ ရှင် စက္ကရီထေရီလား”

“အထင်မလွဲပါနဲ့ကွာ။ မော်ဆို တာက အရောင်းဌာနကပါ။”

ဝယ်ဈေး၊ ရောင်းဈေး၊

သွင်းဈေး

“ဈေးတော့ မလျော့ပါနဲ့ဗျာ။ ငါး ရာတော့ပေးပါ။ ဟို ငါးဆယ်တန် လေးတစ်ခု အဆစ်ထည့်ပေးလိုက် မယ်။”

“အဲဒီ ငါးဆယ်တန်ကို ခင်ဗျား ဆီ ပြန်သွင်းရင် ဘယ်လောက်နဲ့ လက်ခံမှာလဲ”

“အဲဒါမျိုးက လူကြိုက်နည်း တယ်ဗျ။ ရောင်းလိုရတာမဟုတ်ဘူး။ အဆစ်ထည့်ပေးရတာဆိုတော့ ငါး ကျပ် လောက်ပဲပေးနိုင်မှာ”

စွားငယ်တယ်

“စိတ်ညစ်မနေပါနဲ့ကွာ။ စီးပွား ရေးဆိုတာ အတက်ရှိရင် အပျက်ရှိ တာပဲ။ ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား”

“အဲဒါတော့ ကြားဖူးတာပေါ့ဗျာ။ အပျက်ရှိရင် အတက်ရှိတာပဲဆိုတဲ့ စကားသာ မကြားဘူးလို့”

စာဖွဲ့ စာဆို

“ဆောင်တို့ရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကုမ္ပဏီ
ထို အနိုင်ရလိုက်ပြီ”

“ဟုတ်လား ပြောပါဦး”

“သူ သိပ်အားထားရတဲ့ စက္ကရီ
ထေရီကို မောင်က ခေါ်ယူလိုက်ပြီ
လေ”

“အိုး ဒါကြောင့် သူ့မိန်းမနဲ့
နေ့လည်က ဆုံမိတော့ အနိုင်ရတဲ့
အပြုံးနဲ့ ကြည့်သွားတာကိုး”

မေတနာတွေ

“မောင် ဆေးလိပ်ဖြတ်လိုက်ပြီ
ဟုတ်လား”

“အင်း”

“ဆရာဝန်က နိုင်းတာလား”

“စက္ကရီထေရီကပါကွာ”

သု ပုစ္ဆားတက

“ငွေတစ်ရာရရင် တစ်ထောင်လို
ချင်တယ်ကွ။ တစ်ထောင်ရတော့
တစ်သောင်းလိုချင်ပြန်ရော။ တစ်
သောင်းပိုင်ဆိုင်ကြည့် တစ်သိန်းရှိချင်
လာတယ်”

“လောဘ သတ်ပါကွာ။ ငွေ
နောက် လိုက်လွန်းရင် လမ်းမှား
ရောက်သွားတတ်တယ်။ စု မင်းမှာ
ဘယ်လောက်ဝင်ငွေရှိသလဲ”

သူငယ်ချင်း၊ ငါ့အတွက် လုံးဝ
စိတ်မပူပါနဲ့ကွာ။ ဈေးငှားသုံးနေတာ
ကြာပြီ”

“ဟေ”

ဖောင်ရယ် တန်ဖိုး

"ဖောင်ရယ်" လောဘကိုလျော့ပါ
ဦး။ ဖောင် ပိုင်ဆိုင်ချင်တာတွေက
ဈားလွန်းအားကြီးနေပြီ။ တချို့ကိစ္စ
တွေက ထုံးစံထက်ပိုရင် မကောင်းပါ
ဘူး။ ဖောင်ပဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။
စက္ကရီထေရီဆိုတာ တစ်ယောက်ပဲ
ထားရတာပါ ဖောင်ရယ်"

"ဒါဖြင့် မင်းလည်း စဉ်းစားပေါ့
ကွာ။ သူများထက် ၂-ဆဝင်အောင်
ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ဖို့ဆိုတာ ...

သုဋ္ဌေးကြီးသိက္ခမကျဖို့

သုဋ္ဌေးကြီးရဲ့ စက္ကရီထေရီနဲ့
သုဋ္ဌေးကြီးရဲ့ဇနီးဆုံမိတော့
"ကလေးမကို မှာထားရဦးမယ်။
ကိုယ့်ဆရာကို ဂုဏ်သိက္ခာကျအောင်
တော့ မလုပ်မိစေနဲ့နော်။"

"ဆရာကတော်အနေနဲ့ သည်းခံ
နိုင်ဖို့က ပိုပြီး အဓိကကျမှာပါရှင်"

စာမောင်စာမိတ်

သုဋ္ဌေး: ငါ မင်းကို ဘယ်
လောက် ယုံတယ်
ဆိုတာ သိတယ်
နော်။

စက္ကရီထေရီ: ဟုတ်ကဲ့ သိပါ
တယ်။

သုဋ္ဌေး: ငါ့မိန်းမကို ဖြော
မပြတ် စကားတွေ
အကြောင်းအရာတွေ
ကိုတောင် မင်းကို
ဖြောဖြော အသိပေး
ထားတာ။

စက္ကရီထေရီ: ဟုတ်ကဲ့။ သုဋ္ဌေးရဲ့
ဇနီးကို ဖြောဖြတ်
စကားတွေနဲ့ အသိ
ပေးတဲ့အကြောင်း၊
အရာတွေ ကျွန်မကို
မဖြောဖြတ် အတွက်
ကျေးဇူး တင်ပါ
တယ်။"

ဖြေခင်း

“လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်ဖို့ အတွက် စိတ်ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် အလုပ်လုပ်နေနိုင်ဖို့ လိုတယ်။ အမြဲလန်းဆန်းတက်ကြွ နေဖို့လိုတယ်။ ယုံကြည်စိတ်ချရပြီး အနီးကပ်ကူညီမယုံသူလိုတယ်။ ဒါမှ လုပ်ငန်းမှာ ဟာကွက်မရှိမှာ။ တိုးချဲ့ နိုင်မှာ။ အဲဒီတော့ ...

“တော်က စက္ကရီထေရီထားချင် တယ် ဆိုပါတော့”

ဖြေခင်းအား

“သူငယ်ချင်း၊ စီးပွားရေးလုပ် တယ်ဆိုတာ ရုံးတဲ့အခါရုံး၊ မြတ်တဲ့ အခါ မြတ်မှာပဲ။ အမေဓမ္မေးတုန်းက ဘာမှ ပါလာတာမဟုတ်ပါဘူးကွာ”

“ငါ အခု ရုံးတာက အမေဓမ္မေး တုန်းက ပါလာတာတွေကွ”

ရောင်းလက်လား၊ ဝယ်လက်လား

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ကားပွဲစား တန်းကို ရောက်လာပြီး သူဝယ်ချင် တဲ့ကား အမျိုးအစား၊ အရောင်၊ အရည်အသွေးတွေကို ပြောပြပြီး -

“အဲဒီကားမျိုး ရှာပေးနိုင်မလား”

“ဈေးကွက်ထဲမှာတော့ မရှိဘူး။

အဲဒီကားမျိုးကို ရွှေသူဌေးလူမျိုးကြီး မီးနေတာပဲတွေ့ဖူးတယ်။ သူကတော့ ပြန်ရောင်းမယ်မထင်ဘူး။”

“သူ့လိပ်စာဖြစ်ဖြစ်၊ ဖုန်းနံပါတ် ဖြစ်ဖြစ် ပြောပြပါလား”

ရမှာမှ မဟုတ်ဘဲ

“မင်းက စီးပွားကျသွားတာ တောင် မာနက မကျပါလား”

“ငါက ချမ်းသာတဲ့ လူတွေ အကြောင်း သိတယ်လေ”

နှစ်ယောက်ပါ

“အခြေအနေအရ ဝန်ထမ်းတွေ လျော့မယ်ကွာ”

“ကွန်ပျူတာကိုင်တဲ့ ကလေးတွေ ရော”

“လျော့ပစ်မယ်။ ငါ့ဟာငါပဲ ကွန်ပျူတာကိုင်မယ်”

“မန်နေဂျာရော”

“ငါ ကွန်ပျူတာကိုင်မှတော့ မလိုပါဘူးကွာ”

“အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရော”

“မထားတော့ဘူးလေ”

“ရှင်တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပါ့မလား”

“စက္ကူရိုထေရီရိုပါတယ်”

သူတို့အိမ်မှာရှိတယ်

စီးပွားရေးလောကကို ဝင်ဖို့ပြင် ဆင်နေတဲ့ ဦးချမ်းသာက ...

ဦးချမ်းသာ ငါ ဒီနေ့ည မိတ်ဆွေ နှစ်ယောက်ကို ညစာ စားပွဲနဲ့ ဧည့်ခံရမယ်”

ဇနီး: ဘယ်သူတွေလဲ
ဦးချမ်းသာ ကိုသောနတို့ ညီ အစ်ကိုပါ။

ဇနီး: ဟို ကုမ္ပဏီလုပ်ပြီး ပြုတ်သွားတဲ့ ညီ အစ်ကိုလား။

ဦးချမ်းသာ အင်း သူတို့ အတွေ့ အကြုံမေးချင်လို့။

ဇနီး: သူတို့ဖြင့် ဘယ် လုပ်ငန်းမှ အောင်မြင် အောင် မလုပ်ဖူးပါ ဘူး။

ဦးချမ်းသာ အောင် မြင် အောင် လုပ်ဖို့ လေ့လာစရာ တွေက ရှာလို့ လွယ်

တယ်ကွ။ ပြုတ်သွား
တဲ့သူတွေဟာ ဘာ
တွေ လုပ်မိလို့ဆိုတာ
က သိဖို့ခက်တယ်။

တစ်ပြစ်သိ

“ခင်ဗျား ခု အနိမ့်ဆုံးရောက်နေ
တယ်။ ဒီထက်ဆက်မကျနိုင်တော့
ဘူး။ ဟုတ်ရဲ့လား။”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ တိုက်
ရော၊ ကားရော ရောင်းစားပြီးပါပြီ။
ဆက်ရောင်းစရာဆိုလို့ ဘာမှကို
မကျန်တော့ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ဘယ်တော့
လောက်မှာ အမြင့်ပိုင်းရောက်မလဲ
ဟင်”

“အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူးဗျာ။
အဆင်ပြေသွားတဲ့သူတွေက လာမေး
လေ့မရှိတော့ သူတို့လက္ခဏာရဲ့ ထူး
ခြားမှုကို မသိလို့ပါ။”

သူ့ထက်သူ

“ဒီနေ့ရှာမှ နက်ဖြန်စားဖို့ရှာ
လေ။ ပေါ့လို့မဖြစ်ဘူး။”

“ကျုပ်တို့က ဒီနေ့စားဖို့ ဒီနေ့
ရှာနေရတာတော့”

“ငါကတော့ မနေ့က စားခဲ့တာ
အတွက် ဒီနေ့ရှာနေရတာပါ။”

ကဲ သိပြီလား

“ခင်ဗျားက စားစရာမရှိဘူးသာ
ဆိုတာ အဝတ်ကိုတော့ တစ်နေ့
တစ်စုံမထပ်ရအောင် ဝတ်တာပဲ”

“အစားရွှေတာပြီးပြီဗျာ။ အဝတ်
ကိုတော့ ခုထက်ပိုရွှေတာလို့ မရ
တော့လို့ပါ။”

“မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ”

“ဘာ မဟုတ်ရမှာလဲ။ ဒီနေ့
ငှားဝတ်တဲ့ဝတ်စုံပြန်ပေးလိုက်ရင်
နက်ဖြန် တစ်စုံ ငှားဝတ်ရမှာဗျာ”

ဘယ်မှာငွေသုံးလို့လဲ

“ဝင်ငွေနဲ့ ထွက်ငွေမျှအောင်လို့ သုံးပါကွာ။ အကြွေးတွေက များနေပြီ”

“ဟောတော် - တော်က မပေးလို့ ကျုပ်ကလည်း ဆိုင်ကို မပေးဘဲ ဝယ်တာလေ”

တူကမ္ဘာလို

“စားဖို့အတွက်တော့ ပူမနေပါနဲ့ ကွာ။ လူထွင်းတဲ့ ငရုတ်ဆုံတောင် ထောင်းနေရသေးတာပဲ။ နတ်ထွင်းတဲ့ ခံတွင်းပါကွ”

စားဖို့အတွက်ရှာရတာ မောပြီး စိတ်ပန်းနေတဲ့ သူငယ်ချင်းကို တစ်ယောက်က ဖြေသိမ့်စကားပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ အပြောခံရတဲ့သူက “မင်း ဘာသိလို့လဲ နတ်တွေက အငွေစားတာကွ”

ဇာနည်ဒိုး

အလုပ်သမား စားဖို့ ရှာရတာ မလွယ်ဘူး။

အလုပ်ရှင် မှန်လို့ ကံ လေမောင်ရယ်။ ဦးဆို စိတ်ကို မောနေတာပဲ။ မောင်ရင် ကမှ လေးငါးရာဝင်ရင် ဓားဖြစ်သေး။ ဦးမှာက တစ်နေ့လေးငါးထောင်မှ မဝင်ရင် စားမဖြစ်ဘူး။

အလုပ်သမား ခုလို သိရတော့ ဦးအတွက်ပိုပြီး ငမာမိပါတယ်ခင်ဗျာ။

သူများတွေ့စားလေ
ကျွန်တော်တွေ့လေ

“မင်းက ဘာလုပ်သလဲ”
“ကျွန်တော်အလုပ်က သူများ
စားဖို့လုပ်နေရတာပါ”
“ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”
“နှစ်လေးဆယ်ရှိပြီ”
“နားဖို့ကောင်းပြီကွာ”
“ဗျာ ဘာလို့”
“မင်းက သူများစားဖို့ လုပ်နေ
တာဆို”
“ဟုတ်တယ်လေ။ စားသောက်
ကုန်ရောင်းတာ”

ဖြစ်ပြုဖြစ်ရလေ

“ဘယ်အလုပ်မဆို အောက်ခြေ
ကစလုပ်ရတယ်ကွ။ အပေါ်ယံ ရုပ်
လုပ်နေလို့ ဘယ်တော့မှ မကြီးပွား
နိုင်ဘူး။ ဒါနဲ့ မင်းအလုပ်ကို ပြော
ပါဦး”
“ရေကူးနည်းပြပါခင်ဗျာ”
☺ ☺ ☺

ရှာလေးလား နှုတ်လား

နယ်လှည့် အရောင်းဈေးသည်
တစ်ယောက်ဟာ အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့
တံခါးဝမှာ ရပ်လိုက်တော့ အိမ်ရှင်
အဖိုးကြီးက သူ့မှာ ပိုက်ဆံခွေတို့
အချိန် အရောင်းဈေးသည်ကို ငြင်း
လိုက်ရလို့ စိတ်ပျက်ပြီး
“မင်းကိုငါ မမြင်ချင်ဘူးကွာ”
လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့
အရောင်းဈေးသည်က ဝမ်းသာအားရ
နဲ့

“အဆင်သင့်လိုက်လေ ခင်ဗျာ။
ကျွန်တော်ရောင်းမှာက ပါဝါမျက်မှန်
အမျိုးမျိုးပါ”
☺ ☺ ☺

ဆက်ရန်ပြီသေးသည်

စီးပွားရေး အဆင်မပြေလို့ ည ညမှာ အိပ်မပျော်ဘဲဖြစ်နေတဲ့ သူဌေးကြီးဟာဆေးခန်းကိုသွားပြီး ဆရာဝန်နဲ့တွေ့တယ်။ ဆရာဝန်က မေးမြန်းကြည့်ပြီး

“အိပ်ဆေးတော့ မစားစေချင်ဘူးဗျာ။ ဒီအတိုင်း အိပ်ပျော်အောင် ကြိုးစားကြည့်ပါဦး။ လူကြီးမင်း ဒီနေ့ညမှာတော့ အိပ်ရင်းကနေ ကြယ်တွေကို ရေကြည့်စမ်းပါ။ နက်ဖြန်ကျရင်ပြော။ လူကြီးမင်း ရေတွက်လိုက်တာ ဘယ်လောက်ရတယ်ဆိုတာ”

“ဟုတ်ကဲ့”
နောက်ရက်မှာ လူနာနဲ့ဆရာဝန်ဆုံတော့

“မနေ့ညက ကြယ်တွေကို ရေကြည့်တာ ဘယ်လောက်ရသလဲ”

“မပြီးသေးဘူးဆရာ။ ဒီနေ့ည ဆက်ရေချိုးမှာ”

မလွဲသောနည်း

အလုပ်တစ်ခုအတွက် လူတွေစစ်ဆေးဖို့ အလုပ်လျှောက်သူတွေကို ခေါ်တွေ့မေးတဲ့ဆီမှာ လူငယ်တစ်ယောက် အလှည့်ရောက်လာတော့ မန်နေဂျာက ခေါ်လိုက်ပြီး

“မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ”
“မောင်လှ”

“အထက်လူကြီးက မေးတဲ့အခါ ဆရာထည့်ဖြေရတယ်။ ကဲ ပြန်ဖြေစမ်း”

“ဆရာမောင်လှပါ”
☺ ☺ ☺

ဒါတော့ ဘင်ဂျား ဖြော့မှလား

“ပွဲစားမရှိဘဲ အရောင်းအဝယ် လုပ်လို့မရဘူးဗျ”

“အရောင်းအဝယ်မရှိဘဲလည်း ပွဲစားလုပ်လို့မရပါဘူးကွာ”
☺ ☺ ☺

မှတ်တမ်း

အလုပ်ခွင်ကို အသစ်ရောက်လာ
တဲ့ အလုပ်သမားသစ်က ရှိနှင့်တဲ့
အလုပ်သမားဟောင်းကို မေးတယ်။

“အဲဒီမှာ အလုပ်သမား
စည်းကမ်းထိန်းက ဘယ်အချိန်
ရောက်တတ်သလဲ”

“မင်းနောက်ကျမယ့်နေ့ဟာ သူ
စောရောက်မယ့်နေ့ပဲကွ”

ကျေနပ်ပါစမ်း

သိပ်ကို အသုံးအပြုန်းကြီးတဲ့
အပျိုကြီးနဲ့ အလွန်ကပ်စေးနဲတဲ့လူပျို
ကြီးတို့ ဆုံမိကြတော့ . . .

“ကျုပ်သာ တော်နဲ့ရရင် တောင့်
ကို အဆိပ်ကျွေးမိမှာသေချာတယ်”

“မင်းပိုက်ဆံနဲ့လား”

ရပိုင်ခွင့်

စတိုးဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်မှာ ဈေး
ဝယ်နေတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ထ
“ဟိုလက်ဆွဲအိပ်ယူမယ် ကလေး

မ”

“ဒါလား”

“ဟိုဘက်ကဟာ”

“ထုပ်လိုက်မယ်နော်”

“မထုပ်နဲ့ ဒီအတိုင်းယူသွားမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်”

“ထုပ်မယ့် စက္ကူနဲ့ကြိုးတွေတော့
အဲဒီထဲ ထည့်ပေးလိုက်လေ”

ဆက်ပြောရော့

“မင်းက ဘာလို့ သူဌေးသမီးကို
ယူရတာလဲ”

“ချမ်းသာချင်လို့ပေါ့ဗျာ”

“အင်း ငွေတွေတော့ ရလိုက်ပါ

ရဲ့။ ပေးရမယ့်အတိုးကို မမြင်ဘဲကိုး”

အစ်ကိုက နှာတစ်ရွာမှာ

တစ်ခါက နှာတစ်ရွာမှာ အလွန်
နုပျော့တဲ့ ဦးသာဝဆိုတာ ရှိတယ်။
တစ်ရက်မှာ သူ့သားက သူ့စုထားတဲ့
ငွေတစ်ထောင် ယူသွားလို့ဆိုပြီး
ရုပ်ကွက်ထဲက ဆေးဆရာကြီး
ဦးပေတလူဆီရောက်လာပြီး”

“ဟိုကောင် ငွေတစ်ထောင်ယူ
သွားပြန်ပြီဗျာ။ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။
သေကို သေချင်တယ်။ ဒီမှာ
ဦးပေတလူ”

“ဗျာ”
“သောက်လိုက်ရင် သေမယ့်
ဆေး မရှိဘူးလား”

“ရှိပါတယ်”
“ပေးစမ်းဗျာ”
“ဆေးက ရူးတယ်ဗျာနစ်ထောင်
တော့ ပေးရမယ်”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်သားထက်
တောင် ဆိုးနေပါလားဆိုပြီး ထ ပြန်
သွားသတဲ့”

သူ့ထက်ပိုက်ပာတာ မရှိတော့ဘူး

“အင်္ကျီချိတ်ဖို့ ချိတ် လိုချင်လို့၊
ဘယ်လောက်လဲ”

“ဒါက ငါးဆယ်ပါ”

“ဈေးသက်သာတာပြပါဦး”

“ဟိုဟာက သုံးဆယ်”

“အဲဒီထက်နည်းတာ သက်သာ
တာမရှိတော့ဘူးလား”

“သံတစ်ချောင်းတော့ ရှိတယ်
ဆရာ”

တော့ပဲစားနဲ့ (Top Ten)

“ကန်စွန်းရွက်ချည်း နေ့တိုင်း
ဝယ်စားနေရတော့ ဝယ်ရမှာတောင်
ခွက်လာပြီ”

“မရှက်ပါနဲ့တော်။ စားပွဲရုံကြီး
ဆွဲမှာလည်း ရောင်းအကောင်းဆုံး

ကန်စွန်းရွက်ပလိန်းပါပဲ”

သက်သာစေရောင်

မြို့မှာ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သား
ဆီကို သူ့အမေက အကျိပို့လိုက်
တယ်။ မြို့မှာ ဝယ်ဝတ်ရင် ဈေးကြီး
မှာရိုးလို့ပေါ့။

“သား

အကျိပို့လိုက်တယ်။

ပါဆယ်ခ သက်သာအောင် ကြယ်
သီးတွေ မြတ်ထားတယ်သား။ သံ
ကြယ်သီးတွေမို့ အလေးချိန်စီးမှာ
ကြောင့် မြတ်ထားတဲ့ ကြယ်သီး
တွေကို အကျိအပေါ်အိပ်ထဲ ထည့်
ပေးလိုက် တယ်သား။

အမေ

ခေ့ခပပါပေတယ်

ဦးသာဝ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လာ
ပြီဆိုရင် သောက်နှင့်တဲ့သူများက
မြန်မြန်သောက်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဖိုး
အမြန်ရှင်းကြတယ်။ အဲသလိုမှ မရှင်း
ရင် ဦးသာဝက ဝင်ထိုင်သောက်ပြီး
ငါ့အတွက်ပါ ရှင်းလိုက်ပါကွဆို ခိုင်း
တတ်တယ်။ တစ်ရက်မှာ ဦးသာဝက
လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး

“ငွေရှင်းလိုက်ကွာ။ လူကြီးကို
ပြုစုရတာ ကုသိုလ်ရပါတယ်”

“ရှင်းမှာပါ”

“ကောင်းတယ်။ မင်းတို့ ကြီးပွား
ချင်ရင် ငါ့ကို ပြုစုရင်း ငါ့ဆီက
ပညာကို ရအောင်ယူကြကွ”

“ပြောစမ်းပါဦး”

“ငါ နာခေါင်းကြီးနေတာသာ
ကြည့်။ လေကို အလကားရှုရလို့”

ဖိတ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

တစ်ခါက ကုန်သည် တစ်
 ယောက်နဲ့ ပွဲစားတစ်ယောက် ခရီး
 သွားရင်း မိုးရထားပေါ်မှာ အတူထိုင်
 ဖြစ်ကြတယ်။ ကုန်သည်က ပွဲစားနဲ့
 စကားမပြောမိဖို့ သတိထားနေတယ်။
 သူပြောတာ ခေါင်းငြိမ်မိရင်ကိုပဲ ပွဲစ
 ပေးရမှာ စိုးနေတာကိုး။ ဒါကြောင့်
 ဘာဝယ်သွားမလို့လဲ မေးလည်း
 မဖြေဘူး။ သူ့မှာ ဘာတွေ ရောင်း
 စရာရှိတယ်ပြောလည်း ဘာမှပြန်မ
 ပြောဘူး။ ဒီလိုနဲ့ နောက်ရက် မနက်
 ရောက်တော့ ပွဲစားက ဘယ်လိုနည်း
 နဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သူ့စကား ခေါင်းငြိမ်
 အောင်ပြောမယ်ဆို ဆုံးဖြတ်ပြီး -

“ဒီနေ့မနက် ရာသီဥတုက
 အတော်သာယာတယ်နော်”
 “မင်းကို ဘယ်သူက မသာယာ
 ဘူးပြောနေလို့လဲ”

ဖတ်ခေါ်ခေါ်

“ဒီဟာသ စာအုပ်အသစ်က
 ဘယ်လောက်လဲ”
 “ငါးရာပါ”
 “ရယ်ရဲ့လား”
 “အရယ်သန်တဲ့လူဆိုရင် အ
 တက်သေသွားမယ်”
 “ဟန်ကျတာပဲ။ ပေးကွာ။ ငါ
 ယောက္ခမကြီးက အရယ်သန်တယ်”

သားဖွဲ့ခြင်းသတ်

“ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ မိဘရဲ့
 လုပ်ငန်းကို သားသမီးက ဆက်ထိန်း
 နိုင်တာ အလွန်အလွန်ကို နည်းတယ်
 ချ။ မိဘရဲ့လုပ်ငန်းဟာ သားသမီး
 လက်ထက်မှာ ပျက်သွားတာများ
 တယ်”

“တော်မသိလို့ပါတော်။ ရှိပါ။
 ထူပဲ ဈေးရောင်းနေတဲ့ ချိန်ခွင်နဲ့
 သစ်က အဘွားရဲ့အမွေပါ”

ပိုင်ပါပေတယ်

ကုန်သည်ရယ်၊ လုပ်ငန်းရှင်ရယ်၊
ပွဲစားရယ် ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ဆုံကြ
ပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်သွားတယ်။ ည အိပ်
ယာဝင်ကြတော့မယ်ဆိုတော့

“ကဲ ကျုပ်တို့ အိပ်ယာကထတဲ့
အချိန်မှာ သိန်းတစ်ထောင်စီချမ်းသာ
တဲ့ သူတွေဖြစ်နေရင် ဘာလုပ်မလဲ
လို့ လုပ်ငန်းရှင်က မေးတယ်။
ကုန်သည်က ...

“ကျုပ်ကတော့ ကုန်တိုက်ကြီး
ဖွင့်မှာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားကရော”

“စက်ရုံကို တိုးချဲ့မယ်လေ။ ပွဲစား
ကြီးကရော ဘာလုပ်မယ်မိတ်ကူးသ
လဲ”

“နောက်ထပ်တစ်ခါ အိပ်မယ်
လေ”

သိပါရခေ

တစ်ခါက အရောင်းဈေးသည်
ခန့်ဖို့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက အင်တာဗျူး
လုပ်ရာမှာ

“ကုန်ရဲ့ ပစ္စည်းနာမည်တွေက
အင်္ဂလိပ်လို ရေးထားတာဆိုတော့
ဖတ်တတ်ပါ့မလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖတ်တတ်ပါတယ်”

“တို့ကမ္ဘာမြေကဲ့ နေဘယ်လောက်
ဝေးသလဲ”

မန်နေဂျာက အထွေထွေ ဗဟု
သုတရှိမရှိသိချင်လို့ မေးလိုက်တယ်။
ဒီတော့ အမေးခံရတဲ့ လူငယ်က

“လူကြီးမင်းတို့ ကုန်ပစ္စည်းက
နေထိ သွားရောင်းရမှလားခင်ဗျာ”

မမိရအောင်

“စဝယ်တော့ဘူးလား”

“နေ့တိုင်း ချဉ်ပေါင်ဟင်း၊ ငရုတ် သီးထောင်းဖြစ်နေလို့၊ ဟင်းအပြောင်း အလဲလေး ချက်မယ်စိတ်ကူးလို့”

“မန်ကျည်းရွက် အချဉ်ရေချက် ပြီး ငရုတ်သီးကို မထောင်းဘဲ သုပ် လိုက်ပါလားတော်”

မေ့နေပြီလား

“မင်းမှာ ကြီးပွားချမ်းသာချင်တဲ့ စိတ်ကလေးများ ရှိသေးရဲ့လားကွာ”

“ရှိပါတယ် ဒယ်ဒီ”

“ရှိတယ်သာဆိုတယ် ဘာမှ မလုပ်တော့ ဘယ်လိုလုပ် ချမ်းသာ မှာလဲ”

“ဒယ်ဒီပဲ ငါရှာနေတာ မင်းဖို့ ဆို”

စာဖတ်ပါပဲ

“မင်းပြောတော့ သိန်းဂဏန်း ချည်းပဲ၊ မင်းဆိုင်ရဲ့ အရင်းအနှီးကို ကြည့်ရတာတော့ သောင်းဂဏန်း တောင် မကြည့်ချင်ဘူး”

“သိန်းဂဏန်းက ပေးစရာရှိတဲ့ အကြွေးလေ”

ဖြစ်လေရာဘဝမှာ

“လူတိုင်း ကြီးပွားချမ်းသာချင် တာပဲကွာ”

“အဲဒီအထဲမှာ ငါ့အဘိုးပါတယ် မပါဘူး သိပ်သိချင်တယ်ကွာ”

“မင်းအဘိုးအကြောင်း မင်းက မသိဘူးလား”

“ငါ့အဘိုးအကြောင်းတော့ သိ တာပေါ့ကွာ၊ တမလွန်ရဲ့အခြေအနေ ကို မသိလို့”

၅၆:ကောင့်ဖြောပါ

“ဝယ်ပါဦးလား၊ ချဉ်ပေါင်တွေ။
ကောင်းမှကောင်း။ ခွေချဉ်ပေါင်
လက်ခြား ကြက်သားနဲ့မလဲပါတဲ့။
စာဆိုတောင်ရှိသေးတယ်။”

“ချဉ်ပေါင်က မလဲတာလား။
ကြက်သားက မလဲတာလား။”

ဆေးပြန်သုတ်ကံစွဲ

“ဒီမှာ ငါ့တူ”

“ခင်ဗျာ”

“မင်းက သူဌေးသမီးကိုယူပြီး
ချမ်းသာချင်လို့ ငါ့သမီးကို ချစ်တာ
မဟုတ်လား။”

“ဗျာ”

“မဗျာနဲ့ ငါသိပ်သိတာပေါ့။”

“ဦးလေး ဘယ်လိုလုပ်သိတာ
လဲ။”

“ငါလည်း ဒီနည်းနဲ့ ချမ်းသာ
လာတာကွ”

ချေးသစ်နားလည်ပုံက

“ဒီမှာ ရှင့်ဆီက ဝယ်သွားတဲ့
ငါးဆယ်သားက မပြည့်ဘူး။ လျော့
နေတယ်။ လေးဆယ်သားပဲရှိတယ်။”

“ဟောတော် ရှင်ပဲ လျော့ပေးပါ
ဦးဆို။ ကျွန်မကတောင် မလျော့ပါရ
စေနဲ့လို့ ပြောသားပဲ”

လက်မခံနိုင်က ခွင့်လွှတ်ပါ

“စီးပွားရေး လုပ်တဲ့ဆီမှာ
လောဘသတ်နိုင်မှကွ။ လောဘ မ
သတ်နိုင်ရင် အလွန်စိတ်မောရတာ။
ဒုက္ခလည်း များတယ်။ ငွေထုပ်ကြီး
ပိုက်ပြီး စိတ်မောနေရတော့ ဘယ်
အသုံးကျတော့မှာလဲ။”

“ငွေမရှိတော့ စိတ်ရော လူရော
မောရတာပေါ့ဗျာ”

ခဏ်းစားခဏ်း

ကြီးဖွားချမ်းသာချင်တာတော့
လူတိုင်းပဲ”

“ငါကတော့ လူတိုင်း စာရင်းထဲ
မပါချင်ဘူး”

“ဘာလို့”

“လူတိုင်းကြီးဖွားချမ်းသာ နေ
တာမဟုတ်လို့ပေါ့”

ဘက်လို့

“လွယ်လွယ်နဲ့ရတဲ့ငွေက လွယ်
လွယ်နဲ့ကုန်တာပဲ။ သူများတွေ ဖြစ်
ပျက်နေတာ ကြားဖူးပေါင်း မြင်ဖူး
ပေါင်းများလှပြီ။ ကြုံလည်း ကြုံဖူး
တယ်။ ဒီတော့ စိတ်ဖြေနိုင်အောင်
ဖြေလိုက်တာပဲ”

“ကျုပ်က မဖြေနိုင်ဘူးဗျ။ လွယ်
လွယ်နဲ့ရတဲ့ငွေမှမဟုတ်တာ”

လေနှည်းနှည်းလေဖျား

“ခင်ဗျား နည်းနည်းရွှေတာဖို့
တော့ ကောင်းပြီ”

“ဘာကိုရွှေတာရမှာလဲ။ ကျုပ်က
ဘာတွေ ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း သုံး
ဖြန်းနေလို့လဲ။ မိသားစု တာဝန်ကျေ
ပြီးပြီဗျား။ အလုပ်တာဝန်ကျေပြီးပြီ
ဗျား။ ခု ပင်စင်စားဘဝရောက်နေပြီ။
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်နေကုန် ထိုင်
တာတော့ ဝါသနာဗျ။ တစ်နေကုန်
ထိုင်တာမှန်ပေမယ့် သောက်တာက
တစ်ခွက်ပါ”

“ခင်ဗျား ရွှေတာရမှာ “လေ”
ပေါ့ဗျား။ လေကိုရွှေတာခြင်းဟာ
အချိန်ကို ရွှေတာရာလည်း ရောက်
ပါတယ်”

အောင်ရန်ရွယ်ချက်

“အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် ကြီး
ဗွားချမ်းသာချင်စိတ်ရှိတဲ့သူကို ယုရ
မယ်သမီး”

“သမီးရဲ့ချစ်သူက ကြီးပွားချမ်း
သာချင်တဲ့စိတ်ရှိပါတယ် ဖေဖေ”

“ဟုတ်လား သူက ဘာလုပ်
သလဲ”

“ဘာမှမလုပ်ပါဘူး”

“သူ့မိဘကရော”

“ဆင်းဆင်းရဲရဲပါပဲ ဖေဖေ”

“ဟင်ဒါဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာချင်
စိတ်ရှိတယ်လို့ သမီးက ဘယ်လို
လုပ်သိသလဲ”

“သူ သမီးကိုချစ်တယ်။ လက်
ထပ်ယူမယ်လို့ ပြောတယ် ဖေဖေ”

ဂိုယ်တွေ့နေ ဂိုယ်တွေ့

“လူတွေဖတ်ဖို့ ကြီးပွားချမ်းသာ
ရေးလမ်းညွှန်စာအုပ်တစ်အုပ်လောက်
တော့ ပြုစုချင်တယ်ကွာ”

“ကိုယ့်ဟာကိုယ် အရင်ကြီးပွား
အောင်လုပ်ပါဦးကွာ”

“အဲသလို မလုပ်တတ်လို့ပေါ့”

“မင်းဟာမင်းတောင် မလုပ်
တတ်ဘဲ ဘယ်လိုလုပ် နည်းလမ်း
ပေးမှာလဲ”

“ကြီးပွားချမ်းသာဖို့အတွက်
ဆောင်ရန်ကျင့်ရန်မဟုတ်ဘူး။ ရှောင်
ရန် ကျဉ်ရန်”

မတူဘူးလေ

“ငွေကိုချစ်မှ ငွေက လူကိုချစ်
တာကွ”

“အမျိုးသားတွေအတွက်တော့
ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပေါ့ကွာ။ အမျိုး
သမီးတွေ ငွေကိုချစ်မိရင် ငွေရှိတဲ့လူ
တွေကိုပဲ ပြန်ချစ်တာများတယ်ကွ”

အထင်ကြီးနဲ့

“လူဆိုတာ တိုးတက်ချင်စိတ်ရှိရ
ဇာယံတွေ။ ဒါပေမယ့် ငွေနောက်လိုက်
မုန် ငွေက ပြေးတော့ ခက်တယ်။
ဒီတော့ ဘယ်လို လုပ်သင့်သလဲသိ
လား။”

“ပြောပြစမ်းပါဦး။”

“ငါမသိလို့ မင်းမေးနေတာ”

ဗယံဗဒိုနဲ့

“လောင်းကစားဆိုတာ စီးပွား
ပျက်စေတာ သေချာတယ်ကွ။ စီးပွား
ပျက်ရင် ဘဝပါပျက်တာပဲ။ ဘဝ
ပျက်တာနဲ့အတူ သိက္ခာလည်း မဲ့
ရောကွ။ ငါတို့ ဟောဒီအရပ်ထဲမှာ
တင်ရှိတယ်။ ဆင်ခြင်ဟေ့”

“ဘယ်သူများပါလိမ့်”

“ငါပဲကွ”

ဘာလူးသလဲ

“ငါ့သား အဖေလည်း ဗေဒင်
တောစားရကောင်းမလားလို့ စဉ်းစား
နေတယ်ကွယဲ့”

“ဘာလို့လဲ အဖေ”

“ဪ ငါ့သားက စီးပွားပျက်ပြီ
ဆိုရင် အဖေဆီ ရောက်ရောက်လာ
လို့ပါ”

ဝယ်လေ

“ဆရာအနုပညာကို ကျွန်တော်
လေးစားပါတယ် ဆရာ”

“ခုလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါ
တယ်”

“ဆရာလက်ရာလေး အမြတ်
တန်းသိမ်းထားချင်လို့”

“အဲဒါက လေးစားတာရဲ့ ခေါင်း
စီးအောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အားလေး
ရမှာပါ”

လတ်မသတ်တော့

“မင်း စီးပွားတက်အောင် ငါလုပ်ပေးခဲ့တာကို အမှတ်ရသေးရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“စီးပွားတက်သွားတော့ ငါ့ကို မေ့နေတယ်လေ”

“မေ့မိပါတယ်ခင်ဗျာ”

“အဲဒါကြောင့် ငါလုပ်လိုက်တာ၊ ဟင်း ဟင်း ခုကျပြီ”

“ဟောဗျာ၊ ခင်ဗျားက တော်တော် ဗလောင်းဗလဲနိုင်တာပဲ၊ တော်ပြီဗျာ၊ သွားတော့မယ်”

သတိရမေ့ချင်ရင်

“မင်းတို့က စီးပွားပျက်မှ ငါ့ကို သတိရကြတယ်။”

“စီးပွားတက်တုန်း သတိရစေချင်ရင် ကာရာအိုကေ စားသောက်ဆိုင်လေးဖွင့်ပါလားခင်ဗျာ”

ဘာလူးသလဲ

အောင်မြင်နေတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး ပြိုကွဲပြီး စီးပွားပျက်သွားတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ သိပ်ကိုဆင်းရဲရာကနေ တရှိန်ထိုးကြီးပွားချမ်းသာလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတို့ ဆုံမိကြတော့ ...

စီးပွားပျက်သူဌေး ဘယ်လိုလဲ ကုသုငယ်ချင်းရ။ မင်းက စီးပွားရေးအခြေအနေ ပြောင်းလဲ သွားတာနဲ့ ဆက်ဆံရေးပါပြောင်းလဲ သွားပါလား။

စီးပွားတက်သူဌေး မင်း သတိ မထားမိလို့ပါကွာ။ မင်းရဲ့ ဆက်ဆံရေးလည်း ပြောင်းလဲ သွားတာပါပဲ။

သူ့ထက်သူ

ချမ်းသာတဲ့လူနဲ့ ဆင်းရဲတဲ့လူ
နှစ်ယောက်စကားများကြတော့ -
လူချမ်းသာ လူရိုက်ဖို့ ဝန်မလေး
ဘူးကွ။ အချုပ်ထဲ
လည်း နေရဲတယ်။
အဆင်းရဲလည်းခံနိုင်
တယ်။ ဆင်းရဲရာက
ချမ်းသာ လာတဲ့
ကောင်ကွ။

လူဆင်းရဲ ကျွပ်က ခင်ဗျားထက်
မိုက်တယ်ဗျ။ ချမ်း
သာရာက ဆင်းရဲလာ
တဲ့ကောင်ပါ။”

ဖိလ္မာပေါ့

သူဌေး မင်းရဲ့အရင်က သူဌေးနဲ့
ငါနဲ့ ဘာကွာသလဲ။

ဝန်ထမ်း နောက်ငါးနှစ်လောက်
နေမှ ဖြေပါရစေလား
ခင်ဗျာ။

သူဌေး ဘာလို့ ငါးနှစ်အချိန်
တောင်းရတာလဲ။

ဝန်ထမ်း အရင်သူဌေးတုန်းက
ကျွန်တော် ငါးနှစ်
အလုပ်လုပ်ပြီး ချိန်မှာ
ဒေဝါလီခံသွားလို့ပါ။

ဖြောဟိုဦး

“လေးစားပါတယ်ဆရာ။ ဆရာ
တို့အနုပညာကို ငွေနဲ့တန်ဖိုးဖြတ်လို့
ဓရဘူးဆိုတာလည်း သိပါတယ်
ခင်ဗျာ”

“နေ နေ နေပါဦး ဒါဖြင့်
ခင်ဗျားက ဘာနဲ့တန်ဖိုးဖြတ်မှာလဲ”

မဆိုက်ချင်နဲ့

အသက်ကြီးကြီး လူချမ်းသာ
တစ်ဦးနဲ့ အသက်ငယ်ငယ် လူချမ်း
သာတစ်ယောက် စားသောက်ဆိုင်မှာ
ဆုံမိကြတော့ -

လူငယ် ဦးလေးကကြီးမှချမ်းသာ
တာလား။

လူကြီး အင်း။

လူငယ် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ချမ်း
သာရတာကမှ တန်တာ
ဦးလေးရ။

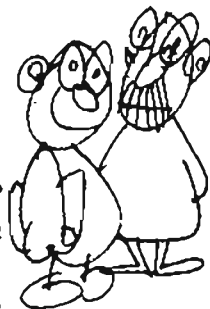
လူကြီး ငါ့တူ ထင်လို့ပါ။ ပြန်မို့ပြီ
ဆိုရင် လူငယ်က အကြာ
ကြီး ဒဏ်ခံရမှာကွ။

စာဖြောင့်မသိလို့

“ခင်ဗျားက အနုပညာ
အကြောင်း ဘာမှ မသိဘူး။ ခင်ဗျား
သိတာက ငွေပဲ။

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ ဒါကြောင့်
လည်း ဆရာတို့နဲ့ဆက်ဆံလို့ ရနေ
တာပေါ့။”

ပုဝဲစာတွက် ရလိတ်စာ

“ဆင်းရဲချင်လည်း ခဏလေးဝဲ။
ချမ်းသာချင်လည်း ခဏလေးဝဲ။
စိတ်ဓါတ်မကျပါနဲ့ကွာ။

“ဆင်းရဲချင်တဲ့ ခဏလေးက
ရောက်ဖို့မြန်တယ်ဗျာ။ ချမ်းသာချင်
တဲ့ ခဏလေးက ဘယ်အချိန်မှ
ရောက်မယ်မသိဘူး။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား
ချမ်းသာဖို့ ခဏလေးနဲ့ဖြစ်လာပုံ
ပြောစမ်းပါဦး။”

“(စဉ်းစားလိုက်ပြီး) စပြီး ချမ်း
သာတဲ့အချိန်ကို တိတိကျကျပြောရ
ရင် တကယ်ကို ခဏလေးအတွင်း
မှာ ချမ်းသာလာတာကွ။ အုဝဲလို့
အော်ပြီးစအချိန်လေးမှာပဲ”

လက်တွေ့သမား

“စောင်ရင် ပန်းချီကား ဝယ်စု
ဆင့်တယ်။ ပန်းချီကားဆိုတာ ကြာ
ထေ တန်ဖိုးတက်လေပဲ။ ဒီနေ့ ပန်းချီ
ထားတွေဟာ နောင် နှစ်တရာမှာ
အဆတစ်ရာမက တန်ဖိုးတက်သွား
မှာပဲ။ မင်း ဆယ်သိန်းဖိုး ဝယ်ထား
ရင် သိန်းတစ်ထောင်ဖြစ်သွားမယ်”

“ကျွန်တော်က ကိုယ်စားဖို့
ကိုယ် ရှာနေတာပါ”

သူ့စာမြင်

“ဒါက စာအုပ် အဟောင်းဈေး
ပေါ့။ အဟောင်းတွေချည်း ရောင်း
တာ။ ဈေးကလည်း ကောင်းသလား
မမေးနဲ့။ အသစ်ဈေးထက် ကောင်း
တယ်။”

“ဒါဖြင့် မင်းစာအုပ်တွေဟောင်းမှ
ထုတ်ရောင်းပါလား”

ကျွန်ုပ်သမားလုပ်သင်္ဂဟ

“ကျွန်တော့်စာမူလေး စာအုပ်
ထုတ်ချင်လို့”

“စာအုပ်တွေက အရောင်းကျနေ
တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်လက်မှာကို
စာမူ ဆယ်ခုလောက် သောင်တင်နေ
တယ်”

“စာမူခကို အဓိကထားပါဘူး။
ကျွန်တော်က စာအုပ်ဖြစ်သွားချင်
တာ”

“စဉ်းစားပါဦးမယ်ဗျာ”

“ကျွန်တော့်ဟာကျွန်တော် ထုတ်
မယ်ဆိုရင်ကောဗျာ။ ခင်ဗျားစက်မှာပဲ
အုပ်မယ်လေ။ အဖုံးလည်း ခင်ဗျားပဲ
စီစဉ်ပေး။ စာအုပ်ဖြစ်ထိဆိုပါတော့။
ဘယ်လောက်ကျမလဲ”

“အင်း အုပ်တစ်ထောင်ရိုက်။ နှစ်
သိန်းလောက်တော့ကုန်မယ်။ အကုန်
ရောင်းရရင် လေးသိန်းကျော်ရမယ်။
ခေါက်ချိုးမြတ်မယ်ဗျာ။ တစ်ဝက်
ရောင်းရရင်ကို အရင်းကျေ ပါတယ်။”

ခင်ဗျားစာအုပ်မျိုးက စိမ်ရောင်းလိုရ
တဲ့ စာအုပ်မျိုးပဲ။ ဖေါဖေါ သီသီ
ထက်ဆောင် ပေးပစ်ဦး တစ်သိန်း
ထောက်တော့ မြတ်မယ်။ လုပ်သင့်
ဝါတယ်။ ကျုပ်တာဝန်ယူ လုပ်ပေး
မယ်။

ကတိဝေးလေ

“မင်းရဲ့ တစ်နေ့ဝင်ငွေဟာ မင်း
တစ်ယောက်စာတောင်မရှိဘူး။ မင်း
က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငါ့သမီးကို
ကျွေးထားမှာလဲ”

“တစ်ခုရှိရင် တစ်ဖဲစားနိုင်ပါ
တယ်ခင်ဗျာ”

“နှစ်ခုရှိအောင်လုပ်ဖို့တော့ စိတ်
မကူးဘူးလား”

“ဦးလေး လာမစားဘူးဆိုရင်
တော့ ပိုရှာပါ့မယ်ခင်ဗျာ”

နာလှပူပူလို့

ဈေးသည် ဆရာကြီး စိတ်ချပြီး

ယူပါ။ များတယ်ထင်

ရင် အချိန်မရွေး ပြန်

လာပေးလို့ ရပါတယ်။

ဈေးဝယ် များတယ်ထင်မှတော့

အလကားဝယ်ပါ့မလား

ငါ့တူရယ်။

နာရောင်းသွက်တစ်အယ်

စာရေးဆရာများ စုထိုင်နေရာ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်အတွင်းသို့ စာအုပ်
ရောင်းတဲ့ ဦးစံဗျောဝင်လာရာ -
စာရေးဆရာတစ်ဦးက

“ဦးစံဗျော ဘယ်စာအုပ်ရောင်း
အကောင်းဆုံးလဲဗျ”

“ဗလာစာအုပ်”

သယံဇာတ

ထုထောင်သူ

ကျွန်တော်တို့၊
ကုမ္ပဏီဟာ
သုံးနှစ်သက်တမ်း
အတွေ့အကြုံ
ကြောင့်လာမယ့်
နှစ်မှာတော့မရှုံး
နိုင်တော့ဘူးဆို
တာသေချာသွား
ပါပြီ။

ရှယ်ယာဝင်သူ
ထုထောင်သူ

ဒါဖြင့်ဒီနှစ်မှာက...
ဝမ်းသာဖို့
အတွက်အားမွေး
ရမယ်နှစ်ပါ။လာ
မယ့်နှစ်မှာမရှုံးရ
အောင်လုပ်နိုင်ဖို့
အတွက်အတွေ့
အကြုံတွေအများ
ကြီးမြတ်လိုက်
တယ်ဆိုတဲ့သတင်း
ကောင်းလည်း
ပြောကြားအသိ
ပေးလိုပါတယ်။

လွယ်ခက်

“ငွေများရှာရတာခက်သ
လောက်သုံးရတာလွယ်တယ်”

“သုံးရတာလည်းမလွယ်ပါဘူး
တော်၊ ဖြုန်းရတာသာလွယ်တာပါ”

မင်းကွက်ပြောတာပါ

ပထမလူ မင်းငါ့ဆီကယူထား
တဲ့ငွေပြန်ပေးဦးကွာ။
ဒုတိယလူ မရှိသေးဘူးသူငယ်
ချင်းရာ။

ပထမလူ အဲသလိုအလွယ်မပြော
နဲ့လေ။ လူတွေဟာငွေ
ကြောင့်ခင်မင်ကြရသလို
ငွေကြောင့်အမုန်းပွားရ
တတ်တယ်ကွ”

ဒုတိယလူ စိတ်ထိန်းပါသူငယ်
ချင်းရာ။ ငွေပေးပြီး
အမုန်းခံရရင်မတန်ပါ
ဘူးကွာ”

www.burmeseclassic.com

သိတယ်လေ

“ဟာ သူငယ်ချင်း မင်းတော်
တော် အလုပ်ဖြစ်နေတယ် ကြားပါ
တယ်”

“အင်း မဆိုပါဘူး။ သူများ
ဈေးလောက် ငှားလောက်အောင်
တော့ မဝင်သေးဘူးပေါ့ကွာ”

တွေ့ဖြသေးတယ်ပေါ့

“အစောက ပြန်သွားတဲ့လူ လာ
လာကြည့်နေတာ ဆယ်ရက်လောက်
ရှိပြီ။ ဘာမှ ဝယ်သွားတာလဲ မတွေ့
ဘူး။ သူက ဘာလိုချင်တာလဲ”

“ကောင်တာနောက်ရပ်နေတာ
တဲ့ရှင့်”

“ကောင်းပြီ နက်ဖြန် ငါ့ရပ်
စောင့်နေမယ်”

အင်မဟုတ်ကောင်

ပထမလူ သူငယ်ချင်းမင်းကို ငါ
တကယ်ခင်တယ်ဆိုတာ
သိတယ်မဟုတ်လား။

ဒုတိယလူ သိပါတယ်ကွာ။ မင်း
ငါ့ဆီက တစ်ခါမှ ငွေ
မချေးဘူးလေ။

မိုးဗို

“ဒီအကျိုးပြန်လဲလို့ရမလား”

“ရပါတယ်။ ဘယ်လိုအရောင်
ယူမလဲ”

“ဒီအရောင်ပဲ”

“နဲ့ပါတ်ရော”

“ဒီနဲ့ပါတ်ပေးပါ”

“အမျိုးအစားရော”

“ဒီအမျိုးအစားပဲယူမှာပါ”

“ဒါဖြင့် ဘာလိုလဲချင်ရတာလဲ
ခင်ဗျာ”

“ကွမ်းသွေးစွန်းသွားလို့ပါ”

နှစ်မြတ်မလိချင်မှတော့

ဈေးသည် ကျွန်တော် အရင်း
အတိုင်း ပေးလိုက်ပါ
မယ်။ ငွေဖော်ချင်လို့ပါ။
ဈေးဝယ် ဘာလို့ ငွေဖော်ချင်ရတာ
လဲ။

ဈေးသည် အရင်းလိုလို့ပါ။
ဈေးဝယ် ဒါဖြင့် ငါက မင်းဆီက
ဝယ်ပြီးပြီလို့ သဘော
ထားလိုက်။ မင်းက အဲဒီ
ငွေနဲ့ ဒီကုန်တွေပြန်ဝယ်
ထားတယ်လို့ သဘော
ထားလိုက်ပေါ့ကွာ။ ဘာ
လို့ အလုပ်ရှုပ်ခဲနေတော့
မှာလဲ”

ကျွန်တော်မမှာဖို့ဘူး

စက်ချုပ်ဆိုင်ကို လူနှစ်ယောက်ဝင်
လာပါတယ်။

ပထမလူ ခင်ဗျား ချုပ်ပေး
လိုက်တဲ့ အကျိုက
သိပ်ပွနေလို့။

စက်ချုပ်ဆရာ ကြီးထိ ဝတ်ရတာ
ပေါ့ဗျာ။

ဒုတိယလူ ဆရာကြီး ခင်ဗျား
ချုပ်ပေးလိုက်တဲ့
ကျွန်တော့်ကလေးရဲ့
အကျိုက သိပ်ကျပ်
နေလို့။

စက်ချုပ်ဆရာ ခင်ဗျားရဲ့ ကလေး
က အထွားမြန်လို့
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ရှင်းပြီလား

“ဒီခြေနင်းလဲလို့ ရမလား”

“ဘာလို့လဲ”

“သိပ်ကြီးနေလို့”

“ဘယ်လောက်ကြီးတာလဲ”

“ဒီနေ့ပြေးတဲ့ဆီမှာ သူက

ကျွန်တော့်အရင် ပန်းဝင်သွားလို့ပါ”

ဆင်တော်ဖို နှလုပ်

“အသက်ကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက်
နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့အလုပ် မင်းတို့ ဌာန
မှာ မရှိဘူးလား”

“မရှိပါဘူးခင်ဗျာ”

“ကဲ မင်းတို့ဌာနက အသက်ကြီး
တဲ့ လူတွေ ဘာလုပ်သလဲ”

“သူတို့ ပင်စင်ယူသွားကြတာပဲ”

“ငါ့ကို အဲဒီအလုပ် မပေးနိုင်
ဘူးလား”

တွေ့လိမ့်မိုး

“တချို့လူတွေက စိတ်ဆင်းရဲ
စရာကို အပင်ပန်းခံပြီး လိုက်ရှာတာ
ဗျ”

“ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်မှဟုတ်။ ကျုပ် မိန်းမလေ။
မနေ့က ကျုပ်ရဲ့ စက္ကူရီထေရီနဲ့
ထမင်းစားတာကိုသိသွားပြီး တစ်မြို့
လုံးလိုက်ရှာသတဲ့လေ”

နှလွှားတ နှလွှားပဲ

“အကြွေးမရောင်းဘူးကွ။ ငွေ
အပြေပေးပါ”

“ကျွန်တော့်မှာ ခရက်ဒစ်ကဒ်
ပါပါတယ်။ ဘဏ်က ပေးထားတဲ့
အကြွေးကဒ်ပါ”

“ဘဏ်ကိုတော့ ယုံပါတယ်။
ဈာန်နာလိုက်တယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ မ
ရောင်းပါရစေနဲ့ ငါ့တူရယ်”

ခွင့်ပြုနိုင်တာက

“တို့လုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့ရရင်
ထောင်းဘူးလား”

“စက္ကရီထေရီထားမို့ မလိုတဲ့
အဆင့်ထိ တိုးချဲ့လို့ရပါတယ်မောင်”

ဒါနဲ့များ

“ကျွန်တော်က အလုပ်လုပ်ပြီးဆို
ရင် အမြတ်မရချင်နေ မရှုံးရင်ပြီး
ရော”

“ဟောဗျာ ဒါနဲ့များ ထိုင်နေတာ
တော့မဟုတ်ဘူး”

ဘယ်အခါလဲ

“နားရက်မှာ အလုပ်ဆင်းလို့ရ
မလားခင်ဗျာ”

“ဘာလို့လဲ”

“အိမ်မှာက နားနားနေနေ နေလို့
မရလို့ပါ”

ယုပါနဲ့

“ငါ့သား သိပ်ပြီး အပျော်အပါး
နောက်မလိုက်ပါနဲ့ကွာ၊ မင်းဟာ
ကြာခင်ငါ့နေရာဝင်ရမှာပါ။ အလုပ်
တို့ စိတ်ဝင်စားပါဦး”

“ဒါဖြင့် သားနေရာ ဘယ်သူ
ဝင်မှာလဲဟင်”

“ငါဝင်မှာပေါ့ကွာ”

ရေမှန်ပြန်ပြီး

“မင်းက ဘာလို့ ကြော်ငြာ
မော်ဒယ်ကိုမှ မရမနေနိုင်ဖြစ်နေရ
တာလဲ”

“ဪ အိမ်ထောင်ကျပြီးရင်
ထိုက်ကို အပြစ်မပြောမယ့်သူ ရှာရ
တော့ပေါ့ကွာ”

